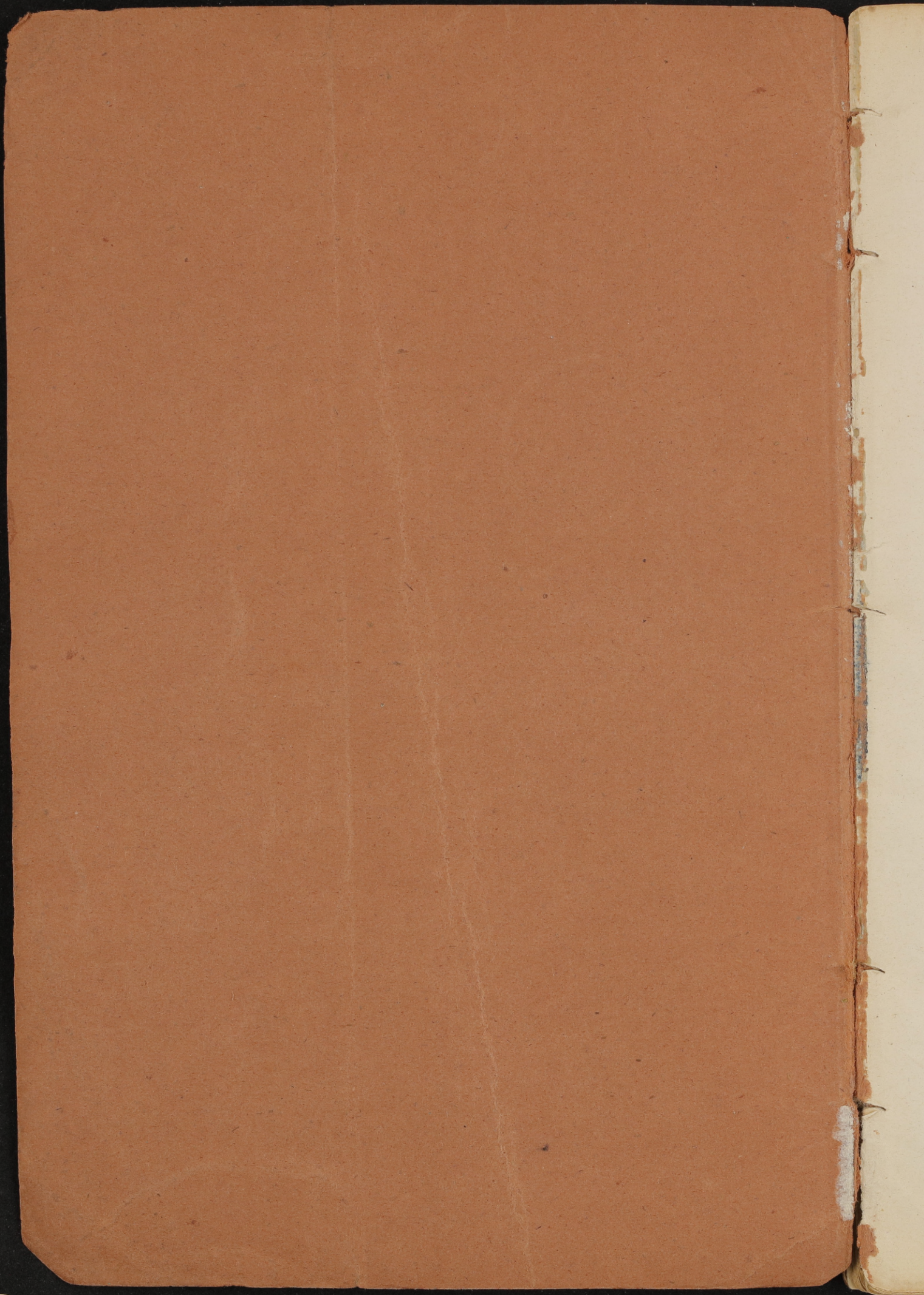

9538

252

22

Zeitschrift für Philologie
XXV (1870) 235 //
Reich, der Minus
Archiv CXI, 428
Otto, Sprichw. 1. 2. 1.

PHILOGELOS

HIEROCLIS ET PHILAGRII FACETIAE

EDIDIT

ALFRED EBERHARD

ACCEDIT COMMENTATIO

BEROLINI

H. EBELING & C. PLAHN

1869

Inst. f. Dt. Volkskunde F. St. Mythenkunde	
Sachbez.:	11d
Inv. Nr.:	20

953P

Myth. Bibl. no. 95P

CAROLO HALMIO

VIRO PRÆSTANTISSIMO

S.

Von dem Trübten in die Lucrezia Ep. mel. 1643, 8478 // T. n. 51.

Wilt die in die Lucrezia Ep. mel. 1643, 8478 // T. n. 51.

Fiedl, Noellen (Zusatz), V, 2190 // = Gardland 186 etc.

Über die Schüler des Briefschreibers in der Bibl. univ. 823 // ~~Brugnot 155~~ Beharidler 135
in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Ob die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Leinwand; ein in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

- A: apographum Parisinum codicis nescio cuius a Minoide Mina factum.
- M: cod. Monacensis inter Graecos 551 fol. 284—288. (saec. XV.)
- V: cod. Vindobonensis inter Graecos 192 fol. 104—109. (saec. XV.)
- e: editiones praeter Rhoerianam et Boissonadianam.

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Alle die Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Die in der Briefschreibung in der Bibl. univ. 823 // Brugnot 155

Lange
M. 1
Bibl. univ.
Bibl. univ.
Bibl. univ.

2 φιλότητων τῆς Toscanella ex cetero in Grotthof's Bibliothek.
 Ein v. Grotthof's Bibliothek zu Berlin 1777, no 208.
 Cetero in Grotthof's Bibliothek melancholicae Bochet, IV 311 ff V. 51 = Grotthof 207
 Brook of Nouvelles 211 E.T.A Hoffmann (Werke, Leipzig) II 129 ff = Grotthof, IV 311 ff
 Campbell, West Highland Tales, II 397 ff Bochet, I 123

ZVV, XXIII, 8 190 Dom 1584, 8410 Hinkon, Oldenb.
 Gyllhaugen, XIII, 8104 XII 219 Meho. Macreadden, 62.
 Juffel, I, 8104
 Menagiana, III, 114

ΦΙΛΟΓΕΛΩΣ

Giovanni Salotto (Zuffel) I, 8604 1894
 'EK TON

56 φιλότητων τῆς Grotthof = Hoffmann bei J.P. Lamy's Bibliotheca Democraticus videtur in Jac. Ton.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΓΡΙΟΥ

tarius, Volum. 1. Progymnasium Latinit. Graec.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ.

Uta x Oldenb. Adagr. el.
 8407a, 279^b 283^b 626^f
 635^a

20 φιλότητων bei Majolius, 844 Embley etc.

1 α'. Σχολαστικός ἀργυροκόπη ἐπέταξε λύχρον ποιῆσαι. τοῦ δὲ ἐξετάσαντος πηλίκον ποιῆσει, ἀπεκρίνατο· «ὡς πρὸς οὐκὼ ἀνθρώπους». = Democri 8549, n° 1.

2 β'. Σχολαστικός κολυμβῶν παρὰ μικρὸν ἐπνίγη· ὤμοσε δὲ εἰς ὕδωρ μὴ εἰσελθεῖν, ἐὰν μὴ μάθη πρῶτον καλῶς κολυμβᾶν.
 Lamy's Biblioth. 2, 549
 Democri 2, 549

3 γ'. Σχολαστικῶ τις ἰατρῶ προσελθὼν εἶπεν· «ἰατρέ, ὅταν ἀναστῶ ἐκ τοῦ ὕπνου, ἡμιώριον ἐσχότωμαι, καὶ εἶθ' οὕτως ἀποκαθίσταμαι». καὶ ὁ ἰατρός· «μετὰ τὸ ἡμιώριον ἐγείρου».

4 δ'. Σχολαστικοῦ ἵππον πιπράσκοντος, ἡρώτησέ τις εἰ πρωτόβολος ἐστί. τοῦ δὲ εἰπόντος δευτεροβόλον εἶναι, εἶπε «πῶς»; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «ἅπαξ ἐμὲ καταβέβληκε καὶ ἅπαξ τὸν πατέρα μου».

Φιλόγελος ἐκ τῶν ἱεροκλέους καὶ φιλαγρίου γραμματικῶν A. ἐκ τοῦ φιλογέλου: περί σχολαστικῶν et in marg. ab eadem manu ἐκ τῶν τοῦ ἱεροκλέους καὶ φιλαγρίου γραμματικοῦ M. ἐκ τοῦ ἱεροκλέους συντάγματα. οἷσπερ ἐντυχῶν τίς, σωφρόνως μειδιάσει. V. Ἱεροκλέους φιλοσόφου ἀστεία e; uide quae infra exposita sunt || 1 A M || 2 A M: Ve 1 || 2, 1 κολυμβᾶν βουλόμενος Ve || ἐπνίγει M || ὤμοσεν οὖν μὴ ἄψασθαι ὕδατος e || 2 πρῶτον μάθη Ve || καλῶς M: om A Ve || πρῶτον non est mutandum in πρότερον || 3 A M cf. infra n. post ροε' || 1 σχολαστικός τίς M. χυμαίω ἰατρῶ σχολαστικός πρ. A infra || 2 εἶθ' M || 4 A M: Ve 2. cf. ρνε' || 1 ἵππου M || πρω-

Edm Grotthof's Bibliothek encyclopedique d'anci
 dantes, 2^e ed Paris 1821. I 597 de I de
 2^e Grotthof's Bibliothek.

8 *Exil mel. T. n° 56, p. 479 = Hoffmann, n° 2 Reich, 459*
5-9 *Pivovans Schellin I, 61*
Joe Miller, 1844, n° 1148 *Schellin, Satire, 72*

ε'. Σχολαστικῶ τις ἀπαντήσας ἔφη· «κύριε σχολαστικέ, καθ' ὕπνου σε ἰδὼν προσηγόρευσα». ὁ δέ· «μὰ τοὺς θεοὺς», ἔφη, «ἄσυχλος ὦν οὐ προσεῖχον». *Ben Hebraeus n° 553, Needham, 85.*

Reich, 459
Joe Miller, 1143
Demost. 3
7 509
Μαζολίν, n° 2
2844
Μαζολίν, n° 5
2344

ζ'. Σχολαστικὸς ἰδὼν τὸν κατὰ συνήθειαν αὐτοῦ ἰατρὸν ἐρχόμενον, ὑπεστέλλετο αὐτῷ ὀφθῆναι. ἐπερωτηθεὶς δὲ παρά τινος αὐτοῦ ἐταίρου διὰ τί τοῦτο ποιεῖ, ἀπεκρίνατο· «πολὺς χρόνος ἐξ οὗ οὐκ ἐνόσησα, καὶ αὐτὸν ἐντρέπομαι». *Lessing, V, 7346, n° 6 (Schonauer, Minche, II, 497)*

2 ζ'. Σχολαστικῶ τὴν σταφυλὴν τμηθέντι παρήγγειλεν ὁ ἰατρὸς μὴ λαλεῖν. ὁ δὲ τῷ δούλῳ αὐτοῦ ἐπέταξεν ἀντασπάζεσθαι ἀντ' αὐτοῦ τοὺς προσαγορευόντας. εἶτα αὐτὸς πρὸς ἕκαστον ἔλεγε· «μὴ πρὸς ὕβριν αὐτὸ δέξῃ, εἰ ὁ δούλός μου ἀντ' ἐμοῦ σε ἀσπάζεται· ἐκέλευσε γάρ με ὁ ἰατρὸς μὴ λαλεῖν».

Demost. 4
2549
Μαζολίν, n° 2
2344
Reich, 459

3 η'. Σχολαστικὸς θέλων πιάσαι μὴν τὸν τὰ βιβλία αὐτοῦ τρώγοντα, κρέας δακῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐκάθητο.

Reich, 460
Opocht 37

θ'. Σχολαστικὸς θέλων τὸν ὄνον αὐτοῦ διδάξαι μὴ τρώγειν,

τόβολός ἐτ' δευτερόβολον A M. προτόβολός ἐτ' δευτερόβολον V: corr. e. Coraë: „πρωτοβόλος ἵππος ὁ τοὺς πρώτους, καὶ δευτεροβόλος ὁ τοὺς δευτέρους ἀποβαλὼν ὀδόντας“. uide n. λζ' || 2 ἐστὶν M || 2 πῶς οἶδας V et h. ρνέ || 3 ὅτι post ἀπεκρίνατο add M V et h. ρνέ || 2 τοῦ δὲ φήσαντος δευτερόβολον εἶναι ἔφη· πῶς οἶδας; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι (om. e) ἅπαξ ἐδούλευσεν (ἐβόλευσεν Freher) ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ve || 3 ἀπεκρίνατο· ὅτι ἅπαξ ἐμὲ ἔβαλε κάτω, καὶ ἅπαξ τὸν π. μου. M || 5 A M: 3 Ve || 1 τίς ἀπαντήσας M || σχολαστικὸς φίλῳ (φίλον V) συναντήσας εἶπε· καθ' ὕπνου σε ἰδὼν προσηγόρευσα. ὁ δὲ· σύγγνωθί (σύγνωθί V) μοι ὅτι οὐ προσέσχον Ve || καθ' ὕπνου σε εἶδον· ὁ δὲ ματοὺς θεοὺς εἶπεν, ἀσυχλῶν οὐ προσέσχων M || 6 A M Ve cf. σξδ' || σχολαστικὸς ἰατρῷ συναντήσας· συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μὴ μοι μέμψῃ ὅτι οὐκ ἐνόσησα Ve || 2 ὑπεστέλλετο Boissonade: περιεστέλλετο libri || 2 ἐπερωτηθεὶς M: ἐρωτηθεὶς A Ve || 3 αὐτὸ ποιεῖ, ἀπεκρίθη M || 4 ἐξ A: ἐστὶν ἀφ' M || ἐντρ. αὐτόν M || 7 A M || 1 ἰητρὸς A || 2 ἐπέταξε A || 4 δούλος μου M et sic semper || 5 ἀσπάζεται σε M || 8 A M: Ve 7 || μὴν θέλων (ἐθέλων e) πιάσαι, συνεχῶς τὰ β. α. τρώγοντα (τρώσσοντα e ante Needh.) χρ. δ. ἐν σκοτίᾳ ἐκάθισεν (ἐναντία ἐκάθισε e) Ve. - M ut A nisi quod habet σκοτεία || 9 A M: Ve 8 || αὐτοῦ τὸν ὄνον M. τὸν ἵππον αὐτοῦ δ. μὴ τρ. πολλὰ Ve || παρέβαλεν A M ed. Lips. a. 1789 Rhoer: παρέβαλλεν V παρέβουκεν e ex cod. Freheri et Alberti Molnari: inde

οὐ παρέβαλεν αὐτῷ τροφάς. ἀποθανόντος δὲ τοῦ ὄνου ἀπὸ λιμοῦ, ἔλεγε· «μεγάλα ἐζημιώθη· ὅτε γὰρ ἔμαθε μὴ τρώγειν, τότε ἀπέθανε». *Naxreddin, 28.249. Opitz, May 20. Majolius, 8844, n°6. Holboell, n°7. Luc Miller, 1844, n°1139.*

ι'. Σχολαστικὸς ἵππον πιπράσκων ἠρωτήθη μὴ δειλὸς εἶη· ὁ δὲ εἶπεν· «οὐ, μὰ τὴν τοῦ πατρός μου σωτηρίαν· ἐν τῷ σταύλῳ γὰρ μόνος ἔστηκεν». *Democr. 5. 7550. Tivoli, I, 27. Wander, 1654. Irish Ball, 272. Παρρησιολογία, 13.*

ια'. Σχολαστικὸς θέλων ἰδεῖν εἰ πρέπει αὐτῷ κοιμᾶσθαι, καμύσας ἐνοπτρίζετο. *Democr. 6. 7550. Reich, 460. Buchl, 87. Majolius 844, n°8. Clavien, Book of Woodden, 89. Tabonist 189. Osiel, III, 56. Taylor, Hist. and. Mest, n°4. Schell, Latin, 867. Holboell, n°8. Tivoli Schell I 189.*

ιβ'. Σχολαστικῷ ἀποδημοῦντι φίλος αὐτοῦ ἔλεγε· «ἀξιῶ σε δύο παῖδας ἀγοράσαι μοι, ἐκάτερον πεντεκαίδεκα ἐτῶν»· ὁ δὲ εἶπεν· «ἐὰν τοιούτους μὴ εὔρω, ἀγοράσω σοι ἕνα τριάκοντα ἐτῶν». *Encyclop. 3186. Ant. hyp. I n°24. O. De. Perier, n°34. Zepherus Kellberg; Topoiarica (in numerum 64). Woodden, n°4.*

ιγ'. Σχολαστικοὶ δύο [πατραλοῖαι] ἐδυεφόρουσαν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ τῷ τοῦ πατέρας αὐτῶν ζῆν. τοῦ δ' ἐνὸς εἰπόντος· «θέλεις οὖν; ἀποπνίξει ἕκαστος ἡμῶν τὸν ἴδιον»· «μὴ γένοιτο», εἶπεν ὁ ἄλλος, «ἵνα μὴ πατραλοῖαι ἀκούσωμεν. ἀλλ', εἰ βούλει, σὺ τὸν ἐμὸν σφάξον, καὶ γὰρ τὸν σόν». *Tivoli Schell, I 189. Schell, Latin, 674. Democr. 7. 7550. V. Hodge, Orig. Jargal, 2. 104. Long, Custom and Myth, 347. Eve & Galt.*

ιδ'. Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, εἶτα διὰ τῆς θυρίδος παρακύψας ἠρώτα τοὺς παρερχομένους εἰ πρέπει αὐτῷ ἡ οἰκία. *Holboell, n°9. Democr. 8.*

ιε'. Σχολαστικὸς καθ' ὕπνου ἦλον πεπατηκένας δόξας, τὸν *Democr. 8. 7550. Reich, 460. Orneli, 84. Jargal, Orig. 865. Gemoll 54.*

Coraës παρέθηκεν || 2 ἀπὸ] ὑπὸ ? || 2 τοῦ ἵππου τῷ λιμῷ... μεγάλως (μέγα e) Ve || 3 post γὰρ add V καλῶς || 4 ἀπέθανεν V || 10 AM cf. h. ρνζ' || 1 δηλὸς M || 2 οὐ μὰ M || μὰ τὴν πατρός μου σωτηρίαν] „formula iurandi christiana. cf. ρζ' ρνζ' " Boiss. || σταῦλος] stabulum || 3 ἔστηκεν M (A) || 11 AM: Ve 10. || ἰδεῖν om e || πρέπει AM Ve: πρέπει Boiss. cum parte editionum || καμύσας M V || ἐνοπτρίζετο M ἐσοπτρίζετο Ve || 12 A M cf. ρκζ' || αὐτῷ A || 2 ἀγοράσαι M || ἐκ codd: scripsi ἐκάτερον || 13 A M cf. ρνβ' || πατραλοῖαι seclusi || 2 δὲ A || 2 θέλεις οὖν ἀποπνίξει ἕκαστος ἡμῶν τὸν ἴδιον; M || 14 A: 11 Ve. om M || εἶτα A: καὶ Ve || διὰ A V: om e || προκύψας Ve || in V θυρίδος supra deletum οἰκίας ab eadem manu scriptum est || παριόντας Ve || πρέπει Ve: πρέπει A || post αὐτῷ A om ἡ οἰκία || 15 A: 14 M 12 Ve || καθ' ὕπνου om M || σχολαστικὸς κατ' ὄναρ ἰδὼν ἦλον πεπατη-

Epist. Philolog. 126, 183, 314

Jac. Miller, 1844, n. 1141

Opus. Marg. 15

Sylburgii, n. 10 & Mauri 117

πόδα περιέδησεν. ἑταῖρος δὲ αὐτοῦ πυθόμενος τὴν αἰτίαν καὶ γνούς, «δικαίως» ἔφη «μωροὶ καλούμεθα. διὰ τί γὰρ ἀνυπόδητος κοιμᾶσαι»; *Nawreddin n. 524 Noodles 86 Hebel, IV, 795 Majolius 502*

Lang, Epistol. and

Mixt. 7229

Myst. Ritual,

I. 594

Clavis, Noodles

7131

ισ'. Σχολαστικὸς βιβλίον αὐτοῦ ἐπιζητῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ μὴ εὐρίσκων, ὡς κατὰ τύχην θρίδακας ἤσθιεν, ἐπιστραφεὶς ἐπὶ τινος γωνίας εἶδε κείμενον τὸ βιβλίον. ὕστερον δὲ φίλῳ ἀπαντήσας ὀδυρομένῳ ὡς τὴν στολὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἀπολέσαντι, «μὴ δυσφόρει» ἔφη· «ἀλλὰ θρίδακας ἀγοράσας καὶ ἐσθίων αὐτὰς πρὸς τὴν γωνίαν ἐπιστραφεὶς πρόσχες, καὶ εὐρήσεις αὐτά».

Reich, 464

45.

ισ'. Σχολαστικῷ ἑταῖρος ἀποδημῶν ἔγραψεν ἵνα αὐτῷ βιβλία ἀγοράσῃ. ὁ δὲ ἀμελήσας, ἐπανελθόντι αὐτῷ ἀπαντήσας, «τὴν περὶ τῶν βιβλίων ἐπιστολήν», εἶπεν, «ἦν ἀπέστειλας, οὐκ ἔδεξάμην». *Majolius, 7844, n. 19 Epist. mel. B. n. 107, 864/2 Sylburgii n. 19*

LB. n. 204

Reich, 461, 462 η'

ισ'. Σχολαστικῷ τις ἀπαντήσας εἶπεν· «ὄν ἐπώλησάς μοι δοῦλον, ἀπέθανε». «μὰ τοὺς θεοὺς», ἔφη, «παρ' ἐμοὶ ὅτε ἦν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησε». *Tabouret, 207 Bouchet, V. 51, Noodles, 78.*
Thesaur. de Recueil, 7251

κέναι, καὶ δόξας ἀλγεῖν τὸν πόδα (in V ut in M A ante τὸν π. distinguitur) περιέδησατο· ἕτερος δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, ἔφη· διὰ τί (διατὶ ε) γὰρ ἀνυπόδητος κοιμᾶσαι (κοιμῆσαι ε) Ve. manuscr. editoris Lupodunensis in margine habebat adscriptum καθεύδεις, manu recentis et Sylburgii quidem ut uidebatur; ipse cī. κεκοίμησαι. κοιμᾶσαι praeter cod. A V, Needham Coraës alii: M κοιμᾶσε. idem διὰ τί. || 16 A: 15 M || θρίδακας: A, μαρούλια M hic et infra. „μαρούλιον est nomen recentius pro antiquo θρίδαξ”. Boiss. || M quoque εἶδέ (non εἰ δέ.) || στολὴν τῶν ἱματίων] Eunap. p. 35: τὴν στολὴν τῆς ἐσθῆτος. Boiss. || 5 ἀπωλέσαντα M || 5 μαρούλια... αὐτά M, θρίδακας... αὐτά A: αὐτάς Boissonade. || 17 A: 16 et 42 M. 34 V. 27 e. cf. n. post μδ' || σχολαστικῷ φίλος ἔγραψεν εἰς (sic V quoque; εἰς a serioribus usurpatur pro eo quod est ἐν) Ἑλλάδα ὄντι βιβλία αὐτῷ ἀγοράσαι. τοῦ δὲ ἀμελήσαντος, ὡς μετὰ χρόνον τῷ φίλῳ συνοψίσθη, (sic V quoque) εἶπε· τὴν ἐπιστολήν, ἣν περὶ τῶν (om ε) βιβλίων ἀπέστειλάς μοι, οὐκ ἔκομισάμην Ve nisi quod V ἀγορᾶσαι — εἶπεν — ἀπέστειλλάς; ἀγοράσει M: post μδ' A M πρίηται || ἀπαντήσας om M hic et infra || ἦν οὐκ ἔδεξάμην ἀπέστειλάς A M: collocaui ἀπ. ante u. οὐκ ἐδ.; infra A M τὴν ε. ἦν π. τ. β. ἀπεστ. οὐκ ἐδ.; atque hoc uel ἦν περὶ τ. β. ἐπιστ. ἀπέστειλάς οὐκ ἐδ. melius scriberetur. cf. ιη' || 18 A: 17 M || 1 τίς ἀπ. M

1844
Die Mitternachts *Sylb. Buffm. n° 12* *Rend. 461, 467*
19. ιθ'. Σχολαστικός ἰδὼν πολλοὺς στρουθοὺς ἐπὶ δένδρῳ
ἐστῶτας, ἀπλώσας τὸν κόλπον ἔσειε τὸ δένδρον, ὡς ὑποδεξό- *Gemose 2*
μενος τοὺς στρουθοὺς. *Nasreddin n° 576* *Majolus 8844, n° 10* *Noedles 85*

Rend. 461 κ'. Σχολαστικοὶ δύο ἀπὸ δείπνου ἀλλήλους ἀποκαθιστῶντες
κατὰ τιμὴν, οὐκ ἐκοιμήθησαν. *4*

Adasi (Garnier et al.) 8669 *Opilo, Mars 22*
κα'. Σχολαστικός καθευδῆσαι βουλόμενος, μὴ ἔχων προσκε- *Noedles 85*
φάλαιον, ἐκέλευσε τῇ δούλῳ κεράμιον ὑποθεῖναι. τοῦ δὲ εἰπόν- *Gemose 10*
τος ὅτι «σκληρόν ἐστι», πτερῶν αὐτὸ γερμισθῆναι ἐκέλευσεν. *8551*

Zhang, VI, 1645 etc. *Masim, 70* *Chel III n° 123/4*

Rend. 461 κβ'. Σχολαστικός ἀπαντήσας τινὶ φίλῳ αὐτοῦ εἶπεν· *Sylb. Buffm. n° 14*
«ἤκουσα ὅτι ἀπέθανες». ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «ἀλλ' ὄρας με *Schöpp. Steuteln I, 7*
ζῶντα». καὶ ὁ σχολαστικός· «καὶ μὴν ὁ εἰπὼν μοι κατὰ πολὺ *Gemose 11*
σοῦ ἀξιοπιστότερος ἦν». *8551*

Majolus 8844, n° 12 *Merkens, I, n° 229* *Schöpp. 950/ etc.*
κγ'. Σχολαστικός κατὰ πρώτην ἀνοιξίν τοῦ βαλανείου εἰσελ- *Kühnbecker, 91*
θὼν καὶ μῆδ' ἓνα εὐρὼν ἔσω, λέγει πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ· *5*
«ἐξ ὧν βλέπω, μὴ οὐ λούει τὸ βαλανεῖον»;

κδ'. Σχολαστικός μαχόμενος τῇ πατρὶ λέγει πρὸς αὐτόν· *Gemose 12*
«καχὲ δοῦλε, οὐχ ὄρας ὅσα με ἐζημίωσας; εἰ γὰρ σὺ μὴ ἐγεν- *8551*
νήθης, ἐγὼ ἂν τὸν πάππον μου ἐκληρονόμησα». *Chrestom. Noedles 14*
Merkens, II, n° 116

κε'. Σχολαστικός ἐν τῇ πλέειν χειμῶνος σφοδροῦ ὄντος *6*

|| ὁ δοῦλος ὃν ἐπώλησάς μοι M || 2 ματοῦς M || 3 τοιοῦτον οὐδὲν M ||
19 A: 18 M. 18 V. 16 e || σχολαστικός ἰδὼν στρουθία (στρουθοὺς V) ἐπὶ
δένδρου, λάθρα ὑπείσελθὼν ὑφαπλώσατο τὸν κόλπον καὶ (ὑφαπλώσας κόλ-
πον omissis u. καὶ et τὸν V) ἔσειε τὸ δένδρον, ὡς ὑποδεξόμενος τὰ στρουθία.
Ve || ἔσειε καὶ τὸ M || ὑποδεξόμενος A Ve: ἀποδεξόμενος M || 20 A: 19 M ||
ἀλλήλως ἀποκαθιστῶντας, κατατιμὴν M, „se inuicem domum comitantes” Ron-
tanus. || 21 A: 20 M || ὑποθῆναι M || πτερὸν αὐτῷ M πτερῶν A: adieci αὐτὸ ||
ἐκέλευσε M || 22 A: 21 M. 21 V. 18 e || ἀπαντήσας M semper || σχολαστικός
σχολαστικῶ συναντήσας εἶπεν· „ἔμαθον ὅτι ἀπέθανες”. κάκεινος „ἀλλ' ὄρας
με ἔτι” (V om. ἔτι) ἔφη, „ζῶντα”. καὶ ὁ σχ. κ. τ. λ. Ve || καταπολύσου M
πολλῶ σου ἀξ. ὑπάρχει Ve. || 23 A: 22 M cf. ρλ' || μῆδ' ἓνα M μῆδένα A
|| λύει M || βαλανεῖον; M: caret A signo interrogandi. || 24 A: 23 M ||
2 ὄρα M || 25 A: 24 M. cf. n. ad λ' || ὄντος σφοδροῦ καὶ τῶν ἰκετῶν M

καὶ τῶν οἰκετῶν κλαιόντων· «μὴ κλαίετε», ἔφη· «πάντας γὰρ ὑμᾶς ἐν διαθήκαις ἐλευθέρους ἀφῆκα».

κς'. Σχολαστικὸς ἐρευνητῶν ποῦ ὀφείλει ἑαυτῷ κτήσασθαι οἶκημα [ἤγουν μνήμα], εἰπόντων δὲ τινῶν ὅτι καλὸν εἶη ὠδέ που, ἔφη· «ἀλλὰ νοσώδης ὁ τόπος.»

κζ'. Σχολαστικὸς νοσῶν συνετάξατο τῷ ἰατρῷ, εἰ θεραπευθεῖη, μισθὸν δώσειν. ὡς οὖν οἶνον ἐν τῷ πυρέσειν πίνοντι αὐτῷ ἐπετίμα ἡ γυνή, «σὺ δὲ ὑγιάναντα βούλει με» ἔφη «ἀναγκασθῆναι τῷ ἰατρῷ τὸν μισθὸν δώσειν»;

κη'. Σχολαστικοῦ τὸν ἀντίχειρα κύων ἔδακεν. ὁ δὲ εἶπεν· «εἰ τὸ ἱμάτιον ἐπίασεν, ἐσχισμένον ἂν ᾔην».

κθ'. Διδύμων ἀδελφῶν ὁ ἕτερος ἐτελεύτησε· σχολαστικὸς οὖν προσελθὼν τῷ ζῶντι εἶπε· «σὺ ἀπέθανες ἢ ὁ ἀδελφός σου»;

λ'. Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων ἤγει πινακίδας, ἵνα διαθήκην γράψῃ. τοὺς δὲ οἰκέτας ὀρῶν ἀλγοῦντας διὰ τὸν κίνδυνον, ἔφη· «μὴ λυπεῖσθε· ἐλευθερῷ γὰρ ὑμᾶς».

λα'. Σχολαστικὸς διαπερᾶσαι ποταμὸν βουλόμενος, ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον τῷ ἵππῳ ἐποχοῦμενος. πυθομένου δὲ τινος διὰ τί οὐ κάτεισι, «σπουδάσω» ἔφη.

|| ἡμᾶς M || 26 A: 25 M. cf. οἷ || ὀφεί ἑαυτῷ M. ὀφείλει A || κτῆσαι M, κτίσασθαι A, κτήσασθαι Krabinger || ἤγουν μνήμα seclusi || δέ τινων A || 27 A: 26 M. cf. n. post π'. || 27 A: 26 M || 2 δώσειν M || πυρέσειν M || πίνοντι M in rasura a m. pr. || 3 litterae υγι in M nigriore atramento inductae ut prioris formae uestigia tantum pelluceant || ἔφη A: ἔχειν M || 4 ἰατρῷ A M || μιστὸν M || ex narratione quae in A erat π' haec tantum Minas descripsit: εἰ θεραπευθεῖ... σὺ δὲ βούλει με υἱ. ε. ἀν. θάπτον τῷ ἰ. τ. μ. ἐκτίσαι || 28 A: 27 M || ἀντίχειρον M || ἀν εἶη. M || 29 A: 28 M. 26 V. 21 e || διδ. ἀδ. εἰς ἐτελεύτησε. σχ. οὖν ἀπαντήσας τῷ ζῶντι ἠρώτα· „σὺ κ. τ. λ. Ve || 30 A: 29 M. 27 V. 22 e cf. κέ'. || ἦτοι πιν. M. πινακίδας ἤγει Ve || διαθήκας M, A in narratione quam post ρβ' omisit Minas hac tamen enotata scriptura, Ve: διαθήκην A hoc loco || γράψῃ A M V Coraës: γράφῃ e || τοὺς δὲ... ὑμᾶς adieci ex Ve: om A M. || τὸν κίνδυνον V Coraës: τοῦ κινδύνου e || 31 A: 30 M. 28 V. 23 e. cf. n.

2146. n° 571
Demost. 14
2551
Reich, 461
Demost. 15
2551
Graf, Chrestom. 220, n° 171

Demost. 13
2551

Schöpp, Scholast. I, 7.
Reich, 461
Demost. 16
2551
n° 533
J. 140

1844.
Jae Miller, n° 1149
Demost. 12
2551
Gardland

κς'. Scholasticus... Tallemant, II 170f.
κζ'. Scholasticus... Visser, Chor. Graec. 7432 Noodles, n° 811
κη'. Scholasticus... Tiscornella, 57/100.
κθ'. Scholasticus... Gardland, 212

κθ'. Scholasticus... Nasr, n° 79.
λ'. Scholasticus... Reich, 461
λα'. Scholasticus... Gardland, n° 221, p. 255f.

κθ'. Scholasticus... Noodles, 812
λ'. Scholasticus... Reich, 461
λα'. Scholasticus... Gardland, n° 221, p. 255f.

λα'. Scholasticus... Gardland, n° 221, p. 255f.

|| ἡμᾶς M || 26 A: 25 M. cf. οἷ || ὀφεί ἑαυτῷ M. ὀφείλει A || κτῆσαι M, κτίσασθαι A, κτήσασθαι Krabinger || ἤγουν μνήμα seclusi || δέ τινων A || 27 A: 26 M. cf. n. post π'. || 27 A: 26 M || 2 δώσειν M || πυρέσειν M || πίνοντι M in rasura a m. pr. || 3 litterae υγι in M nigriore atramento inductae ut prioris formae uestigia tantum pelluceant || ἔφη A: ἔχειν M || 4 ἰατρῷ A M || μιστὸν M || ex narratione quae in A erat π' haec tantum Minas descripsit: εἰ θεραπευθεῖ... σὺ δὲ βούλει με υἱ. ε. ἀν. θάπτον τῷ ἰ. τ. μ. ἐκτίσαι || 28 A: 27 M || ἀντίχειρον M || ἀν εἶη. M || 29 A: 28 M. 26 V. 21 e || διδ. ἀδ. εἰς ἐτελεύτησε. σχ. οὖν ἀπαντήσας τῷ ζῶντι ἠρώτα· „σὺ κ. τ. λ. Ve || 30 A: 29 M. 27 V. 22 e cf. κέ'. || ἦτοι πιν. M. πινακίδας ἤγει Ve || διαθήκας M, A in narratione quam post ρβ' omisit Minas hac tamen enotata scriptura, Ve: διαθήκην A hoc loco || γράψῃ A M V Coraës: γράφῃ e || τοὺς δὲ... ὑμᾶς adieci ex Ve: om A M. || τὸν κίνδυνον V Coraës: τοῦ κινδύνου e || 31 A: 30 M. 28 V. 23 e. cf. n.

λβ'. Σχολαστικὸς ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς οὐκ ἤσθιεν. ἐρωτήσαντος δέ τινος τῶν κεκλημένων· «διὰ τί οὐκ ἐσθίεις»; ἔφη· «ἵνα μὴ τοῦ φαγεῖν ἔνεκα δόξω παρεῖναι».

λγ'. Σχολαστικοῦ υἱὸς ἐσφαίριζε. πεσοῦσης οὖν εἰς φρέαρ τῆς σφαίρας, παρακύψας καὶ ἰδὼν τὴν ἑαυτοῦ σκιάν, ἤτει τὴν σφαῖραν. εἶτα πρὸς τὸν πατέρα κατηγορεῖ, ὡς μὴ ἀπολαβὼν αὐτήν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς τὸ φρέαρ καὶ ἰδὼν τὴν ἑαυτοῦ σκιάν, ἤτει τὴν σφαῖραν· «οἰκοδέσποτα» φησὶν, «ἀπόδος τῷ παιδί τὴν σφαῖραν».

λδ'. Σχολαστικὸς νοσοῦντα ἑταῖρον ἐπισκεπτόμενος ἠρώτα περὶ τῆς νόσου. τοῦ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, ὀργισθεὶς, «ἐλπίζω» εἶπε «καγὼ νοσῆσαι, καὶ οὐκ ἀποκρινοῦμαί σοι».

λε'. Σχολαστικὸς κλεψιμαῖα ἀμφῶτα πριάμενος, ἵνα μὴ γνωσθῶσιν, ἐπίσωσεν αὐτά.

λς'. Σχολαστικὸς τῶν ἀπαντῶντων τὰ ἱμάτια ἐτιμᾶτο. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ παρά τινων τοῦτο ἀκούσαντος, καὶ ἐπιτιμῶντος αὐτῷ· «πάτερ», εἶπεν, «ὕπὸ διαβολῆς πέπεισαι τοῦτο, καὶ ἴσως οὐδ' ὑπ' ἀνθρώπου». τοῦ δὲ εἰπόντος «ὁ δεῖνά μοι εἶρηκε», «καὶ σύ» ἔφη «ἐκεῖνῳ προσέχεις, δεσ οὐδὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἱμάτιον ἔχει;»

post ρδ' || σχολαστικὸς ποταμὸν βουλόμενος περᾶσαι (περάσαι e), ἀνῆλθεν εἰς (ἐς e) τὸ πλοῖον ἔφιππος. πυθομένου δέ τινος τὴν αἰτίαν, (π. δέ τ. διὰ τί οὐ κατέβης, V) ἔφη σπουδάζειν Ve || ποταμὸν om A M: adieci || 2 μετὰ τοῦ ἵππου ἐποχοῦμενος M || ex historiola ρδ' quam in A omisit Minas seruauit uarietatem scripturae: μετὰ ἵππου, ἐπ. . . . σπεύδειν ἔφη. || 32 A: 31 M, quae in A erat historiola similis ρ', Minas non descripsit, his tamen enotatis: ἐρομένου οὖν τινος τῶν κεκλ. δ. τί οὐκ ἐσθίει, ἵνα μὴ. || δέ τινος om M || 33 A: 32 M || σκιά] imago qualem aqua refert || 2 et 5 ἦτοι M || 5 τῷ A: τὸ M || 34 A: 33 M. 4 Ve || ἑταῖρον om Ve || ἐπισκεπτόμενον M || νόσου A M ὑγείας V ὑγείας e || 2 τοῦ . . . σοι] ὁ δὲ οὐκ ἠδύνατο ἀποκριθῆναι. ὀργισθεὶς οὖν ἐξήλεγξεν (ἐξήλεγχεν V)· ἐλπίζω καμὲ (καγὼ V) νοσῆσαι καὶ ἐλθόντι σοι μὴ ἀποκριθῆναι Ve || melius fuisset νοσήσειν || 35 A: 34 M cf. ρνη' || ἀμφῶτα A ἐμφῶτα M ἄμφια Minas cl. ρνη' || ἐπίσωσεν M || 36 A: 35 M || 1 ἀπαντῶντων M || τούτου δὲ τοῦ πατρὸς παρά τινος M || 3 εἶπε, πάτερ· ὑποδιαβο-

L.B. n° 38

λζ'. Σχολαστικός ἵππον ἐπίπρασεν. ἐλθόντος δέ τινος καὶ καταμαθόντος αὐτοῦ τὸν βόλον, εἶπε πρὸς αὐτόν· «τί τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καταμανθάνεις; εἶθε ὡς τρώγει, οὕτω καὶ περιεπάτει». *Encl. mel. T. n° 14, d. 360 = Schol. n° 5*

λη'. Σχολαστικός, πρεσβύτου πατρὸς σφόδρα νοσοῦντος, τοὺς ἐταίρους ἠξίωσε στεφάνους φέρειν ἐπ' ἐκφορᾶ. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ βέλτιον αὐτοῦ σχόντος, ὡς ἠγανάκτουν οἱ ἐταῖροι, «κάγώ» ἔφη «αἰσχύνομαι ζημιουμένων ὑμῶν. αὔριον οὖν φέρετε τοὺς στεφάνους· τοῦτον γὰρ ὡς ἂν ἔχῃ ἐξοίσω».

λθ'. Σχολαστικοὶ δύο ὁμοῦ ἐβάδιζον. ἰδὼν οὖν ὁ ἕτερος αὐτῶν μέλαιναν ὄρνιν, «ἄδελφε», φησὶν, «ἴσως ταύτης ὁ ἀλέκτριων ἀπέθανε». *Narr. n° 19. M. J.*

μ'. Σχολαστικός μικρὸν υἷον ἀπολέσας, θεασάμενος πολλοὺς ἐπὶ τὸ κῆδος ἀπαντήσαντας διὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, ἔλεγεν· «αἰδοῦμαι μικρὸν παιδίον εἰς τοσοῦτον ὄχλον ἐκφέρων». *Cl. J. N. Noddis, 14*

μα'. Σχολαστικός οἰκίαν πωλῶν λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερε. *Encl. mel. d. 108 = Encl. mel. d. 136 = Schol. n° 134 = M. J. n° 7 = Campbell, West Highland, 397*

μβ'. Σχολαστικῶν δύο ὀδευόντων ἄτερος τῆς γαστρὸς

λῆς M || ὑπ' A: ὑπὸ M || ἀνθρώπου quod u. uterque cod. A M exhibet (M ἀπὸ) non uidetur sanum; num significatur „ergo per diabolum”? || δειναμοι M et sic plerumque omisso accentu altero || ἔφησεν ἐκεῖνο M || 37 A: 36 M. 5 Ve || 2 καὶ μανθάνοντος τὸν βόλον (βῶλον V) εἶπε· τί τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ τηρεῖς; εἶθε (εἶδε e, ἰδὲ Coraës) ὡς τρώγει (τρώγοι V) καὶ περιεπάτει (περιπατεῖ e) Ve || 3 οὕτως M || 38 A: om M Ve || ζημιουμένων] pudet me auctorem fuisse ut pecuniam erogaretis in coronas quibus non iam opus est || 39 A: 37 M. 35 V || ὁμοῦ om M V || ἰδὼν δὲ αὐτῶν ὁ εἰς μέλαινα ὄρνιν. εἶπεν· ἄδελφε, ἴσως ταύτης ὁ ἀλέκτωρ ἀπέθανε· καὶ διὰ τοῦτο μέλαινα (μέλαινα Rhoer) ἐνεδύσατο Ve || ἄδελφε scripsi: ἀδελφε A M V || 40 A: 38 M. 31 V. 25 e || σχολαστικοῦ παιδίον ἀπέθανεν. ἰδὼν οὖν (δὲ e) πλῆθος λαοῦ συνελθόν (V, Coraës: συνελθεῖν e) ἔλεγεν· αἰσχύνομαι εἰς τοσοῦτον ὄχλον μικρὸν παιδίον προφέρειν Ve || 1 ἀπωλέσας M || 2 ἐπὶ τὴν κηδείαν ἀπ. M || ἀπουσίαν A M, παρουσίαν Boissonade ἐξουσίαν ego || 41 A: 39 M. 9 Ve. cf. ργς' || περιέφερε A hic et infra: περιέφερον V. || 42 A. cf. ρλβ' || δύο A

αναγκαζούσης μικρὸν ἀπελείφθη. εὐρών δὲ ἐν τῷ μιλίῳ ἐπιγε-
γραμμένον παρὰ τοῦ ἐτέρου· «κατάλαβέ με», αὐτὸς ἐπέγραψε
«καὶ σὺ μεῖνόν με».

μγ'. Σχολαστικὸς ἀκούσας τινῶν εἰπόντων ὅτι «ὁ πάγων σου ἤδη ἔρχεται», ἀπελθὼν εἰς τὴν πύλην ἐξεδέχετο αὐτόν. ἕτερος δὲ τὴν πρόφασιν ἐρωτήσας καὶ γνοῦς, «εἰκότως» εἶπε «μωροὶ νομιζόμεθα· πόθεν γὰρ οἶδας εἰ διὰ τῆς ἐτέρας πύλης οὐκ ἔρχεται»; *Democr. 23, 2553*

μδ'. Σχολαστικὸς, μετὰ τοῦ πατρὸς καθεύδων, ἀνιστάμενος ἐπὶ τῆς κλίνης νυκτὸς ἔτρωγε σταφυλὰς ὑπεράνω κρεμαμένας. τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ ὑπὸ χύτραν λύχνον κρύψαντος, εἶτα, ὅτε ἀνέστη, τὸ φῶς ἄφνω δείξαντος, ὁ δὲ ὀρθὸς ἐστῶς ἔρεγγε, καθεύδειν προσποιούμενος. *Democr. 27, 2553*

μδ'. β. Σχολαστικῶ ἕτερος ἀποδημῶν ἔγραψεν, ἵν' αὐτῶν βιβλία πρίηται. ὁ δὲ ὀλιγορήσας, ἐπανελθόντι αὐτῶ «τὴν ἐπιστολὴν», εἶπεν, «ἦν περὶ τῶν βιβλίων ἀπέστειλας, οὐκ ἐδεξάμην.» *Democr. 462*

με'. Σχολαστικὸς νυκτὸς ἐπανέστη τῇ μάμμῃ αὐτοῦ. πληγὰς δὲ διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς λαβῶν, «σύ», εἶπε, «τοσοῦτος χρόνος ἐστὶν ἐξ οὗ τὴν μητέρα μου ὀχεύεις, μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ παθῶν, καὶ νῦν ὀργίζῃ, ἐπὶ τῇ μητρί σου ἀπαξ εὐρών με;» [σὺν αὐτῇ]. *Antisth. na. Phil. Velleus 2. Kuvēnny, 861, 247; Antisth. no 737; Majorius, 824. no 9. Entsch. Sammlung, 811*

ut γγ'. ρκθ'. σλθ' || 3 αὐτὸς.. με om A: suppleui ex ρλβ' || 43 A: 40 M || παρὰ τινων ὅτι M || 3 ἐτέρου δὲ τὴν πρόφασιν ἐρωτήσαντος καὶ γνοῦς, M || 4 τῆς om A || οὐκ om M || 44 A: 41 M. 36 V. || σχ. μ. τ. π. κοιμώμενος, τῇ νυκτὶ ἀπὸ τῆς κλίνης ἀνιστάμενος τὰς στ. ἔτρωγεν ἐπάνω κρ. τοῦ δὲ πατρὸς σκανδαλισθέντος καὶ ὑπὸ χύτραν λαμπάδα κρύψαντος ἐν τῷ ἐκείνῳ τῇ νυκτὶ ἀναστῆναι πρὸς τὸ ἔθος, ὁ π. ἄφνω τὸ φῶς ἔδειξε· κάκεινος ἐστῶς καμμῶν ἔτρωγε κοιμᾶσθαι προσποιούμενος. V || 3 ὀρθὸς M || 44. β: post μδ' omisit Minas his tantum seruatibus particulis: βιβλία πρίηται· ὁ δὲ ὀλιγορήσας ἐπανελθόντι.. τὴν ἐπιστολὴν, εἶπεν, ἦν περὶ τῶν βιβλίων ἀπέστειλας οὐκ ἐδεξάμην. exhibui narrationem qualis est in M 42. cf. ιζ' || 1 ἐταῖρος M ιζ' || ἵν' M || 45: 46 A. 43 M. 13 V || νυκτὶ V || μάμη V || 2 διατοῦτο V || 2 λαβῶν εἶπε· σὺ τοσοῦτον χρόνον τὴν μη-

14
μς'. Σχολαστικῶν πραγματευτῆς ἀπήγγειλεν ὅτι τὸ χωρίον αὐτοῦ ὁ ποταμὸς ἔλαβεν. ὁ δὲ ἀνακραγὼν, ἀπεκρίνατο λέγων· «βιάζεται ἡμᾶς».

μζ'. Σχολαστικὸς διὰ χρόνου εἰς τὸν ἀγρὸν παραγενόμενος, ἐθεάσατο τὰ θρέμματα ἐξιόντα ἐπὶ βόσκησιν. καὶ ὡς εἶωθε βληχόμενα ἰδὼν, ἠρώτα τὴν αἰτίαν. τοῦ δὲ οἰκονόμου προσπαίξαντος καὶ εἰπόντος «ἀσπάζονται σε», »τὴν ἐμὴν σοι σωτηρίαν», φησὶν, «ἐμοῦ ἕνεκα ἀργίαν αὐτοῖς δὸς καὶ τρεῖς ἡμέρας μὴ ἐξαγάγῃς αὐτὰ εἰς νομὴν».

15
μη'. Σχολαστικὸς καινὰ ὑποδήματα ὑπεδήσατο. τριζόντων οὖν αὐτῶν, ἐπισχὼν «μὴ τρίζετε», εἶπεν, «ἐπεὶ τὰ σκέλη ὑμῶν κλάσετε». *Isidorus, II, 288 n° 1.*

μθ'. Σχολαστικὸς τὴν σελήνην ἰδὼν, ἐπυθάνετο τοῦ πατρὸς εἰ καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσι τοιαῦται σελήναι εἰσι. *Nasr. n° 52.*

16
ν'. Σχολαστικὸς δανειστῆς ναυτίλῳ χρεώσῃ ἐνετείλατο σορὸν αὐτῷ κομίσαι, καὶ δύο παιδίσκας τοῖς ὀκταέτεσι παιδίοις αὐτοῦ, δικαίου μέτρου ὡς εἰς αὔξησιν.

τέρα μου ὀχλεύεις V || 3 μὴ δὲν M || νῦν] σὺ V || ἐ. τῆ μ. σου ἄ. με εὐρών οmissis uerbis σὺν αὐτῇ V: inde quod ex A M Boissonade edidit καὶ νῦν ὀργίξῃ ἐπὶ τῇ μητρὶ σου, ἅπαξ εὐρών με σὺν αὐτῇ immutauī || 46: 47 A. 44 M. 15 V. 14 e || σχολαστικῶν ἔμπορος (πραγματευτῆς V) εἶπεν ὅτι ὁ (om V) ποταμὸς ἔλαβε (sic V littera β ita exarata ut facile cum l. σ commutari potuerit, ἔλασε ed. Lupod., ἤλασε Needham Coraës) τὸν ἀγρὸν σου. κάκεινος ἔφη· καὶ τί λέγω; Ve. || ὅτι] ὅτου M || βιάζεται] quasi homo esset; cf. ρξ'. || 47: 48 A. 45 M. || 1 χρόνον M || εἰς τὴν ἀγορὰν A || 3 γλυχόμενα M || ἠρώτα M || σοι A M; in M supra lineam ab eadem manu scriptum est accentu graui extrito et acuto addito || ἀργί in ras. a m. pr. M || αὐτοῖς A: αὐτῇ M || ἐξαγάγεις M || 48: 49 A. 46 M || κενᾶ M || ὑποδήσατο M || οὖν αὐτῶν M in ras. m. pr. || τρίζεται M || ὑμῶν κλάσετε A ἡμῶν κλάσητε M: utrum uerius sit diudicabit qui intellexerit. || 49: 50 A. 47 M. 17 V || σχ. ἐν τῇ πόλει ὧν καὶ τὴν σ. ἰδὼν ἐπυθάνετο τ. π. εἰ καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις ἔχουσι τοιαύτην σελήνην. V || καὶ ἐν ταῖς A: ἐν om M || σελήναι M εἰσὶ A M || 50: 51 A. 48 M || σ. δ. ναυκλήρω χρεώσῃ ἐνετέλλετο· σωρὸν αὐτὸ M || δικαίου μέτρον M || senten-

να'. Σχολαστικὸς ἰδὼν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ φρέαρ βαθύ, Reich, 462
 ἡρώτα εἰ καλὸν ἦν τὸ ὕδωρ. τῶν δὲ γεωργῶν εἰπόντων ὅτι
 «καλόν· καὶ γὰρ οἱ γονεῖς σου ἐντεῦθεν ἔπινον»· «καὶ πηλίκους»
 φησὶν «εἶχον τραχήλους, ἵνα ἀπὸ τοσοῦτου βάθους πίνειν ἐδύ-
 ναντο». *Maiores, 8844, n° 11* *Gutham, n° 11* *Dom 1562, 647* *Epist. mil., B, n° 113, 866 = Hjalmar, n° 13* *Demost. 26*
 7553

νβ'. Σχολαστικὸς εἰς λάκκον πεσὼν, συνεχῶς ἐβόα ἀνακαλῶν Reich, 462
 ἑαυτῷ βοηθούς· ὡς δ' οὐδεὶς ὑπήκουε, λέγει πρὸς ἑαυτόν· «μω-
 ρὸς εἰμι, ἐὰν μὴ ἀνελθὼν πάντα μαστιγῶσω, ἵνα οὕτω γού-
 μοι ὑπακούσωσι καὶ κλίμακα κομίσωσιν». *Ben. Haberm., 597* *Narnedolm 521* *Demost. 27*
 7554

νγ'. Σχολαστικὸς συνδειπνῶν τῷ πατρὶ, παρακειμένης θρι-
 δακίνης μεγάλης καὶ ἐχούσης πολλοὺς θύρσους καλοῦς, «σύ,
 πάτερ,» ἔφη «φάγε τὰ τέκνα, καὶ ἡμεῖς τὴν μητέρα». *17*

νδ'. Σχολαστικὸς γράφων πρὸς τὸν πατέρα ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, *Nichols, Mahus 26, 25*
 καὶ ἐναβρυνόμενος ὅτι πεπαιδευταί, προσέθηκεν· «εὐχομαι δέ
 σε εὐρεῖν κεφαλικὴν φεύγοντα δίκην, ἵνα σοὶ δείξω τὸν ῥήτορα». *Demost. 19*
 7552 *Schulz, Topik. I, 167* *Schulle, Pöcher, II, 3(51)*

νε'. Σχολαστικὸς εὐτράπελος ἀπορῶν δαπανημάτων τὰ *Demost. n° 9*
 βιβλία αὐτοῦ ἐπίπρασσε· καὶ γράφων πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε· *Demost. 28*
 «σύγχαيره ἡμῖν, ἥδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει». *Tiedke, I, 77* *Maiores, 8844, n° 17*
 7554 *univ. Dom 1562, 1091*

νς'. Σχολαστικὸς καὶ φαλακρὸς καὶ κουρεὺς συνοδεύοντες *L. B., n° 26*
Reich, Hymis, 456f *Maiores, 8844, n° 20* *Narnedolm 298*
Hjalmar, n° 20 *Demost. 29*
 7554

tiam non bene perspicio || 51: 52 A. 49 M. 19 V. 17 e: σχ. ἐν τῷ ἰδίῳ
 ἀγρῷ ἐξιών, ἡρώτα πιεῖν ὕδωρ, εἰ καλὸν ἐν τῷ αὐτόθι φρέατι· τῶν δὲ
 φησάτων ὅτι καλόν· καὶ γὰρ οἱ γονεῖς αὐτοῦ (καὶ γὰρ καὶ οἱ γονεῖς σου V)
 ἐξ αὐτοῦ ἔπινον· καὶ πηλίκους, ἔφη, εἶχον τραχήλους, ὅτι εἰς τοσοῦτον
 βάθος πίνειν ἠδύναντο. V e. || 1 ἡρώτα M || 3 ἐνταῦθα M || ἵν' ἀπὸ M. οὐ
 ἀπὸ εἰ. Boissonade. sed apud istos scriptores ἵνα nihil differt a u. ὅτι ||
 52: 53 A. 50 M. 20 V || σχ. εἰς λάκκον ἐμπεσὼν συνεχῶς ἔκραζε βοή-
 θειαν ζητῶν· ὡς δὲ οὐδεὶς ὑπήκουεν, ἔφη· μωρὸς εἰμι, ἐὰν μὴ ἀνελθὼν
 πάντα τύψω, ἵνα κὰν οὕτως δραμόντες κλίμακά μοι κομίσωσιν. V || 1 λάκκον
 A λάκκον V: βάθος M || 2 μωρὸς εἰμι M || 3 οὕτως V: αὐτῷ M αὐτὸ A ||
 κομίσωσι A || 53: 54 A. 51 M || 1 παρακεκλιμένης A || 2 εὐ M ὦ A:
 malui scribere σὺ quam εὐγε || 3 μῖραν M i. e. μητέραν || 54: 55 A. 52 M ||
 ἐν ἀμβρυνόμενος M || ἔχοντα M || 55: 56 A. 53 M. 29 V. 24 e. || εὐτρά-
 πελος A M: ἀμαθής V. om e || 2 ἑαυτοῦ M αὐτοῦ A αὐτοῦ V e cf. ξξ || 3 post
 ἡμῖν V e add. πάτερ quod u. ab auctore uidetur profectum || 56: 57 A. 54 M.

καὶ ἔν τινι ἐρημίᾳ μέιναντες, συνέθεντο πρὸς τέσσαρας ὥρας ἀγρυπνήσαι καὶ τὰ σκεύη ἕκαστος τηρῆσαι. ὡς δὲ ἔλαχε τῷ κουρεῖ πρώτῳ φυλάξαι, μετεωρισθῆναι θέλων τὸν σχολαστικὸν καθεύδοντα ἔξυρε καὶ τῶν ὥρῶν πληρωθειῶν διύπνισεν. ὁ δὲ σχολαστικὸς ψήγων ὡς ἀπὸ ὕπνου τὴν κεφαλὴν καὶ εὐρῶν ἑαυτὸν ψιλόν, «μέγα κάθαρμα» φησὶν «ὁ κουρεὺς· πλανηθεὶς γὰρ ἀντ' ἐμοῦ τὸν φαλακρὸν ἐξύπνισεν». *Narr. 298. Opib. Marz 16*

Roch. 462 νζ'. Σχολαστικῶ ἐκ δούλης τεκνώσαντι ὁ πατήρ συνεβούλευε τὸ παιδίον ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ «πρῶτον» ἔφη «σὺ τὰ τέκνα σου κατόρυξον, καὶ οὕτως ἐμοὶ συμβούλευε τοῦμὸν ἀνελεῖν».

18 νη'. Σχολαστικοῦ εἰς βαλανεῖον εἰσελθόντος, ὁ παραχύτης θερμὸν τοῖς ποσὶ προσέχεεν. ὁ δὲ «κάθαρμα,» εἶπε «ψυχρῶ ἀνθρώπῳ θερμὸν προσχεῖς»;

19 νθ'. Σχολαστικὸς ἀκούσας τινὸς ὅτι καλὴν ὄρνιν ἔωλον σιτευτὴν ἐδείπνησε, προσελθὼν τῷ σιτευτῶρι εἶλεγεν· «ἔωλόν μοι ὄρνιν θῦσον».

ξ'. Σχολαστικὸς ἀπὸ πολλῶν μιλίων χωρίον ἔχων, ἔν' αὐτὸ ἐγγύτερον ποιήσῃ, ἑπτὰ μίλια κατέβαλεν.

Doğruku, n° 270 (Chuvantes, I, 2180)

22 V. 28 e. || 2 καὶ .. μέιναντες om V e || ἀγρυπνήσαι A M: βιγλεῦσαι V βειλεῦσαι mscr. editoris Lupodunensis, qui inde fecit βιγλεῦσαι (e) || καὶ .. τηρῆσαι om V e || ἔλαχεν οὖν πρῶτον τῷ κουρεῖ· ὁ δὲ μετεωρίζομενος τὸν σχολαστικὸν κοιμώμενον ἐξύρισε V e, nisi quod in edd. Needhamiana antiquioribus erat ἐξύρισε: Needham et Coraës corr. ἐξύρισε. μετεωρίζεσθαι est „iocari” || 5 ἔξυρε A ἔξυρεν M || 5 πληρωθειῶν A M || 5 διύπνισεν A e: δι' ὕπνησεν M διύπνησεν V || 6 ψήγων M || 5. 6. ὁ δὲ κνηθόμενος (κνηθόμενος V) ἀπὸ ὕπνου (sic V ut A M: ἀφ' e) π. κ. καὶ εὐρῶν αὐτὴν ψιλὴν (sic V: cum deesset in mscr. suo de coniectura addidit ed. Lupod.) ἔφη· μέγα κάθαρμα ὁ κ. V e || 7 ψηλόν M || φησὶ M || 7 ὁ (ante κουρεὺς) om M || 8 ἀντ' A M: ἀντὶ V e || ἐξύπνισε A διύπνυσεν V διύπνισε e || 57: 58 A || τὸν ἐμὸν A: scripsi τοῦμὸν || 58: 59 A. 55 M || 1 ὁ om A || 3 θερμὸν προσχεῖς, ψυχρῶ ἀνθρώπῳ; M || 59: 60 A. 56 M || ἔαλον, infra recte ἔωλόν M || σιτευτῶρι M σιτευρίῳ A. an σιτευτηρίῳ? σιτιστηρίῳ? || 3 θῦσον A M || 60: 61 A. 57 M cf. ρλα' || ἔν' αὐτὸς M || 2 ποιήσῃ M || κατέβαλε A || ἀπὸ π. μ. est „a multis milibus” „in einer Entfernung von vielen Meilen”; alterum μίλια eo explicatur quod infra ρλα'. ρλβ. legitur κίονας μιλίων ||

ξα'. Σχολαστικὸς χαμαιιδάσκαλος ἄφνω ἀποβλέψας εἰς τὴν γωνίαν ἐβόησε· «Διονύσιος ἐν τῇ γωνίᾳ ἀτακτεῖ». εἰπόντος δέ τινος ὅτι οὐπω πάρεστιν, ὁ δὲ ἔφη· «ὅταν ἔλθῃ».

ξβ'. Σχολαστικὸς τῇ ἐτηρίδι, ἢ διὰ χιλίων ἐτῶν ἄγεται ἐν Ῥώμῃ, ἠττηθέντα ἀθλητὴν καὶ δακρύοντα ἰδὼν, παραμυθούμενος «μὴ λυποῦ», ἔφη «τὴν γὰρ ἄλλην χιλιετηρίδα σὺ νικήσεις». *Wick, Polit. Hist. II 581*

ξγ'. Σχολαστικὸς συγκατέθετο ἡγεμόνι δεξιοπῆρω· εἰς ἑώραν οὖν ἐξεληθόντος αὐτοῦ καὶ ἐπαινοῦντος τὰς ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσιν ἀμπέλους, «ὅταν ἐπανερχώμεθα», φησὶ «καὶ τὰ ἄλλα μέρη ἀρέσει σοι».

ξδ'. Σχολαστικὸς βράκας ἀγοράσας, ἐπειδὴ στενὰς οὔσας μόγις ὑπεδύσατο, ἔδρωπακίσατο.

ξε'. Σχολαστικοῦ υἱὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς πόλεμον ἐκπεμπόμενος ὑπέσχετο κεφαλὴν ἑνὸς τῶν ἐχθρῶν ἔχων ἐλεύσεσθαι. ὁ δὲ ἔφη· «κἂν χωρὶς σε κεφαλῆς ἐλθόντα ἴδω, εὐφρανθήσομαι». *Jac. Miller, n° 1146*

ξς'. Σχολαστικὸς ἐν ποταμῷ θεασάμενος ἀλιάδα οἴτου μεστήν καὶ βεβαρημένην, «ἐὰν μικρόν» εἶπεν «ὁ ποταμὸς αὐξήσει, βυθισθήσεται». *Jac. Miller, n° 1146*

61: 62 A. 58 M || χαμαὶ διδάσκαλος M || 2 ἐβόησε.. γωνία om M ab altero u. γωνία ad alterum aberrans || 3 ἔλθοι M || 62: 63 A || 3 νικήσης A: corr. Boissonade || 63: 64 A. 59 M || συνεκάθητο A M: oportebat saltem dici συνεβάδισε. scripsi συγκατέθετο, i. e. συνθήκας ἐποίησατο, συνέθετο || ἡγεμῶνι M. „est δεξιόπηρος oculo dextro luscus.” Boiss. || εἰς ὥραν M, εἰς ἑώραν A; „est ἑώρα uel αἰώρα vitis ex arboribus suspensa.” Boiss. || 2 τὰς adieci || 3 ἐπαρχόμεθα φησὶ καὶ τὰ ἄλλα μ. ἀ. σοι; M || 64: 65 A. cf. ρνη' || ἐπεὶ δὲ A quod correxi || ἔδρωπακίσατο A || 65: 66 A. 60 M. 33 V. 26 e || σχολαστικοῦ υἱὸς εἰς πόλεμον ὑπὸ τ. π. αὐτοῦ ἀποπεμπόμενος V || ὑπέσχετο ἑνὸς τῶν ἐχθρῶν κεφαλὴν ἀγαγεῖν. ὁ δὲ ἔφη· εὐχομαι καὶ χωρὶς κεφαλῆς σε ἐλθόντα, μόνον ὑγιᾶ (ὑγιῆ e) ὄντα ἰδεῖν καὶ εὐφρανθῆναι Ve || εἰς πόλεμον A V e: εἰς τὸν πόλεμον M || 2 ἐλεύσεσθαι A: ὀλέσθαι M || 66: 67 A. 61 M || 1 ἀλιά M || 2 βεβαρυ-

Reich, 462f
Opila Mang 15
εξ'. Σχολαστικός ἐξ ἀποδημίας ἐπανερχόμενος, τῷ πενθερῷ ἀπαντήσας, πυνθανομένου ἐκείνου πῶς πράττει αὐτοῦ ὁ συμφοιτητής, ὁ δὲ «πάνυ» ἔφη «αὐτῷ καλῶς ἐστὶ νῦν, καὶ εὐθυμεῖ· τὸν γὰρ πενθερὸν αὐτοῦ κατώρυξε».

24
ἐη'. Σχολαστικός γράψας διαθήκην ὑπὲρ τινος δημοσία προανεγίνωσκε. τοῦ δὲ συνηγορουμένου εἰπόντος ὅτι ἄτοπον ποιεῖ τὰ ἀπόρρητα τῆς δίκης τοῖς ἀντιδίκοις φανερά ποιῶν, «κάθαρμα», εἶπε, «μὴ γάρ τι τῶν συνεκτικῶν λέγω»;

ἐθ'. Σχολαστικός ἀποθανόντος συμφοιτητοῦ ἐπεσκέπτετο τοὺς γονέας. τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ ὀδυρομένου καὶ λέγοντος «τέκνον, ἔταλαιπώρησάς με», τῆς δὲ μητρὸς λεγούσης «τέκνον, ἐτύφλωσάς με», ὁ σχολαστικός πρὸς τοὺς ἐταίρους εἶπεν· «εἰ ταῦτα αὐτῷ πέπρακται, ἐχρῆν αὐτὸν καὶ ζῶντα καυθῆναι».

25
ο'. Σχολαστικός νοσοῦντα φίλον ἀπῆλθεν ἐπισκεψόμενος. τῆς γυναικὸς δ' αὐτοῦ εἰπούσης ὅτι ἐκεῖνος ἤδη ἔξω ἐστίν, «ἐὰν οὖν ἐπανέλθῃ,» φησὶν «ἐρεῖς παραγεγενῆσθαί με». *Opila Mang 15*

οα'. Σχολαστικός ὑπόδειγμα λαβὼν μήκους καὶ πλάτους ἐπὶ τῷ ἀκρόπτυχα εἰσκομίσαι, ζητήσας ἐπυνθάνετο ποῖόν ἐστὶ τὸ μῆκος καὶ ποῖον τὸ πλάτος.

οβ'. Σχολαστικός ἐν γάμοις ἐστιαθεῖς, εἶτα ἀναχωρῶν, «εὐχομαι» εἶπεν «εὐτυχῶς καὶ ἀεὶ ταῦτα ὑμᾶς ποιεῖν». *Opila Mang 15*

ογ'. Ὁ αὐτὸς τὸ Σκληρωνίας μνήμα καλὸν ἔφη καὶ πολυτελὲς εἶναι, ἀλλ' ἐν ἐπινόσῳ τόπῳ φκοδομῆσθαι. *Zippor, Min Ohel*
Guzman, Koyll 1887

μένην M || 2 ἀξήσει M || 67: 68 A. 62 M || 1 ἐξερχόμενος A M: scripsi ἐπανερχόμενος || 2 ἀπ. M || 2 πράττει A || 3 ἐστὶ A || 4 ἐαυτοῦ M αὐτοῦ A cf. νε' ρς' ροά' σς' || 68: 69 A. 63 M || διαθήκην, ὑπό τινος M A: ὑπὲρ Minas, qui simul δίκην scribendum esse censet: quod probabile est. || 2 συνηγορουμένου A || ἄτοπόντι? || 69: 70 A. 64 M || 3 ἠπόρησάς με AM: scripsi ἔταλαιπώρησάς με. ἐπῆρώσας με Boiss., i. e. ἐπήρωσάς με || 4 ἐτέρους M || 5 κλαυθῆναι A M: scripsi καυθῆναι || 70: 71 A. 65 M || 1 ἀπῆλθεν A M: ἐπῆλθεν? cf. ρς' et σκδ' || ἐπισκέψασθαι M || αὐτῷ? || 2 ἔξω i. e. elatus, sepultus || παραγεγενῆσθαι με; M || 71: 72 A || 2 quid sit ἀκρόπτυξ (uel ἀκρόπτυχον) cum Boissonadio ignoro; uidetur tamen genus quoddam amiculi uel lintei in mensa ponendi significari || ποῖον . . ποῖον] cf. σς'; debebat πότερον . . πότερον || 72: 73 A || 73: 74 A cf. κς'. || 2 ἐπινόσῳ τόπῳ A:

Βαν δὲ βιβλίον
n° 601
Σάντιν-φονά 779
Heise 3 Εὐσεβίου
208.

Βραλέμπος
7. 363/1

Κασσέδμ
n° 56

2. 06 n° 16

οδ'. Σχολαστικῶ λεπτόν ἵππον ἔχοντι προσελθὼν τις «ὁ ἵππος» ἔφη «εἰς ἄδου ὄρα»· καὶ ὁ σχολαστικός· «κάγῳ βλέπω».

οε'. Σχολαστικός νοσῶν, εἶτα πεινῶν, ὡς οὐδέπω τετάρτην ὥραν ἀπηγγέλη, ἀπιστῶν πρὸς ἑαυτὸν τὸ ὠρολόγιον ἐκέλευσε κομισθῆναι.

ος'. Σχολαστικῶ εἰς τὸ Σαραπεῖον ἀνελθόντι θαλὸν ὁ ἱερεὺς διδούς, «ἔλεώς σοι» εἶπεν «ὁ κύριος». «ἔλεως» ἔφη «ὁ κύριος τῷ χοιρίῳ μου· ἐγὼ γὰρ ἐλεύθερός εἰμι».

οζ'. Σχολαστικός ἐκκομίσας τὸν υἱόν, ἀπαντήσας τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ «σύγγνωθι» ἔφη «ὅτι οὐκ ἤλθεν ὁ υἱός μου εἰς τὴν σχολήν· ἀπέθανε γάρ».

οη'. Σχολαστικός εἰκόνας ἀρχαῖα ζωγραφήματα ἐχούσας ἀπὸ Κορίνθου λαβὼν καὶ εἰς ναῦς ἐμβαλὼν, τοῖς ναυκλήροις εἶπεν· «ἐὰν ταύτας ἀπολέσητε, καινὰς ὑμᾶς ἀπαιτήσω».

οθ'. Σχολαστικῶ ὑπερζέουσαν κύλικα ὁ οἰνοχόος ὠρέξεν, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτὴν θείς, «οὕτω μένη» ἔφη «μέχρις ὁ παιδαγωγός σου ἐλθὼν εὔρη αὐτὴν ζέουσαν».

π'. Σχολαστικοῦ πλέοντος, ἐκινδύνευεν ὑπὸ χειμῶνος τὸ πλοῖον. τῶν δὲ συμπλεόντων ἀπορριπτούντων ἐκ τῶν σκευῶν, ἵνα κουφισθῇ τὸ πλοῖον, κάκεινῳ τὸ αὐτὸ ποιεῖν παραινούντων, ὁ δὲ ἔχων χειρόγραφον ἑκατὸν πεντήκοντα μυριάδων, τὰς πεντήκοντα ἀπαλείψας, «ἴδε» φησὶν «ἔσοις κύμασιν ἐπεκούφισα τὴν ναῦν».

aut cum Boissonadio ἐν addendum, aut ἐνφοδομηθῆσαι scribendum est. || 74: 75 A. || βλέπω sc. εἰς ἄδου? iocum non perspicio || 75: 76 A. 66 M || 2 ἀπηγγέλει M || 3 „horologium scilicet solarium” Boiss. || 76: 77 A || 3 χαρίῳ uel χηρίῳ A: χοιρίῳ Boiss. || 2 ὁ δὲ ἔλεως? u. 18 || 77: 78 A. 67 M cf. σνε || 1 ἀπ. M || 78: 79 A || similia minatum esse Mummium illum Achaicum (Vell. Pat. I, 13, 4) monet Boiss. || 79: 80 A || μένη coniunctivus modus est Graeculis pro futuro usurpatus; neque εὔρη mutandum || 3 ὑπερζέουσαν? || 80: 82 A. 68 M || ἀπορριπτούντων M || 3 τῷ αὐτῷ M || 5 ὑπαλείψας M || ἐπεκούφισα A ἐπικου-

Subscript in Philo-
logia 188, 235.

In Miller 1739, n. 78
 Reich, 463 πα'. Σχολαστικὸς ἐν πλοίῳ χειμαζομένων καὶ κλαιόντων
 τῶν συμπλεόντων, »τί γάρ» ἔφη «μικρολόγοι ἐστέ; ἐγὼ δέ,
 29 δέκα Ἀττικὰς πλείονας δούς, κινδύνῳ τοῦ κυβερνήτου πλέω».

παβ'. Σχολαστικῶ ἀναβαίνουντι ἐπὶ τεῖχος ἐν μάχῃ χύτραν
 τις μεστήν κοπρίων ἐπέβαλεν. ὁ δὲ βοῶν «οὐ θέλεις» εἶπε
 «καθαρῶς πυκτεῦσαι»;

30 παγ'. Σχολαστικὸς, ὡς ἐν τῷ Ῥήνῳ ποταμῷ ναῦς ἐπώ-
 κειλεν, ὑπὸ τὸ κατάστρωμα τῆς νεῶς ὑποβάς, ἀνωθεῖσθαι ἐνό-
 μιζεν αὐτὴν εἰς τὸ ἄνω [οὐ συνίεις ὅτι τοῖς ποσὶν αὐτὴν ὑπε-
 ρεῖδων μᾶλλον εἰς τὸ βάθος κατῆγεν].

31 παδ'. Ὁ αὐτὸς τοῖς στρατιώταις «αὔριον» εἶπε «μακρὰν
 ὁδὸν ὁδοιπορῆσαι ἀναγκαῖον· σήμερον οὖν πλεονάκεις καθέσθητε».

παε'. Σχολαστικὸς εἰς οἰκίαν καινὴν μετοικισθεὶς καὶ τὰ πρὸ
 τοῦ πυλῶνος καθήρας ἐπέγραψεν· «ὅς ἂν ᾧδε κόπρια βάλλῃ,
 32 ἀπόλλυσιν αὐτά».

33 πας'. Σχολαστικὸν ὁ πατὴρ ἀπολέσαντα δηνάριον ἐβούλετο
 τυπῆσαι. ὁ δὲ «μὴ ὀργίζου,» ἔφη «κάγῳ ἐκ τῶν ἐμῶν ἀγο-
 ράσω τὸ δηνάριον».

φίσω M || κύμασιν AM: ut saepe magnitudo aeris alieni cum mari tem-
 pestate agitato comparatur quo debitoris nauicula demergitur, ita hoc
 loco κύματα intellegenda esse censeo de undis aeris alieni quibus
 obaeratum liberat: quae cum quasi eiciantur, simul nauem magnâ copiâ
 aquae, quâ undique receptâ erat depressa, leuari putat. itaque non
 est cur κύμασιν in χρήμασιν uel κτήμασιν mutetur || 5 ναῦ M cf. πθ' ||
 codicis A historiola πα' a Minoide Mina omissa est: cf. ad n. κζ' ||
 81: 83 A. 69 M || χειμαζομένων A et M, i. e. „procella pauidis”. num ἐν
 πλόῳ? || || 2 συμπλεόντων A: ἐν τῷ πλοίῳ M || 2 ἐσταί M || 3 κυβερνήτου
 M || 82: 84 A || 3 interrogandi signum posui || 83: 85 A. 70 M || ὡς om
 M || ῥηνῶ M || ἐπώκειλεν M || 2 ἐπὶ AM: ὑπὸ Minas || ὑπὸ βασῶν ᾧθεῖσθαι
 M. displicet ἀνωθεῖσθαι.. εἰς τὸ ἄνω || 3. 4. uncis saepsi || 3 συνίεις M ||
 4 ὑπερεῖδον M || κατῆγε A || 84: 86 A. 71 M cf. ρδ' || 2 καθέσθηται M ||
 85: 87 A. 72 M || 1 κενὴν M || πυλῶνος M πύλωνος (A) || καθηρᾶς AM:
 scripsi καθήρας. (Boissonade καμάρας, ego olim σήρας) || 2 ὅς A: ὡς M ||
 ᾧδε i. e. huc || βάλλει M || 86: 88 A. 73 M || ἀπολέσαντα M || 2 τυπῆ-

πζ'. Σχολαστικός ἐπὶ τῆς οἰκίας σεκούτωρος σχῆμα λαβὼν *Reich, 463, 468*
ἔπαιζεν. ἄφνω δὲ τινος ἀπαγγείλαντος αὐτῷ τὴν παρουσίαν *πανοικία, ἰρδία, 56*
τοῦ πατρὸς, ῥίψας τὸ ὄπλον, ἔλυε τὴν κνημίδα. φθάσαντος δὲ *γ*
τοῦ πατρὸς αὐτῷ ἐπιστῆναι, ἔχων τὴν περικεφαλαίαν βιβλίον
ἀνεγύωσκε.

πη'. Σχολαστικός ἐπανερχόμενος ὄθεν ἀπεδήμησε καὶ ἀνα-
βαίνων ὑψηλὴν ἀνάβασιν, ἐθαύμαζε λέγων· «ἐνταῦθα ὅτε πρῶ- *35*
τον, ὡς ἐπ' ἐκεῖνα, ὠδεύον, κατάβασις ἦν· καὶ πῶς νῦν ταχέως
ἡλλάγη καὶ ἀνάβασις γέγονε»; *υψηλὴ ἰσοπέδου n. 164*

πθ'. Σχολαστικός πλέων ἐπόθετο τοῦ κυβερνήτου πόστη
[εἴη] ὥρα· τοῦ δὲ μὴ γινώσκειν φήσαντος, ἠρώτησε πόσος
[εἴη] χρόνος ἀφ' οὗ τὴν ναῦν κυβερνᾷ· τοῦ δὲ τρία ἔτη φήσαν-
τος, «πῶς οὖν ἐγώ» ἔφη «πρὸ ἑξ μηνῶν οἰκίαν πριάμενος, ὅταν
εἰς τὴν αὐτὴν κατέλθῃ ὁ ἥλιος, τῆς ὥρας στοχάζομαι, σὺ δὲ
ἀπὸ τοῦ πλοίου τεκμήρασθαι οὐ δύνασαι, τοσοῦτον χρόνον αὐτὸ
κυβερνῶν»; *Heidner V, 9.125. Corbi, 7119*

ζ'. Σχολαστικός σοφιστὴς ἀξιούμενος τῶν ἀποθνησκόντων
ἐπιταφίους λέγειν, ἐνὸς ἔτι ζῶντος ἔγραψεν ἐπιτάφιον· ὃς ἐνε- *36*
κάλει αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ. ὁ δὲ «ἂν οὖν ὑμεῖς» φησὶ «μὴ προ-
λέγητε ὅταν ἀποθνήσκητε, ἐγὼ ἔξ αὐτοσχεδίου λέγων βούλεσθε
ἵν' ἀσχημονήσω»;

σαι M || κἀγὼ] καὶ γὰρ? || 3 ἀγοράζω M || 87: 89 A || ἀπὸ Boissonade;
si quid mutandum, malim πρὸ || σεκούτερος A: corr. Boissonade || 4
αὐτοῦ A: scripsi αὐτῷ || 88: 90 A. 74 M || 1 ἀπεδήμησεν A || 3 ὡς
παρκεῖν ὠδεύον A, ὡς ἐπαρκεῖν ὀδεύων B: scripsi ὡς ἐπ' ἐκεῖνα, non
nescius ὡς παρεκεῖ a codicis A uestigiis propius abesse. deletis uu.
ἐνταῦθα et ὡς coniecit Boissonade: ὅτε πρῶτον παρεκεῖ ὠδεύον et
postea: ὅτε πρῶτον παρήειν, (καταβ. ἦν), Pontani uersionem ex-
primens „cum prius hac iter facerem” || 3 νῦν M: οὖν A || 89: 91 A.
75 M || 1 ἐπειθέτο M || 1 πῶς, τῆ ὥρα M || 1 et 2 εἴη om M utroque
loco || 2 ἠρώτησε M || 3 ναῦ M || φήσαντος A: φωνήσαντος M || 5 κατέλ-
θαι M || τὴν ὥραν M || 6 αὐτῷ κυβερνᾷ; M || 6 τοσοῦτον χρόνον? ||
codicis A historiolum ρβ' non descripsit Minas. cf. ad n. κ' || 90: 93 A.
76 M || 3 ἐνεκάλει αὐτόν M || 3 ἂν οὖν A: ἄνους M (non addita lineola qua
compendium u. ἀνθρώπου significatur) || 4 ἀποθνήσκετε, ἐγὼ ἑξαυτοσχεδίου

ad 91: Lehmann, Florent. Bibl. apostolicar., 1682, I 214: *Ἰνὸν ὑποφωτιστὴν φιλοσοφῶντα ἐπὶ τῶν νοσημάτων*
Κυβερνήτῃ τῶν ἐπιπέτων, πρὸς τὸν μαγιστὸν, οὐδὲ μὴν νεκρὸν νεκρὸν ἐπιπέτον ἐστὶν, γὰρ τῶν μαγιστῶν, ὅτι
... γὰρ οὐκ ἐστὶν.

37 2
Ζα'. Σχολαστικὸς συμφοιτητὰς ἐπὶ δεῖπνον καλέσας, ἐπαινεσάντων αὐτῶν ὑδὸς κεφαλὴν καὶ ἀξιωσάντων καὶ τῇ ὑστεραία παρ' αὐτῷ ἐστιαθῆναι, ἀπελθὼν πρὸς τὸν μάγειρον, «δός μοι» ἔφη «ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χοίρου κεφαλὴν ἑτέραν· ἡ γὰρ χθὲς ἡμῖν πάνυ ἤρρεσεν».

Demost. 33
7555
Ζβ'. Σχολαστικὸς ἠρώτα τὸν πατέρα αὐτοῦ «ἡ πεντακότυλος λήκυθος πόσον χωρεῖ;»

Demost. 34
7555
Ζγ'. Σχολαστικὸς μάθων περὶ κλίμακός τινος ὅτι ἀναβαινόντων ἔχει βαθμοὺς εἴκοσιν, ἐπύθετο εἰ καὶ καταβαινόντων τοσοῦτοί εἰσιν. *Sallust, Satire, 66* *Plutarch, Solon, I 189*

38 - 2
1/2
Ζδ'. Σχολαστικὸς, διαλεγομένων τινῶν περὶ ἀπεψίας, ἔλεγε μηδεπώποτε ἠπεπτηκέναί. τῶν δὲ πυνθανομένων εἰ μηδέποτε ἠρεύξατο πικρὸν ἢ ἀηδές, «τοῦτο» εἶπε «ποιῶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν».

L. B. n° 82
31
Ζε'. Σχολαστικῶ υἱὸς ἐγεννήθη. πυνθανομένων δὲ τινῶν αὐτοῦ ποῖον ὄνομα αὐτῷ θήσεται, «τὸ ἐμόν» ἔφη «ἔξει ὄνομα, καὶ γὰρ τέως οὕτω μενῶ». *Markiana II 105*

723514
Demost. 35
7556
Roch. 463
Boisset, Conter, I, 432 in n° 136. *Caroli de Yari, 251* *Harmon, 14* *Præter, 56* *Myriam, Hanken, 174*
Köhler, I 69 *Μαροῦδι II 14* *Κόλη, 1864, n° 98* *Ἐπίκουρος, 18*
Ζς'. Σχολαστικοὶ δύο δειλοί, ὁ μὲν ἔκρυψεν αὐτὸν εἰς φρέαρ, ὁ δὲ εἰς καλαμῶνα. χαλασάντων οὖν κράνος τῶν στρατιωτῶν ἐπὶ τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι, νομίσας στρατιώτην κατιέναι, ἱκετεύων ἐλήφθη. ὡς δὲ ἔφασαν οἱ στρατιῶται ὅτι εἰ ἐσιώ-

λέγω M || cod. A hist. ρδ' omisit Minas. cf. n. λα' || 91: 95 A. 77 M ||

2 αὐτῷ A, αὐτῶ M: l. v postea addita ab eadem ut uidetur manu ||
4 αὐτοῦ M: cum cod. A om. Boissonade || 5 ἤρρεσε A || 92: 96 A. 78 M.
cf. ρλς' quae narratio plenior est || 1 αὐτοῦ M: cum cod A om. Boissonade || 93: 97 A. 79 M || τινός M || 2 εἴκοσι M || 3 εἰσίν M, εἰσί A || 94: 98 A || 3 „ergo ἠπεπτῆχει, quod negabat". Boiss. || 95: 99 A || 3 οὕτω i. e. sine nomine || codicis A historiolum ρ' omisit Minas: cf. n. λβ' || 96: 101 A. 80 M || δύο om M || ἔκρυψεν εἰς φρέαρ ἑαυτὸν M || 2 οὖν M: om. cum cod. A Boissonade || 4 ἔφησαν M || 4 εἰ om. M || 5 δὲ cum cod. A om.

πησε, παρῆλθον ἄν αὐτόν, ὁ δὲ ἐν τῷ καλάμῳνι κρυβόμενος «οὐκοῦν» εἶπεν «ἐμὲ παρέλθετε· σιωπῶ γάρ».

ζζ'. Σχολαστικός, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀποθανούσης, σορὸν ἠγόραζε καὶ περὶ τῆς τιμῆς ἐζυγομάχει. τοῦ δὲ πωλοῦντος ὁμόσαντος μὴ ἔλαττον πέντε μυριάδων πωλήσειν, ὁ δὲ «ἐπειδὴ» ἔφη «προσείληψαι τῷ ὄρκῳ, λάβε μὲν τὰς πέντε μυριάδας, εἰς προσθήκην δέ μοι μικρὸν σορίδιον δός, ἵνα, ἐάν μου χρεῖα παιδίῳ γένηται, ἕτοιμον ᾦ».

ζη'. Σχολαστικῷ ἐταῖρος ἀπαντήσας, «συγχαίρω σοι» εἶπεν «ὅτι σοι παιδίον ἐγεννήθη». ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «ταῦτα ὑμεῖς οἱ φίλοι ποιεῖτε». *Boissonade n° 536 Brecht, 38*

ζθ'. Σχολαστικῷ τις λέγει· «χρῆσόν μοι βίρρον μέχρι ἀγροῦ». ὁ δὲ «μέχρι σφυροῦ» εἶπεν «ἔχω· μέχρι δὲ ἀγροῦ οὐκ ἔχω». *vgl n° 137*

ρ'. Σχολαστικός ἐπ' ὀχλήματος ᾤδευεν. ἐπεὶ δὲ ἀτονήσασαι αἱ ἡμίονοι οὐκ ἠδύναντο βαδίζειν, ὑπέλυσεν αὐτὰς ὁ ἡνίοχος, ἵνα μικρὸν ἀναλάβωσι. λυθεῖσαι οὖν ἔφυγον. καὶ ὁ σχολαστικός πρὸς τὸν ἡνίοχον «κάθαρμα,» εἶπεν «ὄρᾳς ὅτι αἱ μὲν ἡμίονοι τρέχουσι, τὸ δὲ ὀχημά ἐστιν αἷτιον, [τὸ] δραμεῖν μὴ δυνάμενον». *Heubach Pauluscommentar. 898.*

ρα'. Σχολαστικός ἀδελφοὺς διδύμους ἰδὼν, θαυμαζόντων

Boissonade || 5 οὐκοῦν εἶπεν ἐμὲ παρέλθατε M || 97: 102 A || 1 τῆς adieci || 4 προσείληψαι τῷ ὄρκῳ uidetur significare „ad sententiam tuam, cum iure iurando confirmaueris, me traduxisti, effecisti ut tibi quod postulas concedam”. καταλαμβάνειν τινὰ ὄρκῳ, πιστωθῆναι ὄρκῳ, προστιθέναι ὄρκον inde differunt || 5 μου] μοι? που? || 98: 103 A || 99: 104 A. 81 M. cf. ρλζ' || σχολαστικός τις λέγει· χρῆσον μοι μῦρον M || μέχρις de tempore itineris intellegit alter, alter de longitudine birri || 100: 105 A. 82 M. cf. ρκη' || 1 ᾤδευεν M || 2 οὐκ A M hic et infra: an οὐκέτι? || 3 ἀναλάβωσιν· λυθεῖσαι M || 4 μὲν M: cum cod. A om. Boissonade || 5 ἐστὶν M || a. τὸ quem h. l. exhibent A M, infra ρκη' om., seclusi || 101: 106 A || 2 οὗτος... 3 οὕτως A: quod correxi || 3 τοῦτο A: τούτῳ Boisso-

τινῶν τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν, «οὐχ οὕτως» φησὶν «ὅμοιός ἐστιν οὗτος ἐκεῖνῳ, ὡς ἐκεῖνος τούτῳ». *Scutland. n° 66, 8203.*

ρβ'. Σχολαστικῶ τις λέγει «Δημέα, τρίτην ἡμέραν σε ἐνθάδε ἐν ὑπνοῖς εἶδον». ὁ δὲ «ψεύδη.» εἶπεν «ἐν ἀγρῶ γὰρ ἤμην». *Opis Marz 15*

ργ'. Σχολαστικὸς μετὰ δύο ἐταίρων διελέγετο. τοῦ ἐνὸς οὖν εἰπόντος ὅτι μὴ δίκαιόν ἐστι πρόβατον σφάζεσθαι· γάλα γὰρ καὶ ἔριον ἀφθόνως φέρει· καὶ τοῦ ἄλλου εἰπόντος ὅτι μηδὲ βοῦν προσήκει ἀναιρεῖσθαι, γάλα παρέχουσιν καὶ ἀροτριῶσιν· ὁ σχολαστικὸς ἔφη μηδὲ χοῖρον δίκαιον εἶναι ἀναιρεῖσθαι, ἦπαρ παρέχοντα καὶ οὐθαρ καὶ βουλβάν. *Athenaion, II c. 21, 51 (8100). Markid. XIII, n° 56. Scutland, III, n° 81, n° 138.*

ΕΚ ΤΟΥ ΦΙΛΟΓΕΛΩ.

ρδ'. Φιλάργυρος διαθήκας γράφων ἑαυτὸν κληρονόμον ἔταξε. *Demost. 37. Boissade N. 312. Gryn. Oxyrhynch. 220, n° 171. Langbein II, 285. Irish Bolls 273. Gemoll 32.*

ρε'. Φιλάργυρος ἐρωτώμενος διὰ τί ἄλλο οὐδὲν εἰ μὴ μόνον ἐλαίας ἐσθίει, ἔφη· «ἵνα τὸ μὲν ἔξωθεν ἀντὶ ὄψου ἔχω, τὸ δὲ ὀστοῦν ἀντὶ ἐύλου· φαγὼν δέ, εἰς τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν σπογγισάμενος, λουτροῦ οὐκ ἐπιδέομαι». *Nass. n° 231.*

ρς'. Πεπανόπτωχος εἰωθὼς τὴν φίλην αὐτοῦ ἐξαπατᾶν ὡς εὐγενὴς τε ὢν καὶ πλούσιος, εἰς τοὺς γείτονας σιτευόμενος ὡς

nade || 102: 107 A. 83 M || 2 ψεύδει M, ψευδῆ (A) || ἤμην uel ἦμην M || 103: 108 A cf. ρκθ' || 1 δῶ A: cf. n. ρβ' || 3 φέρει i. e. φέει || 5 ἦπαρ παρέχοντα A hic et infra: Boiss. παρέχουσιν. sed cum omnino et antiqui et nostri homines in genere animalium exprimendo minus diligentes esse soleant, tum h. l. in uerbis scholastici χοῖρον παρέχοντα.. βουλβάν (i. e. uulvam) aptissime dicitur. βουλβάν A: βούλβαν Boissonade. sed dixit etiam Plutarchus non solum ποτήης sed etiam ποντήμ. infra ρκθ' legitur νεφρία. || ἐκ τοῦ φιλογέλου A M: ἐκ τοῦ φιλόγελω Boissonade || 104: 109 A. 84 M. 45 V || διαθήκην V || ἔταξεν V || 105: 110 A. 46 V || φ. ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐδὲν ἄλλο ἐσθίεις εἰ μὴ ἐλαίας, εἶπεν V, omisso u. μόνον || οὐδὲν A: οὐδὲν ex V recepi || 2 ἀντὶ ὄψου A: ὄψον V || 3. 4 φαγὼν.. ἐπιδέομαι] καὶ ἵνα φαγὼν μὴ ἀπονίψωμαι. ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν μου ἐκμαξάμενος V: scrib. ἐκμαξῶμαι || 106: 111 A. 85 M || 1 εἰωθὸς A M: corr. Boissonade

εἶδεν ἄφνω τὴν φίλην, στραφεὶς ἐφώνει· «πέμψον δὴ μοι καὶ τὸ φιβλατώριον». Reich, 2458.

ρζ'. Ἄλλος ὁμοίως μεγαλαυχούμενος τελείως δὲ πενητεύων, [καὶ] κατὰ τύχην νοσήσας, τῆς δὲ φίλης αὐτοῦ αἰφνίδιον ἐπελθούσης καὶ εὐρούσης αὐτὸν ἐπὶ ψιάθου κείμενον, ἐντραπείσῃ ἠτιᾶτο τοὺς ἰατροὺς λέγων· «οἱ καλοὶ ἰατροὶ καὶ δόκιμοι τῆς πόλεως ἐκέλευσάν με ψιαθισθῆναι».

ρη'. Ἄλαζων ἐν ἀγορᾷ παῖδα ἑαυτοῦ θεασάμενος ἐκ τοῦ ἀγροῦ νεωστὶ ἐληλυθότα, εἶπε· «τί ποιοῦσι τὰ πρόβατα»; ὁ δὲ εἶπε· «τὸ μὲν καθεύδει, τὸ δὲ ἴσταται». *Chaplain, VII, 150. n° 151 Reich, 458 Philo. n° 2785 Vly, n° 181 Lesina, 175 Herzog, II 182 Margarite T₃^a*

ρθ'. Μωρὸς ἀκούσας ὅτι ἐν ἄδου δίκαια τὰ κριτήρια, πρᾶγμα ἔχων, ἀπήγγεατο.

ἌΒΔΗΡῪΤΑΙ.

ρί'. Ἐν Ἀβδήροις διηρεῖτο ἡ πόλις εἰς δύο μέρη, οἳ τε πρὸς ἀνατολὰς οἰκοῦντες καὶ οἳ πρὸς δύσιν. πολεμίων οὖν ἄφνω τὴν πόλιν ἐφορμησάντων, καὶ πάντων θορυβουμένων, οἳ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν οἰκοῦντες μέρος πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· «ἡμεῖς μὴ θορυβηθῶμεν· οἳ γὰρ πολέμοι ἐπὶ τὰς δυτικὰς εἰσέρχονται πόλας».

|| αὐτοῦ M: αὐτοῦ A || ἑξαπατῶν M || 2 τε om M || 3 τοὺς φίλους M ||
δέ A M: scripsi δὴ || 4 „mitte meum mihi pallium illud aureis ornatum
fibulis”. Boiss. || 107: 112 A. 86 M || δὲ M τε A || πενιτεύων A || 2 καὶ
seclusi || 2 αἰφνίδιον ἐπιεσελθούσης M || 3 ἠτιᾶτο A || 5 με M: om A || 108:
113 A. 87 M || 3 τὸ μὲν.. τὸ δὲ A: τὰ μὲν.. τὰ δὲ M || ἴσταται A, ἴστανται M.
quod uidetur significare „altera iacet, altera stat”; duas enim omnino
habuit oves iactator || 109: 114 A || Ἀβδηρίται om. M initio fol. 287 v. ||
110: 115 A || ἀβδήροις M ea forma l. β quae simillima est l. u Latino-
rum. ἀβδήροις hic A, in ceteris narratiunculis recte ἀβδ. || 3 ἐφορμισάν-
των M || 4 μέρος οἰκοῦντες M || 4 μὴ om. M || 5 δυτικὰς A, δυσικὰς M;

Demost. 40 ⁸⁵⁵⁷ *Noctes, 85*
Narr. n° 11.
ρια'. Ἐν Ἀβδήροις ὄνος λαθὼν εἰς τὸ γυμνάσιον εἰσῆλθε,
καὶ τὸ ἔλαιον ἐξέχεεν. οἱ δὲ συνελθόντες καὶ μεταπεμφάμενοι
πάντας τοὺς ἐν τῇ πόλει ὄνους καὶ εἰς ἓνα συναγαγόντες τόπον,
πρὸς τὸ ἀσφαλίσασθαι ἐνώπιον αὐτῶν τὸν ὄνον ἐμαστίγωσαν.

Demost. 41 ⁷⁵⁵⁷
ριβ'. Ἀβδηρίτης ἀπάγξασθαι βουλόμενος καὶ τοῦ σχοινίου
διαρραγέντος, τὴν κεφαλὴν ἐπλήγη. λαβὼν οὖν ἔμπλαστρον
παρὰ τοῦ ἱατροῦ καὶ θείς κατὰ τοῦ τραύματος, ἀπελθὼν πάλιν
ἀπήγξατο. *Clairmont, Noctes 86. Schol. Satire 67. Dionysii Schol. I, 60*

ριγ'. Ἀβδηρίτης εὐνοῦχον ἰδὼν κηλήτην ἀπὸ ἐμβάσεως
ἐξιόντα, εἶπεν· «ἀποκένωσον· ἐπὶ τῷ παραχύτῃ λέγω».

ριδ'. Ἀβδηρίτης εὐνοῦχον ἰδὼν, ἐπέθετο αὐτοῦ πόσα
παιδιά ἔχει. ἐτέρου δὲ εἰπόντος τὸν ὄρχεις μὴ ἔχοντα μὴ δύνα-
σθαι τεκνογονῆσαι, ὑπολαβὼν ἔφη· «πολλοὺς γοῦν ἀνάγκη υἰώ-
νοὺς ἔχειν».

Goebel, 98
ριε'. Ἀβδηρίτης εὐνοῦχον ἰδὼν γυναικὶ προσομιλοῦντα,
ἠρώτα ἄλλον εἰ ἄρα γυνὴ αὐτοῦ ἐστὶ. τοῦ δὲ εἰπόντος εὐνοῦχον
γυναῖκα ἔχειν μὴ δύνασθαι, «οὐκοῦν» ἔφη «θυγάτηρ αὐτοῦ
ἐστίν».

ρις'. Ἀβδηρίτης εὐνοῦχος δυστυχήσας κήλην ἐποίησε.

ριζ'. Ἀβδηρίτης μετὰ κηλήτου κοιμώμενος καὶ τῇ νυκτὶ
πρὸς ἑαυτὸν ἀναστάς, ἐν τῷ ἐπαναστρέφειν, σκοτίας οὔσης,

δυσμικὰς? || 111: 116 A. 89 M || 4 ἐμαστίγωσεν M || 112: 117 A. 90 M
|| 1 ἀπήγξασθαι M || 2 διαρραγέντος M || 2 οὖν om A || 113: 118 A ||
1 κηλήτην A: corr. Boissonade || 2 ἐπὶ Boissonade deleturus erat; ego
manum abstineo, cum sententia totius historiologiae mihi non liqueat. an
habet Abderita herniosum pro παραχύτῃ? || 114: 119 A || 1 αὐτὸν A:
scripsi αὐτοῦ || ἔχοι A: reposui indicatium ex more scriptoris || 2 τεκ-
νογονῆσαι A: corr. Boissonade || 3 οὖν A: scripsi γοῦν || 115: 120 A.
91 M ὀμιλοῦντα A || 2 ἐστὶ A M || 3 δύνασθαι, ἔφη: οὐκοῦν αὐτοῦ ἐστὶν
M omisso u θυγάτηρ || 4 ἐστὶ A || 116: 121 A. cf. σνβ'. non intellego frag-
menti qui sit iocus || 117: 122 A || 4 κοιμᾶσαι ut ιε'. sed neque illud κατα-

ἄκων τὴν κήλην ἐπάτησε. τοῦ δὲ κηλήτου κατακράξαντος, αὐτῷ ἔφη· «διὰ τί γὰρ κατακέφαλα κοιμᾶσαι»;

ριγ'. Ἀβδηρίτης περιπατῶν εἶδε κηλήτην οὐροῦντα καὶ εἶπεν· «οὗτος ἕως ἑσπέρας οὐ μὴ ἐξουρήσῃ».

ριθ'. Ἀβδηρίτης ἰδὼν κηλήτην ἀπὸ κολύμβου ἐξιόντα, μόλις δὲ περιπατοῦντα, πρὸς αὐτὸν εἶπε· «τί γὰρ ἀπλήστως γεγόμεωσαι, μὴ δυνάμενος γενναίως βαστάσαι»;

ρκ'. Ἀβδηρίτης ἀκούσας ὅτι κρόμμου καὶ βολβοὶ φουσῶσιν, ἐν τῷ πλέειν αὐτὸν γαλήνης οὔσης πολλῆς, σάκκον πλήσας, ἀπὸ τῆς πρύμνης ἐκρέμασε. *Goebel, 898*
cf. Menhem, II, n° 52.

ρκα'. Ἀβδηρίτης ἰδὼν δρομέα ἐσταυρωμένον, εἶπε· «μὰ τοὺς θεοὺς, οὗτος οὐκ ἔτι τρέχει, ἀλλὰ πέτεται». *cault 51 1562*
Domenich, 56/7
Ζήντζη, II, I, 2963 etc

ρκβ'. Ἀβδηρίτης λεκάνην ἐπόλει μὴ ἔχουσαν ὠτία. τινὸς δὲ ἐρωτήσαντος διὰ τί αὐτῆς ἦρε τὰ ὠτία, ἀπεκρίνατο· «ἵνα μὴ, ἀκούσασα ὅτι πωλεῖται, φύγῃ».

ρκγ'. Ἀβδηρίτης τὸν πατέρα τελευτήσαντα κατὰ τὸν νόμον καύσας, δραμῶν εἰς τὴν οἰκίαν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ νοσοῦ-

κέφαλα bene perspicio neque illud πρὸς ἑαυτὸν ἀναστάς: num sensu obsceno intellegendum ut supra n. με? tum praestaret πρὸς αὐτόν. κατακέφαλα autem ita uidetur explicari posse ut significet Abderitam pede caput herniosi se tetigisse putare || 118: 123 A || „credebat homo stolidus herniae praegrandem tumorem esse vesicam, quae prae humoris saccati abundantia turgebat eratque prominentior” Boissonade. || 119: 124 A || de uoc. κολύμβου uide commentationem; cf. uu. ἀπὸ ἐμβάσεως in h. ριγ'. || μόλις π.] i. e. titubantem || 2 ἐγόμεωσαι A: γεγόμεωσαι Boissonade. ludit Abderita uu. γομοῦσθαι et βαστάσαι: hoc enim ut φέρειν (sc. τὸν οἶνον) dicitur de eo qui uini capax est; similiter nostrates, „er kann viel vertragen”. || 120: 125 A. cf. ρμα' || αὐτόν A: fortasse αὐτῶν i. e. κρομμύων καὶ βολβῶν. melius uerba ita conlocarentur ἐν τῷ πλ. (α.) γαλ. ο. π., σάκκον αὐτῶν πλ. || 121: 126 A. 92 M || 1 ἐσταυρωμένον M quoque, per compendium scriptum ἐξρωμένον || 2 πέταται A, πέτετε M: scripsi πέτεται || ματούς M || 122: 127 A. 93 M || 1. 2 τινὸς δὲ... ὠτία om. M ab altero u. ὠτία ad alterum aberrans (ὠτία, ἀπεκρίνατο). || 123: 128 A

96

Ζήντζη
Boissade, III

4.50

Ζηζηνίου, ἀρροφί.
2607, n° 54

σαν εἶπεν· «ὀλίγα ἔτι περιττεύει ξύλα· εἰ οὖν βούλει καὶ δύνασαι, τοῖς αὐτοῖς κατακαύθητι».

857
Demetrius 42
Orschell, 84
ρκδ'. Ἀβδηρίτης κατ' ὄναρ χοιρίδιον ἐπώλει καὶ ἐζήτει δηνάρια ἑκατόν. διδόντος δέ τινος πενήκοντα, μὴ βουλόμενος λαβεῖν, διόπνισε. καμύσας οὖν καὶ τὴν χεῖρα προτείνας, εἶπε· «δὸς κὰν τὰ πενήκοντα». *Nash 205*

Demetrius 43
857H
ρκε'. Ἀβδηρίτου στρουθίον ἀπέθανε. μετὰ οὖν χρόνον ἰδὼν στρουθοκάμηλον, εἶπεν· «εἰ ἔζη τὸ στρουθίον μου, ἤδη ἂν τηλικοῦτον ὑπῆρχε». *2 Oschell, I 36, Gemoll, 27*

ρκς'. Ἀβδηρίτης εἰς Ῥόδον ἀποδημήσας, ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματος τοὺς τοίχους ὠσμάτο.

Griebel, 98.
Gemoll 27.
ρκζ'. Ἀβδηρίτης δνάριον τινι χρεωστῶν καὶ μὴ ἔχων, παρεκάλει ἵνα ἀντ' αὐτοῦ δύο ἡμιόνους παράσχη.

ΣΙΔΩΝΙΟΙ.

ρκη'. Σιδώνιος ἔπαρχος ἐπ' ὄχηματος ὠδευσεν. ἐπεὶ δὲ ἀτονήσασαι αἱ ἡμίονοι οὐκ ἠδύναντο βαδίσειν, ἀπέλυσεν αὐτὰς ὁ ἡνίοχος, ἵνα μικρὸν βοσκηθεῖσαι ἀναλάβωνται. λυθεῖσαι οὖν ἔφυγον. καὶ ὁ ἔπαρχος πρὸς τὸν ἡνίοχον ἔφη· «ὄραξ, κάθαρμα, ὅτι αἱ μὲν ἡμίονοι τρέχουσι, τὸ δὲ ὄχημα δραμεῖν μὴ δυνάμενον ἴσταται».

ρκθ'. Σιδώνιος ῥήτωρ μετὰ δύο ἐταίρων διελέγετο. τοῦ δὲ ἑνὸς λέγοντος ὅτι οὐκ ἦν δίκαιον πρόβατα σφάζεσθαι διὰ τὸ

|| ἐὰν οὖν βούλη καὶ δύνασαι A: corr. Boissonade || 124: 129 A. 94 M
|| ζητεῖν ut εὐρίσκειν de pretio dicitur || 1 κατόναρ M || 3 διόπνησε M ||
καμύσας M || κὰν est „saltem” || 125: 130 A. 95 M || 2 εἰ A: ἐὰν M
|| 126: 131 A. 96 M || τοὺς τοίχους M || ὠσμάτο A, ὄσμάτο M: corr. Boissonade || 127: 132 A. cf. ιβ' σκβ' ροε' || 2 παράσχη] λάβη? sed uide-
tur παράσχη ita explicari posse ut sit „ut sibi (Abderitae) liceret illi
praeberē”. similiter ἤπει h σκε'; cf. ρξη' || σιδώνιοι A M ut infra σιδώνιος
semper: Σιδώνιοι Boissonade || 128: 133 A. cf. ρ' || ἐπειδὴ A: ἐπεὶ δὲ
scripsi || οὐκ] οὐκέτι? || 5 τόδε A, Boissonade: scripsi τὸ δὲ || 129: 134 A.

φέρειν γάλα καὶ ἔριον, καὶ τοῦ ἄλλου εἰπόντος ὅτι μηδὲ βοῦν προσήκει ἀναιρεῖσθαι γάλα παρέχουσαν καὶ ἀροτριῶσαν, ὁ ῥήτωρ ἔφη μηδὲ χοῖρον εἶναι δίκαιον σφάζεσθαι, ἦπαρ παρέχοντα καὶ οὔθαρ καὶ νεφρία.

ρλ'. Σιδώνιος σοφιστὴς κατὰ πρώτην ἀνοιξιν τοῦ βαλανείου λουσόμενος, καὶ μηδένα ἔσωθεν εὐρών, λέγει πρὸς τοὺς ἰδίους οἰκέτας· «καθὼς βλέπω, οὐ λούει».

ρλα'. Σιδώνιος σχολαστικὸς ἀπὸ πολλῶν μιλίων χωρίων ἔχων καὶ θέλων αὐτὸ ἐγγύτερον ποιῆσαι, ἑπτὰ κίονας μιλίων κατέστρεψε.

ρλβ'. Σιδώνιος πραγματευτὴς μετὰ ἐτέρου ὤδευε. τῆς δὲ γαστρὸς ἀναγκαζούσης μικρὸν ἀπολειφθῆναι, προσapéμεινε. ὁ δὲ συνοδοιπὸρος ἀφῆκεν αὐτόν, γράψας ἐν τῇ κίονι τῶν μιλίων· «τάχυνον, φθάσον με». ὁ δὲ ὡς ἀνέγνω ἐπέγραψε κάτωθεν· «καὶ αὐτὸς μείνόν με».

ρλγ'. Σιδωνίῳ ἀλιεῖ λέγει τις· «ἔχει τὸ κυρτίν σου παγούρους». ὁ δὲ μανεῖς ἀπεκρίνατο· «ἔχει τὸ στῆθός σου καρκίνους».

ρλδ'. Σιδώνιος ἑκατόνταρχος τοῖς στρατιώταις ἔλεγε· «σήμερον πολλὰ καθίσατε· αὔριον γὰρ πολλὰ μέλλετε ὁδοιπορεῖν».

ρλε'. Σιδωνίῳ κηρουλαρίῳ λέγει τις· «ἔχεις, κῦρι, ἀπο-

cf. ργ' || 1. δύο A. cf. μβ' || 2 προσήκει adieci ex ργ'; an δεῖ? || 4 παρέχοντα καὶ ἀροτριῶντα: femininum ex ργ' restituit Boissonade. || 5 παρέχουσαν idem || 130: 135 A. cf. κγ' || 2 λουόμενος A: scripsi λουσόμενος || 2 δύο A: scripsi ἰδίους cf. σμε'; cur enim duo serui memorentur? || 131: 136 A. cf. ξ' || 2 μιλλίων A: corr. Boissonade || 132: 137 A. 97 M. || σιδόνιος A M et sic semper || 1 ὤδευεν M || ἀποληφθῆναι M || 2 προσapéμεινε? || 3 τῇ M: τινι A et Boissonade; sed hoc si tenes articulus τῶν offendit; tum u. κίονι utpote ex h. antecedenti explicandi caussa intrusum eiciendum esset || 4 πρόσφθασόν με M || 5 μείνομεν M || 133: 138 A. cf. ρλε'. σλη'. ρμγ'. || κυρτίν ex usu vulgari dictum pro u. κυρτίον, ut infra nonnumquam κῦρις pro u. κύριος et ψωμίν pro ψωμίον σμδ'. „rete quidem meum viles habet paguros; tuum autem pectus caneros etiam habet (i. e. carcinomata).” Boiss. || 134: 139 A. cf. h. πδ' || καθίσατε A: corr. Boissonade || 135: 140 A.

καύματα». ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεκρίνατο· «ἔχεις, κῦρι, ἀνθρακώματα».

Simell 27

ρλς'. Σιδώνιος γραμματικὸς ἠρώτα τὸν διδάσκαλον· «ἢ πεντακότυλος λήκυθος πόσον χωρεῖ»; «ὁ δὲ εἶπεν· «οἶνον λέγεις ἢ ἔλαιον»;

Nasreddin 517

Boissonade 44

ρλς'. Σιδωνίῳ μαγείρῳ λέγει τις· «δάνεισόν μοι μάχαιραν ἕως Σμύρνης». ὁ δὲ ἔφη· «οὐκ ἔχω μάχαιραν ἕως ἐκεῖ φθάσουσαν» *Nasreddin 517*

Simell 27

ρλη'. Σιδώνιος κεντουρίων ἰδὼν ζευγηλάτην διὰ τῆς ἀγορᾶς ἄμαξαν φέροντα ἐκέλευσεν αὐτὸν τυφθῆναι. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι «Ῥωμαῖός εἰμι, καὶ οὐ θέμις τύπτεσθαί με διὰ τὸν νόμον», τοὺς βόας ἐκέλευσεν ὁ κεντουρίων μαστιγωθῆναι.

Reich, 463f. Boeckh 49

Boissonade 45

ρλθ'. Σιδώνιος ἰατρὸς λεγάτον ἀπὸ ἀρρώστου αὐτοῦ χιλίας δραχμὰς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν κομισάμενος, ἐκφερομένου δὲ αὐτοῦ τῇ κηδεῖᾳ ἀκολουθῶν ἐνεκάλει ὡς ὀλίγον αὐτῷ λεγάτον κατέλιπεν. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ τελευτήσαντος νόσῳ ἐμπαρεῖς παρεκάλει αὐτὸν ἐπισκεπτόμενον ἀνταγωνίσασθαι τῇ νόσῳ, ὁ ἰατρὸς ἔφη· «ἐὰν πεντακισχιλίας δραχμὰς εἰς λεγάτον καταλείψῃς, ἐγὼ σε ἰατρεύσω ὡς τὸν πατέρα σου».

ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΙ. *Grasberger 91*

Boissonade 46

Reich, 464

Simell 27

ρμ'. Εὐτράπελος ἰδὼν γραματοδιδάσκαλον ἀφυῆ διδάσκοντα, προσελθὼν ἠρώτα διὰ τί κιθαρίζειν οὐ διδάσκει. τοῦ δὲ

cf. ρλγ' || „exprobras mihi quod sit digitorum cutis igne leviter ustulata, quum tibi pestilentis horreat pectus carbunculis (foedis scilicet uitiiis)” Boissonade || 136: 141 A cf. n. ρβ' || 137: 142 A. 98 M cf. n. ρθ'. || σιδωνίῳ μάγειρος λέγει τις. M || 138: 143 A || φέροντα „ducentem” i. q. ἄγοντα in noui foederis libris et apud Byzantinos. cf. ρηθ' || 139: 144 A. 99 M. || 1 ἀπὸ A: ὑπὸ M || αὐτοῦ A M: αὐτοῦ Boissonade || 3 κηδεῖα M || 3 ἀκολουθῶν M || 3 ἐνεκάλει M: om A || αὐτῷ A: αὐτὸ, M || 4 νόσῳ A: εἰς νόσον M || 7 καταλείψεις, ἐγὼ σε ὡς τὸν πατέρα σου ἰατρεύσω M || εὐτράπελοι om M || 140: 145 A. 100 M || „Diogenes Cynicus hanc de se narrat historiolum epistola pseudonyma sexta earum quas edidi inter Notit.

εἰπόντος ὅτι «οὐκ ἐπίσταμαι», εἶπε· «πῶς οὖν γράμματα διδάσκεις, μὴ ἐπιστάμενος»;

ρμα'. Εὐτράπελος κυβερνήτης ἐρωτηθεὶς τί φυσᾶ, εἶπεν· «ἔτνος καὶ κρόμυρα».

ρμβ'. Εὐτράπελον ὀφθαλμιῶντα ἰατρὸς κλέπτῃς θεραπεύων, δανείσας λύχον ἔκλεψε. μιᾶ οὖν τῶν ἡμερῶν ἠρώτα αὐτόν· «πῶς ἔχεις τοὺς ὀφθαλμούς»; καὶ ὁ εὐτράπελος ἔφη· «ἀφ' οὗ μοι ἐδάνεισας τὸν λύχον, οὐ βλέπω αὐτόν». *Reich. 464 Brecht 48*

ρμγ'. Εὐτραπέλω ἰατρῷ λέγει τις· «πολλοὺς ἄνθρακας ἔχω». κάκεινος ἔφη· «ἐὰν κτήσῃ θερμαντήριον, θερμόν σε οὐ λείψει».

ρμδ'. Εὐτράπελος ἀργὸν δρομέα ἰδὼν, εἶπεν· «οἶδα τίνος χρήζει ὁ κύριός μου οὗτος». τοῦ δὲ ἀγωνοθέτου ἐρωτήσαντος «τί ἐστίν»; εἶπεν· «ἵππου χρήζει· ἄλλως γὰρ τοὺς ἀνταγωνιστὰς καταλαβεῖν οὐ δύναται». *Brecht 51*

ρμε'. Εὐτράπελος κάπηλος εὐρῶν ταξεώτην ἐπὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, εἶπεν· «ἡὔρον δ' οὐκ ἐζήτουν».

ρμς'. Εὐτράπελος χοῖρον κλέψας ἔφευγεν. ἐπεὶ δὲ καταλαμβάνετο, θεὶς αὐτόν χαμαὶ καὶ δέρων ἔλεγεν· «ἐκεῖ ὄρυττε, καὶ μὴ παρὰ τὰ ἐμά».

Man. t. X, p. 243." Boiss. || μὴ A: οὐκ M || 141: 146 A. cf. h. ρκ'. || 142: 147 A. cf. fab. Aes. γραῦς καὶ ἰατρός nr. 107 ed. Halm || θεραπεύων adieci. κλέπτῃς uidetur delendum || 143: 148 A. 60 V. || εὐτράπελός [scr. εὐτραπέλω] τις ἰατρῷ λέγει· πολλοὺς ἄνθρακας ἔχω. κάκεινος ἔφη· ἐὰν χαλκεῖον ἔχῃς, θερμόν σοι ποτὲ οὐ λείψει. [scr. σοι οὔποτε λ.] V plenior quam A: hic enim om uu. πολλοὺς... ἔφη. || θερμόν ἀγγεῖον A: scripsi θερμαντήριον || 144: 149 A || 2 ὦ κύρι (κύριέ) μου? || 145: 150 A || 146: 151 A. 64 V. || χοῖρον V: χεῖρον A || ἔφευγεν A et V || θεὶς αὐτόν, ἔτυπτε λέγων· ἄλλων ὄρυγε καὶ μὴ τὰ ἐμά. V || homo callidus porcum se non furto abigere simulat sed ab aedibus suis quas suffoderit remouere. alloquitur igitur s u e m uerberans (ut arceat scilicet) „illie fode" i. e. quo te iam asportauī. Ex Boissonadii autem sententia fur porcum morbo contagioso laborare fingens fuste necat, dominumque

ρμζ'. Εὐτράπελος ἰδὼν κακόηχον καὶ κακόφωνον κιθαρωδόν, ἠσπάσατο λέγων· «χαῖρε, ἀλεκτροών». τοῦ δὲ πυθομένου διὰ τί αὐτὸν οὕτω προσηγόρευσεν, ἔφη· «ὅτι, ὅταν σὺ κοκκύσης, πάντες ἐγείρονται».

ρμη'. Εὐτράπελος φλυάρου κουρέως ἐρωτήσαντος «πῶς σε κείρω»; «σιωπῶν» ἔφη. *Timoneda 136. Επιστολὴ, 2317, n° 2 Sicil d' anecd 4807. See Miller 1844, n° 722 Reich, 454*

Reich, 464 ρμθ'. Εὐτράπελος ἐν βαλανείῳ ὑπὸ τινος ὑβρισθεῖς, μάρτυρας προσέφερε τοὺς παραχύτας. τοῦ δὲ ἀντιδίκου ἀποβαλλομένου ὡς μὴ ὄντας ἀξιοπίστους, ἔφη· «εἰ μὲν ἐν τῷ Δουρείῳ ἵππῳ ὑβρίσθην, προσήγαγον ἂν μάρτυρας τοὺς περὶ Μενέλαον καὶ Ὀδυσσεά καὶ Διομήδην· ἐν δὲ τῷ βαλανείῳ τῆς ὕβρεως γενομένης, ἀνάγκη τοὺς παραχύτας τὸ πραχθὲν μᾶλλον εἰδέναι».

ρν'. Εὐτράπελος, δύο ξύστρων παρ' αὐτοῦ ἐκ βαλανείου ἐπιζητουμένων, ὑφ' ἐνὸς μὲν ἀγνωρίστου, ὑπὸ δὲ ἐτέρου γνωρίμου μὲν, ἀλλὰ κλέπτου, ὁ εὐτράπελος ἔφη· «σὲ μὲν γνωρίζων, οὐ δώσω· σὲ δὲ μὴ γνωρίζων, οὐ δώσω». *Σπιντζο, 42^a*

ρνα'. Εὐτράπελος ἰδὼν πορνοβοσκὸν μισθοῦντα μέλαιναν ἑταιρίδα, εἶπε· πόσου τὴν νύκτα μισθοῖς;

ρνβ'. Εὐτράπελοι δύο [πατραλοῖαι] πρὸς ἀλλήλους ἐδυ-

rogat ut pestilens cadauer eius hoc ipso loco in terram defodiat, non ab aedibus prope suis || 147: 152 A. 101 M || 3 οὕτως M || 3 κοκκύσης M || ἐγείρονται surgunt aufugituri || 148: 153 A. cf. Plut. ap. reg. Arch. 2; de garr. 13 (t. 3. p. 361 Tauchn.) χαριέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσχου κουρέως περιβαλόντος αὐτῷ τὸ ὠμόλινον καὶ πυθομένου „πῶς σε κείρω, βασιλεῦ;” „σιωπῶν”. ἔφη. || 149: 154 A. 67 V || ὕβρεως ἐν βαλανείῳ γενομένης. εὐτράπελος ῥήτωρ κατηγορεῖ, καὶ μάρτυρας ἐκάλει τοὺς περιχύτας· τῶν δὲ ἀποβαλλομένων ὡς μὴ ὄντων [ἀξιοπίστων ex A supplet Boissonade] ἔφη· εἰ μὲν ἐν τῷ Δουρείῳ ἵππῳ ἦν, παρέσχον ἂν μάρτυρας Μενέλαον καὶ Ὀδ. καὶ Διομήδην, εἰ δὲ ἐν βαλανείῳ, ἀνάγκη τοὺς περιχύτας τὸ πρ. μ. εἰδέναι. V. in A melius δουρείῳ et παραχύτας || 2 προσέφερε i. e. προσῆγε, ἐπήγετο. cf. ad. h. 138 || 3 ἐν V: om A || 150: 155 A || 3 γνωρίζω (A) Boissonade: restitui participium || 151: 156 A. 65 V qui ab A non discrepat || 152: 157 A. 68 V. cf. n. ιγ || δύο εὐτραπέλων πρὸς ἀλλήλους

σφόρουν πρὸς τὸ φονεῦσαι τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς. ὁ δὲ ἕτερος πρὸς τὸν ἄλλον ἔφη· «ἵνα μὴ πατροκτόνοι παρά τισι λογισθῶμεν, σὺ φόνευσον τὸν ἐμὸν πατέρα, κἀγὼ τὸν σόν· καὶ κακῆς ἐκφύγωμεν φήμης».

ρνεγ'. Εὐτράπελος παλαίων εἰς πηλά ἐνέπεσε καὶ, ἵνα μὴ δοκῆ ἀπάλαιστος εἶναι, περιστραφεὶς καὶ δι' ὄλου πηλωθεὶς ἀνέστη ἐναβρυνόμενος.

ΚΥΜΑΙΟΙ.

ρνεδ'. Ἐν Κύμῃ ἐπισήμου τινὸς κηδευομένου, προσελθὼν τις ἡρώτα τοὺς ὀψικεύοντας· «τίς ὁ τεθνηκώς»; εἰς δὲ Κυμαῖος στραφεὶς ὑπεδείκνυε λέγων· «ἐκεῖνος ὁ ἐπὶ τῆς κλίνης ἀνακείμενος».

ρνεε'. Κυμαῖω ἵππον πιπράσκοντι προσελθὼν τις ἡρώτα εἰ πρωτόβολος ὁ ἵππος. τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι δευτεροβολεῖ, ἔφη· «πῶς οἶδας»; ὁ δὲ εἶπεν· «ὅτι ἅπαξ ἐμὲ κάτω ἔβαλε, καὶ ἅπαξ τὸν πατέρα μου».

ρνες'. Κυμαῖος οἰκίαν πωλῶν, λίθον ἐξ αὐτῆς ἐκβαλὼν εἰς δεῖγμα περιέφερε.

δυσφορούντων ἐπὶ τὸ [scr. τῶ] φονεῦσαι τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς, ἔφη εἰς πρὸς τὸν ἕτερον· ἐὰν αὐτοχείρως τοῦτο πράξωμεν, πατραλοῖται (sic V) λογισθῆναι ἔχομεν· ἀλλὰ σὺ μᾶλλον διαχείρισε [scr. διαχείρισαι: falso Rhoer διαχείρισον] τὸν ἐμὸν, κἀγὼ τὸν σόν, καὶ κακῆς φήμης ἐκφύγωμεν V. Rhoer restituit coniunct. ἐκφύγωμεν: qui est pro fut. ut λογισθῆναι ἔχομεν pro λογισθησόμεθα. cf. ad h. 208 || 1 πατραλοῖται uncis inclusi || 4 φύγωμεν A ἐκφύγωμεν V: corr. Rhoer || 153: 158 A. 102 M || „πηλά recentioribus [atque hodiernis Graecis] est in usu” Boiss. || 2 δοκεῖ ἀπάλαιστον M || διόλου M || 3 ἐν ἀμβρυνόμενος M || cf. n. σλθ'. σνθ' — σξβ' || Κυμαῖοι om M || 154: 159 A || 2 „ὀψικεύειν est „obsequi;” peculiariter h. l. obsequium praestare mortui hominis memoriae. Boiss. || 2 εἰς scripsi: ὁ A || 155: 160 A. cf. n. δ' || 3 ὁ δὲ εἶπεν ὅτι ἅπαξ κ. τ. λ. ? || 1 πρωτόβολος A: corr. Boiss. || 156: 161 A.

ρνζ'. Κυμαῖος ἵππον πιπράσκων ἥρωτήθη μὴ δειλὸς εἶη. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «οὐ μὰ τὴν σωτηρίαν μου· ἐν τῇ φάτνῃ γὰρ μόνος εἰστήκει».

ρνη'. Κυμαῖος κλεψιμαῖα ἱμάτια ἀγοράσας, διὰ τὸ μὴ γνωσθῆναι ἐπίσσωσεν αὐτά. *Opis, Margites 14*

ρνθ'. Κυμαῖος ἄλωνα μεγάλην ποιήσας, ἔστησεν ἀντικρυς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἠρώτα εἰ βλέπει αὐτόν. τῆς δὲ εἰπούσης ὅτι μόνις αὐτὸν βλέπει, ἔφη ἐκεῖνος· «ἀλλ' ἐγὼ εἰς καιρὸν τηλικαύτην ποιήσω ἄλωνα, ὡς μήτε ἐγὼ σέ, μήτε σὺ ἐμὲ ἴδῃς».

ρξ'. Κυμαῖος ἐπιζητῶν φίλον, ἐκάλει αὐτὸν πρὸ τῆς οἰκίας ὀνομασί. ἐτέρου δὲ εἰπόντος· «ὕψηλότερον φώνησον, ἵνα ἀκούσῃ», ἀφείς τὸ ὄνομα ὃ ἤδει ἐβόα· «ὕψηλότερε».

ρξά'. Κυμαῖος δανειστοῦ οἰκία ἐπιβουλεύων καὶ θέλων τὰ μείζονα δάνεια κλέψαι, τὰ βαρύτερα χαρτία ἐπελέγετο.

ρξβ'. Κυμαίων πόλιν τειχιζόντων, εἰς τῶν πολιτῶν, Λολλιανὸς καλούμενος, δύο κορτίνας ἰδίους ἐτείχισεν ἀναλώμασι. πολλεμίων δὲ ἐπιστάντων, ὀργισθέντες οἱ Κυμαῖοι συνεφώνησαν ἵνα τὸ Λολλιανοῦ τεῖχος μηδεὶς φυλάξῃ, ἀλλ' ἐκεῖνος μόνος.

Clavina Woodley 84 ρξγ'. Κυμαῖοι προσδοκῶντες ἐξ ἀποδημίας φίλον αὐτῶν ἀξιότιμον, καὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἐν τῷ βαλανείῳ διὰ καθαροῦ ὕδατος τιμῆσαι, μίαν ἔχοντες κολυμβήθραν, ταύτην ὕδατος θερ-

cf. h. μα' || 157: 162 A. cf. h. ι' || εἰστία A: scripsi εἰστήκει || 158: 163 A. cf. h. λε'. ξδ'. num pice ad euellendos uillos usus est? || 159: 164 A.

103 M || ἔστησεν ἀντικρ^υ M quod in hoc codice est ἀντικρυ, non ἀντικρυς || 2 ἠρώτα M || 4 ποιήσω M quoque, ab eadem manu correctum, ut uidetur, ex ποιήσας || 4 ὡς A: ἵνα M || 160: 165 A. 104 M || 2. 3 in M utroque loco

ὕψηλό^{τρ} i. e. ὕψηλότερ... || 3 ἀκούσει M || ὃ ἤδει] ἤδη Hirschfelder; ego secludebam. || ὕψηλότερε? || 161: 166 A. 105 M || 162: 163 A. 106 M || τὴν πόλιν? || 2 λολιανὸς M || 2 κορτίνας: „courtines” (Boissonade), genus quoddam munitionis || 4 λολιανοῦ M || 4 μηδεὶς φυλάξει M || 163: 168 M

μοῦ καθαρῶ πλήσαντες, ἐν μέσῳ αὐτῆς κάγκελλον τρητὸν ἔβαλον, ὅπως τὸ ἥμισυ τοῦ ὕδατος καθαρὸν τῷ προσδοκωμένῳ τηρῆται φίλῳ.

ρξδ'. Κυμαῖος ἐν τῷ κολυμβᾶν βροχῆς γενομένης, διὰ τὸ μὴ βραχῆναι εἰς τὸ βάθος κατέδου. *42 Boissonade 1858*
de Miller 1844, n° 541.

ρξε'. Κυμαῖος θυρίδας ἀγοράζων ἡρώτα εἰ δύνανται πρὸς μεσημβρίαν βλέπειν.

ρξς'. Κυμαῖος ὄνῳ ἐπικαθήμενος παρὰ κῆπον ᾧδευεν. ἰδὼν οὖν κλάδον συκῆς ὑπερέχοντα σύκων ὠρίμων πεπληρωμένον, ἐπελάβετο τοῦ κλάδου. τοῦ δὲ ὄνου ὑπεκδραμόντος ἀπεκρεμάσθη, καὶ τοῦ κηπουροῦ ἐρωτήσαντος τί ἐκεῖ ποιεῖ κρεμάμενος, ἔλεγεν· «ἐκ τοῦ ὄνου πέπτωκα». *Boissonade 48 1858*
Nieder

ρξζ'. Κυμαῖος ἰδὼν πρόβατον συμπεποδισμένον καὶ οὕτω χειρόμενον, εἶπεν· «εὐχαριστῶ τῷ κυρίῳ μου ὅτι οὐδέποτε με δῆσας ἔχειρε».

ρξη'. Κυμαῖος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀποδημήσαντος εἰς βαρὺ ἔγκλημα πεσὼν, θανάτῳ κατεδικάσθη. ἀπιὼν δὲ παρεκάλει πάντας ἵνα ὁ πατὴρ μὴ γινῶ, ἐπεὶ μέλλοι αὐτῷ θανασίμους πληγὰς ἐπιφέρειν. *2. Bebel, II, n° 23*
2om 1548, n° 281
App. de l'encycl. I (E) 8260. An. de l'et III 60
Tübing. fr. 11, 877

ρξθ'. Ὁ αὐτός, τινὸς εἰπόντος ὅτι «ἐσύλησάς με», «μὴ ὑποστρέψω ἔνθεν ἄπειμι, εἰ ἐσύλησα»;

|| 1 αὐτῶν? || 4 τρίτον A: corr. Minas || 164: 169 A. 107 M || 1 βροχή i. e. imber || 2 κατέβη M || 165: 170 A. 108 M || δύνωνται M || 166: 171 A. 109 M || 1 καθήμενος A παρακαθήμενος M: scripsi ἐπικαθήμενος || ᾧδευεν M || ὑπέχοντα A, ἐπέχοντα M: scripsi ὑπερέχοντα || 2 ὠρίμων M || 3 κηπουροῦ M || 4 ἐκεῖ A: ἐκσοῦ M || ποιοῖ A || 4 ἔπεσα M || 167: 172 A. 110 M || 2 κηρόμενον M || οὐδέ ποτέ A || 3 ἔχειρε M || 168: 173 A || μέλλοι] scriptor dicit patrem, si de filii facinore et poena capitali nuntium acceperit, illum (filium) uerberibus enecaturum esse || 169: 174 A || post ὑποστρέψω Boissonade ἔφη uel εἶπε excidisse suspicatur. post ἐσύλησα interrogandi

Demost. 49
7559

ρο'. Κυμαίου τις ἐπύθετο ποῦ μένει Δρακοντίδης ὁ ῥήτωρ. «μόνος εἰμί.» εἶπεν «εἰ δὲ θέλεις, τήρει τὸ ἐργαστήριον, καὶ γὰρ ἀπελθὼν δεῖξω σοι». *Scholia, Satire, 868. Dionysio Scholia, I. 60*

Clonius, Noddes,
215

ροά'. Κυμαῖος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀποθανόντος τὸ σῶμα τοῖς ταριχευταῖς δέδωκε. μετὰ δὲ χρόνον ἐζήτει αὐτὸ ἀπολαβεῖν. τοῦ δὲ ἔχοντος καὶ ἄλλα σώματα, καὶ ἐρωτῶντος τί σημεῖον ἔχει ἢ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θήκη, ἀπεκρίθη· «ἔβησεν». 26

Brucht 50 ροβ'. Κυμαῖος πύκτην ἰδὼν πολλὰ τραύματα ἔχοντα, ἠρώτα πόθεν ἔχει ταῦτα. τοῦ δὲ εἰπόντος «ἐκ τοῦ μύρμηκος», ἔφη· «διὰ τί γὰρ χαμαὶ κοιμᾷ»; *μύρμηκος*

ρογ'. Κυμαῖος μέλι ἐπίπρασεν. ἐλθόντος δὲ τινος καὶ *Guelforum, 20. 14. 170* γευσάμενου καὶ εἰπόντος ὅτι πάνυ καλόν, ἔφη· «εἰ μὴ γὰρ μῦς ἐνέπεσεν εἰς αὐτό, οὐκ ἂν ἐπώλουν». *Campanianus, 2320f. Noddes, 216. Plinista, 2746ff. Mosheim, II, n. 109. Wicliua, V, 105. Sicana Historia, 273a. Abraham, Clavis III, 61. Encl. m. c. 80, 240 (470).*

Demost. 50
7559
Clonius, 25.

ροδ'. Κυμαῖον νοσοῦντα ἀπήλπισεν ὁ ἰατρός. ὁ δὲ ὑγιάνας περιέκαμπε τὸν ἰατρόν. ἐρωτηθεὶς οὖν τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνατο· «εἰπόντος σου «ἀποθνήσκει», αἰσχύνομαι δὲ ζήσας».

ροε'. Κυμαῖος ἰατρός ἄρρωστον τριταΐζοντα εἰς ἡμιτριταῖον περιστήσας, τὸ ἡμίου τοῦ μισθοῦ ἀπῆται. 37/2

signum posui || 170: 175 A. 111 M || κυμαῖος τις ἐπύθετο ποῦ μένει, δρακοντίδος M || μένει M μένοι A || 2 τήρη M || 171: 176 A || αὐτοῦ A: scripsi αὐτοῦ || 2 τῷ ταριχευτῇ? || 3 τοῦ δὲ ταριχευτοῦ ἔχοντος Boissonade || 4 ἔχει „A nunc exhibet sed e correctione et uidetur fuisse prius ἔχοι” Boissonade qui opt. praeferebat || 5 ἔβησεν A: scripsi ἔβησεν, sc. ὁ πατήρ. nam ut u. θήκη de cadauere, non de loculo, dictum putemus res postulat ipsa, cum arcae facile permutari potuerint || 172: 177 A. 112 M cf. σι' || ἔχει M: ἔχοι A || μύρμηξ de caestu dicitur, de animali intelligitur || 173: 178 A. 113 M || 1 γευσάμενος M || 2 μὴ om M || 3 μῦς M || 174: 179 A. 114 M. cf. h. ζ' || κυμαῖον ἀπήλπισεν ὁ ἰατρός νοσοῦντα M. ὁ om A. ἀπέλπισεν A: scripsi ἀπήλπισεν || 3 εἰπόντος σοῦ, ἀποθνήσκω· (A) Boissonade. εἶπ. σοῦ ἀποθνήσκω· M: scripsi εἰπόντος σου „ἀποθνήσκει”. infinitivus uel ὅτι requirerent t. futurum. δὲ: δὴ? || 175: 180 A. cf. ad h. 127 || febrem semitertianam multa tertiana perniciosiorem

ροε'. β. Κυμαίω ἰατρῷ σχολαστικὸς προσελθὼν εἶπε· σοφιστά, ὅταν ἐκ τοῦ ὕπνου ἀναστῶ, ἐπὶ ἡμιώριον... διώπνισον. *Bois. 46*

ρος'. Κυμαῖος ἰατρὸς ἀπεγνωσμένον ἄρρωστον ἐνημάτισεν, ἠθέλησε δὲ τὰ ἐκκεχωρημένα ἰδεῖν. τοῦ δὲ δεῖξαντος καὶ εἰπόντος ὅτι ἀπέθανεν, ὁ ἰατρὸς μεθ' ὄρκου ἀπεκρίνατο οὕτως· «εἰ μὴ ἐκλύσθη, ἐλάκησεν ἄν». *Bois.*

ροζ'. Κυμαῖος ἰατρὸς τέμνων τινὰ δεινῶς ἀλγοῦντα καὶ βοῶντα, ἀμβλυτέραν σμίλην μετέλαβε. *Bois.*

ροη'. Κυμαῖοι δύο ἰσχάδων κεράμια δύο ἐπρίαντο. τούτων δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον λανθάνων οὐκ ἐκ τοῦ ἰδίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐτέρου κατέσθιεν. ὡς δὲ τοῖς ἀλλήλων κατεχρήσαντο, ἕκαστος ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐπιστρέψας εὔρεν αὐτὸ κενόν. ἀλλήλων οὖν ἐπιλαβόμενοι ἤγοντο ἐπὶ τὸν ἄρχοντα. διαγνοὺς δὲ ὁ ἄρχων, ἐκέλευσε τὰ κενώματα ἀλλάξαι καὶ τὰς τιμὰς ἀλλήλοις ἀποδοῦναι. *Hinselhof 1306 Comenarius 275/ Chiron II 83 H. Sachs, IV n. 437 H. Sachs, Studien VIII, 292 Bois. Proleg. V, 58/*

ροθ'. Ἐν Κύμῃ δημαγωγὸς ἐν ἐκκλησίᾳ κατηγορηθεὶς, «ἄνδρες» ἔφη «πολίται, οἱ μὲν κατεψευσμένοι μου τὰς διαβολὰς εἰσιν οὗτοι· γένοιτο αὐτοῖς παρ' ὑμῖν καταγνωσθῆναι· εἰ δέ τι ἐγὼ τούτοις πεποιήκα, πάντων ὑμῶν καθημένων ἐμοὶ μόνῳ τὸ θέατρον ἐπιπέσοι».

ροπ'. Κυμαῖος ἄρχων τοιαῦτα κηρύγματα ἐκήρυξεν· «οἱ ἔφοροι μετὰ τὴν θυσίαν παραχρῆμα τὰς ἑαυτῶν βύρσας ἀνα- *Jemoll 27*

esse adnotavit Boissonade || 175 b: 181 A. Boissonade hist. in serie narrationum omissam in nota ad h. l. p. 264 adtulit || inter ἡμιώριον et διώπνισον lacunae signa posui: exciderunt enim quae in u. ἡμιώριον desierunt uu. (ἐσχότωμαι καὶ εἶθ' οὕτως ἀποκαθίσταμαι. καὶ ὁ ἰατρὸς· „μετὰ τὸ ἡμιώριον) διώπνισον”: διωπνίσθητι? sed cf. 124. 243. || 176: 182 A || 1 ἐνευματίσεν A: ἐνημάτισεν Boissonade || ἐκέλευσε A: scripsi ἠθέλησε. Boissonade ante ἰδεῖν excidisse suspicabatur uu. προσκομίζεσθαι· βούλεσθαι γάρ. || 2 ἐκκεχωρισμένα? || 2 deleui interpunctionem quae erat ante καὶ post δεῖξαντος; etenim καὶ est „etiam” et τοῦ δὲ δεῖξ. est i. q. τοῦ δεῖξ. δὲ || 177: 183 A || 178: 184 A κατέσθιεν A || 179: 185 A || 3 παρ' ὑμῶν? sed cf. 91. 152. || 180: 186 A || 3 εἶθετε A: εἰσέλθετε Boissonade; fort. εἰσεθέτωσαν.. βουλευέσθωσαν. || 5 καλά-

φερέτωσαν πρὸς τὸν ἱερέα. οἱ δὲ βουλευταί, εἰσέλθατε εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ μὴ βουλευέσθε. οἱ δὲ μάγειροι τὰ ἴδια ὄστρα ὑπὲρ τὸ τεῖχος βαλέτωσαν. οἱ δὲ σκυτεῖς μικροὺς καλάποδας μὴ ἐχέτωσαν».

ρπα'. Κυμαῖοι εἰς ψηφοφορίαν ἀπαντήσαντες καὶ γνόντες πολλοὺς ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων ἀπολειφθέντας, αἰτιώμενοι τὴν ἀτραπὸν, «μὴ μωροί,» ἔφασαν «ἐὰν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ μέλλον οὐκ ἐρχώμεθα»;

ρπβ'. Κυμαῖος τετρωμένην κεφαλὴν τέμνων, ὑπτίον θείς τὸν πᾶσχοντα, ὕδωρ εἰς τὸ στόμα ἐνέβαλεν, ἵνα ἴδῃ διὰ τοῦ χειρουργήματος τὸ πότ' ἐκρεύσει.

ΔΥΣΚΟΛΟΙ.

ρπγ'. Δυσκόλῳ ἰατρῷ προσελθὼν τις εἶπε· «σοφιστά, ἀνακειῖσθαι οὐ δύναμαι, οὐδὲ ἐστάναι, ἀλλ' οὐδὲ καθῆσθαι». καὶ ὁ ἰατρὸς εἶπεν· «οὐδέν σοι λείπει ἢ κρεμασθῆναι».

ρπδ'. Δυσκόλῳ ἰατρῷ τις λέγει· «τί ποιήσω, ὅτι αἷμα κάθημαι καὶ χολάς»; κάκεινος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· «ἐὰν καὶ τὰ ἔντερα σου ἐκβάλῃς, ἐγὼ οὐ χολῶ».

ποδας] καλάπους ἢ καλόπους, ἀπὸ τὸ καλον, τὸ ξύλον, καὶ ποῦς, ἡγουν ξύλινον ποδάριον, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ σκυτοτόμοι. Coraës || 181: 187 A. || 4 ἐρχώμεθα A: ἐρχώμεθα Boissonade qui interrogandi signum posuit. ceterum pro eo quod erat ἀτραπὸν restitui ἀτραπὸν et ἔφασαν pro ἔφη || 182: 188 A. || 3 τὸ πότ' εἴ ποτ' nisi e tempore aliquid conclusurus est de uulneris profunditate. || περὶ δυσκόλων M V || 183: 189A. 115 M. || προσελθὼν τίς, M || 2 οὐδὲ ἐστάναι A: οὔτε ἐστ. M || 2 καθῆσθαι A M: corr. Pontanus || ἀλλοῦδὲ M || 184: 190 A. 38 V || δυσκόλῳ ἰατρῷ λέγει τις· τί ἐστίν ὅτι αἷμα χέζω (sic Rhoer: χαίζω V) καὶ χολάς· κάκ. ἔφη· ἐὰν καὶ τὰ ἔ. σου χέσης (χαίσης V) ἐγὼ οὐ χολῶ. V || κάθημαι] „sc. εἰς τὰς χρείας”. Boissonade; qui tamen ci. ὅτι αἷμα ἐκβάλλω, ὅτε κάθημαι, quum respondens medicus dicat ἐκβάλῃς. sic in V sibi respondere χέζω et χέzés. sed utrumque uerbum et κάθημαι et ἐκβάλλῃς illud χέζειν honestius expri-

Genes 32

Θιμοσι 51

2550
Risch 46

Risch 464

ρπέ. Δύσκολος ἰατρὸς ἐτερόφθαλμος ἠρώτα νοσοῦντα· «πῶς ἔχεις»; εἶπεν· «ὡς βλέπεις». ὁ δὲ ἰατρὸς ἔφη· «ἐὰν ὡς ἐγὼ βλέπω ἔχῃς, τὸ ἡμισὺ σου ἀπέθανε». *Reich, 464* *Boisson. 52*
7553

ρπς. Πρὸς δύσκολον ἰατρὸς προσελθὼν καὶ ἀψάμενος αὐτοῦ, εἶπε· «κακὰ πυρέττεις». ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἔφη· «εἰ δύ- *Boisson. 53*
7560
νασαι σὺ κρείττω πυρέττειν, ἰδοὺ κλίνη· ἀναπεσὼν πύρεττε».

ρπζ. Δύσκολος ἀστρολόγος παιδὸς νοσηροῦ γένεσιν λέγων, *Reich, 464*
πολυχρόνιον αὐτὸν τῇ μητρὶ ἔσεσθαι ἐπαγγειλάμενος, ἤτει *Boisson. 44*
τὸν μισθόν. τῆς δὲ εἰπούσης «ἐλθόντι σοι αὔριον δώσω»,
ἔφη· «τί οὖν; ἐὰν τὴν νύκτα ἀποθάνῃ, καὶ ἐγὼ τὸν μισθὸν
ἀπολωῶ»;

ρπη. Δυσκόλου κεράμιον μέλιτος ἀγοράσαντος καὶ ὑπό *2. B. n. 153*
τινος ἐρωτηθέντος πόσου ἠγόρασεν, καταστρέφων τὸ κεράμιον *Boisson. 44*
ἔλεγεν· «οὕτω μου ἐκχυθείη τὸ αἷμα, ἐὰν εἴπω ὑμῖν». *Clav. 76*
26

ρπθ. Πρὸς δύσκολον ἄρρωστον ἰατρὸς προσελθὼν προσέταξε *Boisson. 54*
ψυχία μετὰ στρουθίου φαγεῖν. καὶ ὁ δύσκολος εἶπε· «πῶς δύ-
7560

mit. || 185: 191 A. 116 M || 3 ἔχεις M || 3 ἡμισύ M || 186: 192 A. 117 M ||
litteram π uerbi πρὸς M librarius rubro colore adpingere oblitus est, ut
saepius || 2 κακάπυρ ἔττεις M || 2 ἔφη A: εἶπεν M || 3 σὺ M: om A || ἰδοὺ
κλίνη ἀναπεσὼν πύρεττε M. ἰδοὺ κλίνη ἀναπεσὼν, πύρεττε Boissonade
(A): sed aut κλίνη scribendum erat, aut ante ἀναπεσὼν distinguendum:
quod feci. || 187: 193 A. 39 V. cf. n. σβ'. || δύσκολος ἀστρονόμος παιδὸς
νοσηροῦ γέννησιν εἰπὼν πολυχρόνιον ἔσεσθαι ἐπαγγειλάμενος, ἤτει τὸν μι-
σθόν. τῆς δὲ μητρὸς (sic V: μρς) εἰπούσης, αὔριον δώσω, τί οὖν; ἔφη·
ἐὰν τῇ νυκτὶ ἀποθάνῃ, ἐγὼ τὸν μισθὸν ἀπολέσω; V || γέννησιν A V: γένεσιν
Boissonade ex Rhoeriana || 2 αὐτό A αὐτόν Boissonade || 2 ὡς A: malui
scr. ἔσεσθαι quam ὡς collocare ante πολυχρόνιον || ἀπόλλω A: ἀπολωῶ
Boissonade || τὴν νύκτα A: τῇ νυκτὶ ut V? || 188: 194 A. 118 M. 40 V
|| δύσκολος μέλιτος κεράμιον ἀγοράσας συνεχῶς ἠρωτᾶτο πόσου ἠγόρασε.
καταστρέφων οὖν τὸ κεράμιον ἔφη· οὕτως χυθήτω μου τὸ αἷμα, ἐὰν εἴπω

ὑμῖν V || 2 πό M ut saepe || 2 ἠγόρασεν M: ἀγοράσειε A || 3 ἐκχυθῆ
M: an ἐκχυθήτω? cf. V || 189: 195 A. 119 M || 2 ψυχία M || στρουθίου]
medicus herbam uel pomum dicit, aegrotus autem de aue eum loqui
existimat || 3 τὸ om M || κλουβίον] κλωβὸς ὀρνίθων αἵκημα δρυφάκτοις πε-

ναμαι εἰς τὸ κλουβίον εἰσελθεῖν, ἵνα φάγω μετὰ τοῦ στρουθίου τὰ ψυχίδια»;

ρζ'. Δυσκόλου ταβλίζοντος, κατεπέτασέ τις ἀργὸς καθήμενος. ὁ δὲ θυμούμενος ἠρώτησεν αὐτόν· «ποίας τέχνης; καὶ διὰ τί ἀργεῖς»; ἐκείνου δὲ εἰπόντος ὅτι «ράπτῃς μὲν εἰμι, ἔργον δὲ οὐκ ἔχω», διαρρήξας τὸν ἑαυτοῦ χιτῶνα, καὶ ἐπιδούς, εἶπε· «λαβὼν ἐργάζου καὶ σιώπα».

ρζα'. Δύσκολόν τις ἠρώτα· «ποῦ μένεις»; ὁ δὲ εἶπεν· «ἐκεῖθεν μεταβαίνω».

ρζβ'. Δυσκόλω τις ναυκλήρω ἀπαντήσας εἶπε· «τὸν ἐπίπλουν σου εἶδον ἐν Ῥόδῳ». κάκεινος ἀπεκρίνατο· «κάγώ σου εἶδον τὸ ἦπαρ ἐν Σικελίᾳ».

ρζγ'. Δύσκολόν τις ἐζήτει. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «οὐκ εἰμι

ριεχόμενον· ὅθεν τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κλωβίον καὶ κλουβίον. Coraës ad Aesopum p. 440 || 4 ψυχίδια M || 190: 196 A. 41 V || δυσκόλου ταυλίζοντος, κατεπεδησέ τις· ὁ δὲ θυμωθεὶς ἠρώτησεν εἰ τέχνην οἶδε καὶ διὰ τί ἀργεῖ; τοῦ δὲ φήσαντος· ῥάπτειν οἶδα, ἔργον δὲ οὐκ ἔχω, διαρρήξας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ (αὐτοῦ Boissonade) εἶπεν· λάβε καὶ ἐργάζου, καὶ σιώπα V || ταυλίζοντος A V: ταβλίζοντος Boissonade, qui adnotavit: ταβλίξειν hic loci significat „ludere tabulis”. u. Jacobs. ad Palladae Epigr. 53, in Analect. t. II, 3 p. 230. jubebat importunus ludentis spectator hunc uel illum mouere calculum. || κατεπέτασσε A. i. e. perpetuo iussit || κατεπήδησε V: num κατεπήσε? cf. Suid. in u. κατεπέδουσα || καθήμενος] παρακαθήμενος? || 191: 197 A. 43 V || 1 ὁ δὲ ἔφη· κάκειθεν V || 192: 198 A. || τὸ ἐπίπλουν A: τὸν ἐπίπλουν ci. Boissonade, addens: „iam lusus inter τὸν ἐπίπλουν, maritimum iter, et τὸν ἐπίπλουν, omentum, [quae forma praeter neutr. est in usu] magis est αἰνιγματώδης. [cf. Lob. Phr. 142 sq.] Agroetas apud Schol. Apoll. Rh. 2, 1248, [p. 446, 37. K] ait ἦπαρ παρὰ πολλοῖς τὴν εὐκαρπον λέγεσθαι γῆν. quod si facetus [?] ille homo agrum possederit in Sicilia, de quo fuerat lector monendus, erit naucleri lusus circa ἦπαρ jecur, et ἦπαρ ager fertilis. sed nauclerus non legebat poetas”. cf. Ath. Deipn. 3, 69 p. 106: ἐξῆς εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἦπατα περιειλημένα τῷ καλουμένῳ ἐπίπλω κ. τ. λ. et 3, 70 p. 107 ἔθος τῷ ἐπίπλω περικαλύπτεσθαι τὰ ἦπάτια κ. τ. λ. sed iocus ipse nondum liquet. de pisce autem (ib. p. 108) non erit cogitandum. || 193: 199 A. 120 M.

ὦδε». τοῦ δὲ γελάσαντος καὶ εἰπόντος «ψεύδη· τῆς γὰρ φωνῆς σου ἀκούω»· εἶπεν· «ὦ κάθαρμα, εἰ μὲν ὁ δοῦλός μου εἶπεν, εἶχες ἂν αὐτῷ πιστεῦσαι· ἐγὼ δὲ σοι οὐ φαίνομαι ἀξιοπιστότερος ἐκείνου εἶναι»; *Nasr. n° 65.*

ρζδ'. Δύσκολος καταβαίνων σκάλαν, σφαλεις κατέπεσε. τοῦ δὲ οἰκοκυροῦ εἰπόντος «τίς ἔνι ἐκεῖ»; «ἐγὼ «ἔφη» ἐντὸς τοῦ ἐνοικίου μου ἐλάκησα· τί πρὸς σέ»;

ρζε'. Δυσκόλω τις συγκλητικῷ ἔλεγε· «μικρὸν σε ποθῶ ἰδεῖν καὶ συντυχεῖν». ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «κάγὼ σὲ ἰδεῖν θέλω τυφλὸν καὶ χωλόν».

ΑΦΥΕΙΣ.

ρζς'. Ἀφυῆς γραμματικὸς ἐρωτηθεὶς «πῶς δεῖ λέγειν, τοῖς δύο ἢ τοῖς δυσίν»; ὁ δὲ τὴν χεῖρα προτείνας, τοὺς δύο ὑπεδείκνυε δακτύλους.

ρζζ'. Ἀφυῆς γραμματικὸς ἐρωτηθεὶς «ἡ μήτηρ Πριάμου τίς ἐκαλεῖτο»; ἀπορῶν ἔφη· «ἡμεῖς κατὰ τιμὴν κυρίαν αὐτὴν καλοῦμεν».

ρζη'. Ἀφυῆς κουρεὺς τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πληττομένοις ἔμ-

42 V || cui non in mentem uenit narrationis illius de Scipione et Ennio apud Ciceronem? || δυσκόλω τις ἐφώνει· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ· τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι ψεύδος· τῆς φωνῆς σου γὰρ ἀκούω· ἔφη· ὦ κάθαρμα, εἰ μὲν ὁ παῖς μου εἶπεν, ἐπέισθης ἂν· ἐγὼ δὲ οὐ φαίνομαι σοι ἀξιοπιστός (in marg. ab eadem manu ἀξιοπιστότερος) εἶναι V. || 1 τίς M || 2 ὦδε M || 2 ψεύδει M || 3 δοῦλος μου M || 4 εἶχες ἂν πιστεῦσαι] a recentioribus u. ἔχειν usurpatur ad exprimendum tps. plusquamperfectum. || σοι M V: σου A || 5 εἶναι M V: om A || 194: 200 A. 44 V. || δύσκολός τις ἀπὸ σκάλας καταβαίνων ἔπεσε. τοῦ δὲ αὐθέντου εἰπόντος· ἐκεῖ τίς ἔπεσεν; ἔφη· ἐγὼ· τοῦ ἐνοικίου μου (sic: ἐνοικίου^{ου})· τί πρὸς σέ; V || 2 εἰπόντος οἰκοκυροῦ A: sedem uocabulorum mutauit Boissonade || 2 ἔφη ἐντὸς adieci || 195: 201 A. 121 M || 1 τίς M || μικρὸν σὲ M || 2 κάγὼ σὲ M: κάγὼ σε (A) Boissonade || μικρὸν de tempore dicitur, de statura uel fortuna accipitur || ἀφυεῖς A: περὶ ἀφυῶν M || 196: 202 A || 197: 203 A. 122 M || τίς A M: τί? || 198: 204 A. 123 M. || 2 ἐτίθει M, nescio an rectius || 3 ξηράμενος M || 4

πλαστρα προσετίθει. ἐνὸς δὲ αἰτιασαμένου αὐτὸν ἔφη· «ἀχάριστε, μάτην ἀγανακτεῖς· ἐνὸς γὰρ δηναρίου ξυράμενος τεσσάρων δηναρίων ἔμπλαστρα ἔλαβες».

ρζθ'. Ἐφυῆς μαθητῆς κακῶς τινα κείρας καὶ παρωνυχίδας ποιήσας, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐξονυχίζομένου ἀπωσθεῖς, ἀνεβόησεν· «ἐπιστάτα, τί οὐκ ἀφίης με μαθεῖν»;

σ'. Ἐφυῆς μαθητῆς ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου κελευσθεῖς ὄνυχισαι οἰκοδεσπότην, ἐδάκρυσεν. τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν ἐρωτήσαντος, ἔφη· «φοβοῦμαι καὶ κλαίω· μέλλω γὰρ τραυματίσειν σε καὶ παρωνυχίδας ποιήσειν, καὶ τύψει με ὁ ἐπιστάτης.»

σα'. Ἐφυεῖ μάντει προσελθὼν τις ἐξ ἀποδημίας ἐπανίων, ἠρώτα περὶ τῶν οἰκείων. ὁ δὲ εἶπεν· «ὕγαιίνουσι πάντες, καὶ ὁ πατήρ σου». τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι «ὁ πατήρ μου δέκατον ἔτος ἔχει ἀφ' οὗ ἀπέθανεν», ἀπεκρίνατο· «οὐδὲ γὰρ οἶδας τὸν κατὰ ἀλήθειάν σου πατέρα».

σβ'. Ἐφυῆς μαθηματικὸς παιδίου γένεσιν λέγων, εἶπεν· «οὗτος ἔσται ῥήτωρ, εἶτα ἔπαρχος, εἶτα ἡγεμών». τεθνηκότος οὖν τοῦ παιδός, τούτου ἢ μήτηρ τὸν μισθὸν ἀπαιτήσασα εἶπεν· «ὄν ἔλεγες ῥήτορα ἔσεσθαι καὶ ἄρχοντα καὶ ἡγεμόνα, ἀπέθανεν». ὁ δὲ ἔφη· «μὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην, εἰ ἔζησε, πάντα ταῦτ' ἂν ἐγένετο».

σγ'. Ἐφυεῖ μάντει προσελθὼν τις ἠρώτα εἰ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ

ἔβαλας; M: uolebat scilicet ἔλαβας || 199: 205 A || κουρέως κακῶς? || 200: 206 A || 2 τὴν adieci || 4 ποιήσεις A: scripsi ποιήσειν, ideoque mutavi τραυματίσαι quoque in τραυματίσειν, quamquam aoristus in hoc scriptore per se nihil habet offensionis || 201: 207 A || ἐπανίων Boissonadiana || ἔχει non erit mutandum in ἐστίν || 3 interpunctionem quae erat post οἶδας deleui || 3 iocus inde ab Homero frequentatus || 202: 208 A. cf. ρπζ' || μαθηματικὸς] astrológus || γέννησιν A: corr. Boiss. || 3 τὸν μισθόν, quod om A, adieci: post ἀπαιτήσασα Boissonade addebat τὸν δεδομένον μισθόν || 5 μὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην] quippe mortui; nostrates „bei seinem Andenken!" sanctissima iurandi formula || 203: 209 A. || ἤξει] ἐπανήξει? sed a mutatione defen-

Reich, 465

Reich, 465
Gemeine 321
Suecht 44 n

ἐξ ἀποδημίας ἤξει. ὁ δὲ εἶπεν ὅτι οὐκ ἔρχεται. ὡς δὲ ἔμαθε μεθ' ἡμέρας παραγενόμενον αὐτόν, ἔφη· «οὐδὲν αὐτοῦ ἀχρωμότερον».

σδ'. Ἀφυῆς μαθηματικὸς μακρολογῶν τινὰ ἔφη· «οὐκ ἦν σοι κατὰ γένος τεχνῶσαι». τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι «ἐπτὰ παῖδας ἔχω», εἶπεν· «οὐκοῦν πρόσεχε αὐτοῖς».

σε'. Ἀφυῆς μάντις ἐμπεσὼν εἰς πολεμίους καὶ εἰπὼν ὅτι «μάντις εἰμί», μελλούσης πρὸς ἀντιπάλους μάχης συνάπτεσθαι, «νικήσεσθε» εἶπεν «τὸν πόλεμον, ἐὰν τὰς ἐξόπισθεν τρίχας τῶν κεφαλῶν ὑμῶν ἐν τῇ παρατάξει τῆς μάχης μὴ κλέψωσι».

ΔΕΙΛΟΙ.

σς'. Δειλὸς ἐρωτηθεὶς «ποῖα τῶν πλοίων ἀσφαλέστερα, τὰ μακρὰ ἢ τὰ στρογγύλα»; ἔφη· «τὰ νενεωλκημένα».

σζ'. Δειλὸς κυνηγὸς συνεχῶς τὴν νύκτα ὑπὸ ἄρχτου διωκόμενος ἐν ὕπνῳ, κύνας μισθωσάμενος μεθ' ἑαυτοῦ ἐχοίμιζεν.

ση'. Δειλῷ πύκτη λέγει τις· «μετὰ τίνος ἔχεις πυκτεῦσαι»; κάκεινος τὸν ἀντίπαλον ὑποδείξας ἔφη· «μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦδε».

dere uidetur responsum ἔρχεται || 3 ἄχρωμος· τουτέστιν ἀναιδής. Suidas. || 204: 210 A || exciditne πρὸς ante u. τινά? || γένος i. e. γένεσιν. natiuitatem. (Boiss.) || πρόσεχε αὐτοῖς nescio an significet „uide ne tui non sint filii”. cf. n. σα'; an „itaque caue tibi ab eis”? || 205: 211 A. || post uu. „μάντις εἰμί” uidetur omissum esse u. σωθεῖς || 3 νικήσετε et 4 βλέψωσι ei. Boissonade. mihi sententia non liquet. || Δειλοί om M || 206: 212 A || ποῖα i. q. πότερα ut σα' || „tribuitur id dictum Anacharsidi apud Diog. Laërt. 1, 104” (Boiss.), Stratonico apud Athen. 8, 42 p. 350 b. || 207: 213 A. 124 M || ὑπὸ A et M || μεθ' ἑαυτοῦ A: μετ' αὐτοῦ M. cf. ξζ' || 2 ἐχοίμιζεν M: ἐκόμιζε A ἐχοίμιζε Boiss. || 208: 214 A || ἔχεις πυκτεῦσαι „du hast zu kämpfen” tibi certandum

σθ'. Δειλὸς πύκτης συνεχῶς ὑπὸ ἀντιδίκου κοσκινιζόμενος, ἀνεβόησε· «δέομαι ὑμῶν· μὴ πάντες ὁμοῦ».

Boissonade 91, n 2 σί'. Δειλὸς πύκτης χωρίον ἀγοράζων κατηρώτα τοὺς ἐντοπίους, μὴ ἔχει μύρμηκας.

ὈΚΝΗΡΟΙ.

*Reich, 465
Sinnlich, 33
Snecht, 85*

σια'. Ὀκνηρῶν δύο ὁμοῦ κοιμωμένων, εἰσελθὼν τις κλέπτης τὸν σάγον ὑποσύρας ἔκλεψε τοῦ δὲ ἐνὸς αἰσθομένου καὶ πρὸς τὸν ἕτερον εἰπόντος «ἀναστάς φθάσον τὸν κλέψαντα τὸν σάγον», εἶπεν· «ἄφες· ὅταν ἔλθῃ ἐπᾶραι τὴν τύλην, κρατοῦμεν αὐτὸν οἱ δύο». *Christen, Needles, 314.*

σιβ'. Ὀκνηρῶ υἱῷ ἐκέλευσεν ὁ πατὴρ εἰς τὸν γείτονα ἀπελθεῖν καὶ χρήσασθαι ἀξίνην. ὁ δὲ ἔφη· «οὐ δίδωσι». τοῦ δὲ πατρὸς ἐπιμένοντος, ἀπεκρίνατο· «ἐγὼ εἶμι ὁ γείτων, καὶ ἀξίνην οὐκ ἔχω».

Reich, 465 σιγ'. Ὀκνηρὸς ὀκνηρῶ δηνάριον ἐχρεώσται. ὑπαντήσας δὲ αὐτῷ ἤτει τὸ δηνάριον. τοῦ δὲ εἰπόντος «ἔκτεινόν σου τὴν

est. cf. n. ad 152. 193 || κυρίου] se ergo inferiorem illo esse concedit || 209 : 215 A. cf. n. σιγ' || 2 ἀντίδικος quiuis aduersarius dicitur; itaque neque ὑπ' ἀντιπάλου scr. est cum Boissonadio, neque ὑπ' ἐναντίου quod ego aliquando conieci. || κοσκινιζόμενος] „criblé de coups". Boissonade || ὑμῶν et πάντες hic et infra n. σιγ' cod.: adloqui igitur putandus est ictus tamquam aduersarios; nisi utroque loco plur. ἀντιδίκων et ἀντιπάλων reponere praestat || 210: 216 A. 125 A. in hac historiola desinit M (f. 288 extr.) || κατηρώτα i. e. perpetuo interrogauit. cf. ad h. 190 || 2 ἔχειν M ἔχοι A: scripsi ἔχει || μύρμηκας: u. h. ροβ' || ὀκνηροί A: περὶ ὀκνηρῶν V || 211: 217 A. 51 V || 1 ὁμοῦ om V || 2 τὸν σ... 4 αὐτὸν] τὸ σαγεῖον αὐτῶν ἔλαβε. τοῦ δὲ ἐνὸς νοήσαντος καὶ εἰπόντος πρὸς τὸν ἕτερον· ἀνάστα, δίωξον αὐτόν· ἔφη· ἄφες, ὅταν ἔλθῃ λαβεῖν τὴν τύλην, κρατοῦμεν αὐτόν οἱ δύο V || στήλην A τύλην V cf. Lob. Phr. 173 sq. || οἱ δύο om A: ex V adieci || 212: 218 A. 52 V || ἐκέλευσεν A: ἐπέταξεν V melius || ἀπελθεῖν εἰς τὸν γείτονα V || 2. 3 οὐ δίδωσι.. ἀπεκρίνατο om V || καὶ ante ἀξίνην om V || 213: 219 A. 53 V. ex apographo Vossiano edita est in Cl. Sarrauii epist. p. 107 indeque a Needhamio p. 467 et Schierio p. XXXVIII

χειρα και λῦσον μου τὸ μάπουλον και ἄρον τὸ δηνάριον»,
ὁ ἕτερος ἔφη· «πορεύου· ἔνθεν οὐδέν μοι χρεωστεῖς.»

ΦΘΟΝΕΡΟΙ.

σιδ'. Φθονερὸς εἰς γναφεῖον εἰσελθὼν και μὴ θέλων οὐρῆσαι ἀπέθανε. *Gemell 33*

σιε'. Φθονερὸς οἰκοδεσπότης τοὺς ἐνοίκους ἰδὼν εὐτυχοῦντας, ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐξεδίωξε.

σις'. Φθονερὸς ἰδὼν τὸν γείτονα θηριομαχοῦντα, λέγει τῷ κυβερνήτῃ· «ἄρκος».

σιζ'. Ἄλλος διὰ δειλίαν ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ μετώπου «ὁ *Gemell, 33*
τόπος τῶν καιρίων». παίόμενος οὖν συνεχῶς εἶπε πρὸς τὸν
παίοντα· «μὴ τι οὗτος γράμματα οὐκ οἶδε, και ἀναιρεῖ με»;

σιη'. Δειλὸς πύκτης συνεχῶς παίόμενος ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου *Buedt 50*
ἀνεβόησε· «δέομαι ὑμῶν· μὴ πάντες ὁμοῦ».

desumta || ὀκνηρὸς ὀκνηρῷ ὄφειλε δεινάριον (δηνάριον Sarraius). ὑπαντηκὸς (scr. ὑπαντηκῶς) δὲ αὐτὸν ἦται τὸ δεινάριον· ὁ δὲ φησὶν (accentum inclinavit Sarraius)· εἰς τὸ μάπουλόν μου δέδεται, λῦσας ἄρον. ὁ δὲ, ἀπελθε φησὶν ἐπληρώθη. V; sex uerba ὑπαντηκῶς.. δεινάριον omisit Sarraius; deinde, cum falso legisset μάσπουλόν, ipse ci. μαρσούπιον, Coraēs φασκώλιον; neque inest in cod. ἀπελθες, quod litterae forma deceptus retulit, sed ἀπελθε, id quod ipse scr. esse intellexit, neque λῦσον, sed λῦσας. || 2 αὐτῷ A: αὐτὸν V || 3 μάπουλον A et V || 4 ἔνθεν i. e. ἀπὸ τοῦ νῦν: hoc autem sensu dici solet ἐνθένδε || 214: 220 A || urina est ad fulloniam in primis idonea. (Boiss.) || [καί], μὴ? || 215: 221 A || 2 αὐτοῦ? || 216: 222 A. corriget qui intellexerit. locus omnino turbatus, nam etiam quae sequuntur narrationes 217 et 218 non agunt de inuidiosis sed de ignavis ut σς'—σί || 217: 223 A || κυρίων A: καιρίων Boissonade. nec tamen supplendum πληγῶν, quo facto sententia peruertitur, sed τόπος: ὁ τόπος τῶν καιρίων (ἐστίν), ut Babrii ἄντρον τῶν ἀοικητῶν, ita interpretandum ut sit idem fere quod ὁ τόπος καιρίος ἐστίν: „locus est ex eis qui uulneribus letalibus maxime sunt obnoxii, pars corporis est qua quis laesa in summum uitae periculum adducitur”: nostrates dicunt „an einer gefährlichen Stelle verletzt werden.” Plut. apophth. Lac., Cleom. 3 p. 223 c (t. II p. 137 Tehn.) ἀνατεμεῖν ἀπὸ τῶν σφυρῶν ἕως ἐπὶ τοὺς καιρίους τόπους. cf. Hesych. et Steph. Th. 4, 816 s. f. || 218: 224 A.

Blair
(ὀκνηρῶν)

ΛΙΜΟΞΗΡΟΙ.

σιθ'. Λιμόξηςρος λιμοξήρω θυγατέρα ἐκδιδοὺς καὶ ἐρωτώμενος τί αὐτῇ προΐκα δίδωσιν, «οἰκίαν» ἔφη «δίδωμι, ἥς αἱ θυρίδες εἰς τὸ ἄρτοκοπεῖον βλέπουσι».

σκ'. Λιμόξηςρος παιδοτρίβης ἰδὼν ἄρτον κρεμάμενον εἶπε· «καταβαίνεις; ἀπαγγέλλεις; ἢ ἀναβαίνω καὶ ἀπαρτίζω σε»;

σκα'. Λιμόξηςρος ἰατρὸς ἰδὼν ἄρτον ἐν τρύμῃ κείμενον, ἐκσυρτικὸν ἔμπλαστρον ἐπέθηκε.

σκβ'. Λιμόξηςρον ἄρρωστον ἰατρὸς ἐπισκεψάμενος, ἐκέλευσεν ἄλλα αὐτῷ εἰς πόμα γενέσθαι· εἰ δὲ μὴ εὖροι ἄλλα, ποιῆσαι αὐτῷ ὁμοίως τράγον. ὁ δὲ λιμόξηςρος ἔφη· «ἐὰν μὴ εὖρω τράγον, φάγω δύο ἐρίφια».

σκγ'. Λιμόξηςρος ἰδὼν ἄρτον ἐν ὑπερθύρῳ κείμενον εἶπε· «θεέ, ἢ ἐμὲ ὕψωσον ἢ τοῦτον ταπεινώσον».

σκδ'. Λιμόξηςρος ἀπελθὼν εἰς κηπουρὸν ἔδωκε τέσσαρα δηνάρια, ἵνα σῦκα ὅσα ἐθέλει φάγη. τοῦ δὲ καταφρονήσαντος καὶ εἰπόντος «ἀπὸ τῶν παρακειμένων δένδρων φάγε ὅσα δύνασαι», ἀνελθὼν εἰς μεγάλας συκίας καὶ ἀπὸ κορυφῆς ἀρέάμενος πάντα

cf. n. σθ' || Λιμόξηςροι A: περι λιμοξήρου V ante n. 47 = σνη' || 219: 225 A || 220: 226 A. 48 V || λιμόξηςρος παιδαγωγὸς ἰδὼν ἄρτον ἐν τινι ὕψει κρεμάμενον, καταβαίνεις καὶ ἀπαγγέλλεις ἢ ἀναβαίνω (scr. ἀναβαίνων) ἀπαρτίζω σε. V. || Iudi magister panem adloquitur quasi discipulum intempestive ludentem, et uerbis in schola cognitis utitur. cf. σκζ'. (Boiss.) || 221: 227 A. 49 V || ἐν τρύμῃ κείμενον A: διὰ τινος τρύπης V (om. u. κείμενον) || 2 ἐπέθηκε A: ἐτίθει V || 222: 228 A || ἄλλῃξ (Steph. Th. 1, 1458), cuius u. forma usitatior est ἄλιξ. Latinorum alica halica, et τράγος frumenti genera sunt; h. l. autem non significatur herba sed quae ex granis facta est ptisana, Germanorum „Grütze“, „Graupen“ || 4 φάγω coniunctiuus m. pro t. futuro || δύο cf. ad ρκζ' || 223: 229 A. 50 V cf. σκ' || ὑπερθύρῳ A ὑπαίθρῳ V || ἔφη· κύριε, (sic V: κῆ) ἢ ἐκείνον (corr. ex ἐμὲ ab eadem manu) ταπεινώσον ἢ ἐμὲ ἐξάλειψον (scr. ἐξάνύψου?). V || 224: 230 A || 2 ἐθέλοι Boiss. || 4 in-

κατήσθιε. μετὰ δὲ πολλὴν ὥραν ἀναμνησθεὶς ὁ κηπουρὸς ἐπι-
ζητεῖ αὐτόν. ὡς δὲ εἶδεν εἰς ὕψος σαλεύοντα τοὺς κλάδους καὶ
ἐσθίοντα, ἀγανακτήσας εἶπε· «κάτω ἐστὼς οὐκ ἔδύνω ἐκ τῶν
ἐπικειμένων κλάδων φαγεῖν»; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· «ἐκεῖνα, ὡς κα-
ταβαίνω, τρώγω».

σκή'. Λιμοξήρος ἀρτοποιῆται προσελθὼν ἤτει δοῦναι δηνάρια
δύο, ἵνα ἄρτων χορτασθῆ. τοῦ δὲ, λογισαμένου ἕνα ἄρτον αὐτῶ
ἀρκέσειν, λαβόντος τὰ δηνάρια, ἤρξατο τρώγειν. ὁ δὲ τοῦ κο-
φίνου ἀρέαμενος ἐστὼς τὸ ἥμισυ ἔφαγε. τοῦ δὲ ἀρτοποιῆτου
θαμβηθέντος καὶ εἰπόντος ὅτι «κάθισον καὶ οὕτω φάγε», ἀπεκρί-
νατο· «τοὺς μὲν ἐν τῷ κοφίνῳ ἄρτους βούλομαι ἐστὼς φαγεῖν,
τοὺς δὲ ἐν τῇ προβολῇ καθήμενος».

σκή'. Λιμοξήρος κωμωδίας ὑποκριτῆς τὸν ἀγωνοθέτην πρὸ
τοῦ εἰσελθεῖν ἄριστον ἤτει. τοῦ δὲ ἐπιζητοῦντος διὰ τί προαρι-
στήσαι θέλει, «ἵνα» ἔφη «μὴ ἐπιτορχῶν λέγω

ἐγὼ μὲν ἠρίστησα, νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
Μὰλ' ἠδέως.»

ΜΕΘΥΣΟΙ.

σκή'. Μεθύσῳ ἐν καπηλείῳ πίνοντι ἐπιστάς τις ἔφη· «ἡ
γυνή σου ἀπέθανεν». ὁ δὲ ἀκούσας πρὸς τὸν κάπηλον ἔφη·
«οὐκοῦν, αὐθέντα, ἐκ τοῦ μελανοῦ κέρασον».

terrogandi signum posui || 225: 231 A || ἤτει δοῦναι] famelicus postulavit ut
sibi liceret duobus denariis numeratis quantum panis uellet comedere. cf.
n. ρκζ' || 2 χορτάση A: χορτασθῆ ego || 3 λαβὼν A: scripsi λαβόντος || ὁ δὲ non
mutato subiecto in noui foederis libris non infrequens est cf. σκή'. σμγ'. Minas
ci. λαβὼν τὰ δ., ἐπέτρεψεν· ὁ δὲ ἤρξατο τρ. || προβολῆ] tabula in qua pisto-
res panem proponere solent ut emtuos alliciant || 226: 232 A || μὴ ἐπιτορ-
κοῦντες λέγωμεν· ἠρίστησα, νῆ τ. ἄ., μάλα ἠδέως A: uersum Boissonade
agnouit et ab ἠρίστησα constituit; cetera correxit Cobet in Meinekii
C. G. V, 1 p. CCCLXIX nr. 447 || ad caput περὶ λιμοξήρων h. σνη' quoque
pertinet || 227: 233 A. 37 V || μεθύσῳ A: σχολαστικῶ V || κατηλίω V || τίς.
εἶπεν· V || ἀκ. πρὸς τὸν κάπ. om V || 3 οὐκοῦν πραγματευτὰ, μέλαινα (scr.

Reich, 466 σκγ'. Μέθυσος ὄνειδιζόμενος ὑπό τινος ὅτι πολλὰ πίνων οὐ φρονεῖ, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ οἴνου καλῶς βλέπειν μὴ δυνάμενος ἀπεκρίνατο· «ἐγὼ μεθύω, ἢ σὺ, ὁ δὺο ἔχων ὄψεις»;

σκδ'. Μέθυσος ἀτυχῆς ἀμπελῶνα κτησάμενος, τῷ τρυγητῷ ἀπέθανε.

σλ'. Μέθυσος καπηλεῖον ἀνοίξας, εἰς τὸ πρόθυρον ἄκτον ἔδησε. *Gemoll 33*

ΟΖΟΣΤΟΜΟΙ. *γυγιε δε.*

σλα'. Ὀζόστομος θέλων ἰδίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν, περικαλυφάμενος ἔχασματο. *Reich, 35*

σלב'. Ὀζόστομος συνεχῶς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καταφιλῶν· *Reich, 35* ἔλεγεν· «ἡ κυρία μου, ἡ Ἥρα μου, ἡ Ἀφροδίτη μου»· κάκεινη *Gemoll 33* ἀποστρεφομένη ἔλεγεν· «ὄξεύς μου, ὄξεύς μου». *Grosheuer, Hekhamen, 16.*

σλγ'. Ὀζόστομος κωφῷ ὑπαντήσας ἔλεγε «χαῖρε». κάκεινος εἶπε «φῦ». τοῦ δὲ εἰρηκότος «τί γὰρ εἶπον»; ἔφη· «ἔβδευσας». *Reich, 35*

μέλινα) οἶνον μοι κέρνα (i. e. κίρνα) V. || 3 μελανοῦ] cf. Lob. Paral. 139 || 228: 234 A || φρονεῖ A: propter u. μεθύω malim φέρει (an φρεῖ?) cf. n. ριδ' || 229: 235 A 54 V || ἀτυχῆς μέθυσος ἀμπελῶνα κληρονομήσας ἐν καιρῷ τοῦ τρυγητοῦ ἀπέθανεν V: κληρονομήσας utique melius est quam κτησάμενος, quod qui cum u. ἀτυχῆς cohaereat non perspicitur. narrationem abbreviatam esse docet illud u. ἀπέθανε non addita causa. mortuus autem est nimium potans, ut ille eques Germanus „propter nimium Est Est” || fort. τρυγήτω || 230: 236 A. ἄκτον A: an ἄρκτον? ursum adligavit tamquam signum, scilicet nequis intraret uinumque emendo minueret quod ipse solus epotare cupiebat. ἀνοίξας autem dicitur ut uernacule „ein Schankgeschäft eröffnen” || 231: 237 A || 232: 238 A || ὁ Ζεὺς μου, ὁ Ζεὺς μου A: ὄξεύς μου bis Minas. „putavit bonus maritus Junonem suam exclamare ὁ Ζεὺς. scriptor περὶ κωμωδίας varia recensens facetiarum genera: ἔκτον κατὰ ἐξαλλαγὴν, ὡς τὸ „ὦ Ζεῦ δέσποτα”, ἀντὶ τοῦ „ὦ Ζεῦ”. lego ὄξεῦ δέσποτα”. Boissonade || 233: 239 A. cf. σμα' || γάρ] miratur enim cur ille de eo quod dixerit exclamauerit

ολδ'. Ὁζόστομος τὴν γυναῖκα ἡρώτα λέγων· «κυρία, τί με μισεῖς»; κάκεινη ἀπεκρίνατο λέγουσα· «ὅτι σὺ με φιλεῖς».

ολε'. Ὁζόστομος ἰατρῶ ὑπαντήσας λέγει· «κύριέ μου, ἴδε ὅτι ἡ σταφυλὴ μου κατέβη». καὶ χανόντος ὁ ἰατρὸς ἀποστρεφόμενος ἔλεγε· «οὐχὶ ἡ σταφυλὴ σου κατέβη, ἀλλὰ ὁ κῶλός σου ἀνέβη».

ολς'. Ὁζόστομος τὸ τέκνον αὐτοῦ κολακεύων, μασώμενος ἐνεβρωμάτιζεν αὐτὸ. τὸ δὲ ἀποστρεφόμενον ἔλεγεν· «οὐ θέλω· τατά, κακά». *Reich, 469 n1.*

ολζ'. Ὁζόστομος λουκάνικον ὀπτῶν καὶ ἐπὶ πολὺ προσφυσῶν, ἡνίκα αὐτὸ ἀπειργάσατο, αὐτὸς συνεχῶς βδέων οὐκ ἐπήσθετο.

ολη'. Ὁζόστομος ἀπελθὼν εἰς ὀπωροπώλην ἡρώτα· «ἔχεις, κύρι, σχάδας»; ὁ δὲ ἀποστραφεῖς· «οὐδὲ φοινίγια ἔχω».

„fu”, quasi „turpe dictu”! || 234: 240 A || „respiciebat Nicarchi Ep. Anth. 11, 252 [A. P. II p. 391], εἰς βαρύοδμον; εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς, σὺ φιλεῖς με· εἰ δὲ με μὴ μισεῖς, φίλτατε, μὴ με φίλει. ad quod u. Jacobs. in Analectis.” Boissonade || 235: 241 A || κῶλος A: κῶλός Boissonade, adnotans „sed multi utuntur brevi; Corona Pretiosa: „culo, κῶλος”. vide Corayum Ἄτ. 4, 270” || 236: 242 A || „dicunt et apud nos inter vagiendum infantuli „caca” de alimentis quae respuunt, prorsus ut ad illum oriputidum paterculum emunctae naris puer. quis enim non meminit Phidippidis Aristophanei κακὰ clamantis, si forte premeretur cacaturitione? Zalykes: κακά, κόπρος.” Boissonade || 237: 243 A || λουκάνικον] farcimen || ὀπτῶν A: corr. Boissonade || ἡνίκαν A: ἡνίκα ἂν Boissonade; scripsi ἡνίκα || ἐπιστεύετο A; neque multum proficimus mutato pass. in actiuum ἐπίστευεν. scripsi ἐπήσθετο || κύρι, σχάδας non est mutandum; σχάδας, more seniorum dictum pro ισχάδας, a nom. σχάδα deriuandum est, ut τὴν μητέραν θυγατέραν αἶγαν (τὸν ἄνδραν ἥρωαν) innumeraque alia || „φοινικίζειν est uerbum praetextatum in sensu fellandi, τοὺς φοινικίζοντας autem verisimile est oris ulceribus obnoxios fuisse, quae φοινίγια vocata fuerint || respondet igitur „imo ne φοινίγια quidem habeo, ut tu, σκύλαξ impurissime, cui os ex detestanda libidine putet. atque fortasse in u. σχάδες, ficus, aliquid latet turpitudinis.” Boissonade ||

ολυ'. Νεανίσκος τραγωδὸς ἠγαπήθη ὑπὸ γυναικῶν δύο, ὄζοστόμου καὶ ὄζοχρώτου. καὶ τῆς μὲν μιᾶς λεγούσης «δὸς μοι, κῦρι, φιλήματα», τῆς δὲ ἄλλης «δὸς μοι, κῦρι, περιπλοκάς», ἐκεῖνος ἀνεβόησεν.

„οἶμοι, τί δράσω; δυοὶ κακοῖς μερίζομαι.”

σμ'. Ὀζόστομος καὶ ὄζοχρωτος ὁμοῦ ἐν θεάτρῳ καθεζόμενοι, συγέβη μέσον αὐτῶν κατὰ τύχην νεανίσκον καθεσθῆναι. αἰσθομένου δὲ αὐτοῦ τῆς δυσωδίας, στραφεὶς πρὸς τὸν ὄζοστομον, ἠρώτα· «τίς ἔβδευσεν»; εὐρηκῶς δὲ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, στραφεὶς τῷ ἑτέρῳ εἰς τὸ οὖς διελέγετο. γνοὺς δὲ κάκεινου τὴν δυσωδίαν, ἀναστὰς ἔφυγε.

σμα'. Μωρὸς κωφῶ συγκαθεύδων ἔβδευσε. τοῦ δὲ τὴν δυσωδίαν αἰσθομένου καὶ κατακράξαντος, ἔφη· «ἴδε πῶς ἀκούεις· ἀλλ' ἐμπαίζεις μοι». *ἵ. Πινδαρος 8 διόζοιστῶν Περὶ κώδικος (Βαλαζίου Ἐλισσίου et al.), 325 a.*

σμβ'. Ὀζόστομος συνεχῶς εἰς οὐρανὸν βλέπων πολλὰ ἠύχετο. παρακύψας δ' ὁ Ζεὺς λέγει· «μία μία χαρεῖς· καὶ κάτω θεοὺς ἔχεις». *Gemoll 33*

Διονύσιος Μελίττιος Βασιλικῶν, n° 477.

239: 245 A. 59 V || περὶ εὐτραπέλων. εὐτραπέλος τραγωδὸς ὑπὸ δύο ἠγαπᾶτο γυναικῶν, ὄζοστόμου καὶ εὐοχνότου. καὶ τῆς μὲν εἰπούσης „δὸς μοι φιλήματα“, τῆς δὲ εἰπούσης „δὸς μοι περιπλοκάς“, ἀνεβόησεν κ. τ. λ. V || δύο A δύο V || 2 ὄζοχρώτου A: ὄζοχρώτου Minas. εὐοχνότου V || uersum constitui: qui, ut supra uersus n. σκς', ubi praecedat κωμωδίας ὑποκριτής, e comoedia, ita ex tragoedia propter u. τραγωδὸς desumptus uidetur esse, quamquam per se comici u. speciem habet. notabis praecipue illud δυοὶ κ. μερίζομαι. cf. Nauck fr. trag. p. 686. || 240: 246 A || καθεζομένων A: καθεζόμενοι ego: tales nominatiui absoluti apud scriptores recentiores non infrequentes sunt, e. gr. in fabulis Aesopicis || 241: 247 A cf. σλς' historiola ad hoc caput propter u. ἔβδευσε relata uidetur || πῶς] debebat ὡς „quam bene“ || πολλὰ βλέπων A: sedem uerborum mutauī || 2 δ' adieci || μία μία χαρεῖς A: μία μία χάρις Boissonade, interpretans „un plaisir après l'autre“ quemadmodum hodierni Graeci dicant ἕνας ἕνας. si modo locus emendatus sit, ego potius explicem μία μία χάρις ἐστὶν ἢ μοι χαρίζεσθαί σε κελεύω, uernacule „thu' mir den einzigen Gefallen — auch drunten gibt

σγ'. Λείξουρος εἰς τρυγὴν ὑπὸ φίλου κληθεὶς καὶ ἀπλήστως φαγὼν σῦκα καὶ σταφυλάς, κατέδαρθεν. ὑπὸ δὲ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ νυγείς ἔδοξεν ὄραν ἐπὶ συκῆς τὸν φίλον αὐτοῦ καθήμενον καὶ τοῦτον προσκαλεῖσθαι ἵνα φάγη σῦκα· ἀναστάντος δὲ, ἤρρεσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς συκῆς ἄνωθεν χέσαι. βιαζόμενος οὖν τὰ στρώματα κατέχεσεν. ὡς δὲ ἐξυπνίσας ἐπέγνων, τὰ στρώματα πλύνας, πάλιν ἀπλήστως φαγὼν ἐκοιμήθη. καὶ θεωρεῖ πάλιν καθ' ὕπνου τὸν φίλον ἐπὶ τῆς συκῆς καθήμενον καὶ τοῦτον ὁμοίως ἀνελθεῖν προτρεπόμενον· ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψας, εἶπε· «πάλιν μοι θέλεις ἐμπαιῖσαι, ἵνα ἀπὸ τῆς συκῆς ἄνωθεν δόξας χέζεις τὰ στρώματα ρυπώσω. ἀλλ' ἐγὼ ἀπάρτι οὐ μὴ ἐμπαιχθῶ· πρῶτον γὰρ χέσω καὶ οὕτως ἀνέλθω». βιαζόμενος οὖν πάλιν τὰ στρώματα κατετίλησεν.

σμδ'. Νεανίσκος πρὸς τὴν γυναῖκα οὔσαν ἀσελγῆ εἶπε· «κυρία, τί ποιῶμεν; ἀριστῶμεν ἢ ἀφροδισιάζωμεν; κάκείνη πρὸς αὐτὸν ἔφη· «ὡς θέλεις· ψωμὶν οὐκ ἔχομεν».

σμε'. Νεανίσκος γραιίας δύο κάπριώσας ἐκάλεσε, πρὸς δὲ τοὺς οἰκείους διακόνους ἔφη· «τὴν μίαν κεράσατε, τὴν δὲ θέλουσαν ἀφροδισιάσατε». αἱ δὲ εἶπον· «ἡμεῖς οὐ διψῶμεν».

es Götter." etiam sub terra dei sunt ad quos te conuertere potes ut non oporteat te ad superos solos precantem pestiferum odorem exhalare. uersus uidetur latere || 243: 249 A || λείξουρος A: corr. Boissonade cl. Moschop. π. σχ. p. 167 λείχω τὸ τῇ γλώττῃ ἀποψῶ, ἀφ' οὗ λείξουρος κύων. cf. Steph. 5, 162 || 2 κατέδαρθεν add. Boissonade || 3 „codex νυγείς. in nota Minas illa verba repetens habet νυχθεῖς." Boissonade. || ἔδοξε A: correxi || 3 συκὴν A: scripsi συκῆς || 6 ἐξυπνίσας i. q. ἐξυπνώσας || 11 A uidetur exhibere ἐρημύσω. Boissonade ἐρημύσω: scripsi ρυπώσω, quod u. sententiae saltem sufficit || 13 κατετύλησεν A: κατετίλησεν Boissonade || 244: 250 A περὶ λάγων γυναικῶν. νεανίσκος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀσελγῆ οὔσαν εἶπε· κυρία, τί ποιῶμεν; ἀριστοῦμεν ἢ ἀφροδισιάζομεν; κάκείνη ἔφη· ὡς θέλεις. ψωμὴν οὐκ ἔχ. V || 2 ἀφροδισιάζομεν Boissonade || ψωμὶν: cf. ad 133 || 3 „ψωμὶν οὐκ, et quae sequebantur litterae in A sunt nunc partim euanidae, partim cum chartae particula perierunt. post κ superest tenue vestigium ad litterae λ formam accedens." Boiss. ψωμὴν οὐκ ἔχομεν V: fort. δ' οὐκ || 245: 251 A. 56 V || γραιίδας ἐρωτευομένας (scripserim ἐρωτομανεῖς) νεανίσκος ξενοδοχῆ-

Dom 1581
8412
Statenius,
n° 102

St. ch. h. 1558
Brecht 957

20 xi
Brent Friedrich
der hebr.

ομς'. Μισογύναιος στάς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔλεγε· «πωλῶ μου τὴν γυναῖκα ἀτελώνητον». τινῶν δὲ εἰπόντων «διὰ τί»; εἶπεν· «ἵνα στερέσιμος γένηται».

ομζ'. Μισογύναιος, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀποθανούσης, ἐπὶ τῷ θάψαι ἐκήδευσε. τινὸς δὲ ἐρωτήσαντος «τίς ἀνεπαύσατο;» ἔφη· «ἐγὼ ὁ ταύτης στερηθεὶς».

ομη'. Μισογύναιος νοσήσας ἐν ἀπογνώσει, τῆς δὲ γυναικὸς αὐτῷ εἰπούσης «ἐάν τι πάθης, ἀπάξομαι», ἀναβλέψας πρὸς αὐτὴν εἶπε· «ζῶντί μοι τοῦτο χάρισαι».

ομδ'. Μισογύναιος γυναῖκα ἔχων γλωσσώδη καὶ λοῖδορον, τελευτησάσης δὲ αὐτῆς, ἐπὶ θυρεοῦ ἐξέφερε. τινὸς δὲ ἰδόντος καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτήσαντος, ἀπεκρίνατο· «μαχίμη γὰρ ἦν».

ομ'. Νεανίσκος ἐρωτηθεὶς εἰ ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κελεύεται ἢ πείθεται αὐτῷ ἐκείνη, «πάντα.» ἐναβρυνόμενος ἔλεγεν «οὕτω με φοβεῖται ἢ γυνή μου, ἐάν χάνω, χέζει».

ομνα'. Οἰκοδέσποινα μωρὸν οἰκέτην ἔχουσα ἐμφανῆ καὶ ἰδοῦσα αὐτὸν ἀδροκέφαλον, ἐπιθυμήσασα αὐτοῦ, φιμάριον εἰς τὸ πρόσωπον βαλοῦσα ἵνα μὴ ἐπιγνωσθῆ, συνέπαιζεν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐν τῷ παίξειν συνεισηλθεν αὐτῇ. καὶ τῷ δεσπότῃ συνήθως

σας, πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἔφη· τὴν θέλουσαν κέρασατε, καὶ τὴν θέλ. ἀφροδισιάζετε κάκειναι εἶπον· ἡμεῖς οὐ διψῶμεν. V || κερασῶτε A: κέρασατε V; de structura uide commentationem. || 246: 252 A || ἀτελώνητον] uendebat uxorem quasi seruam nec tamen uectigal exactoribus pensurus erat (cf. e. gr. uit. Aesop. p. 18, 7 West.), eo consilio ut merx (i. e. uxor), quippe cuius portorium non dedisset, ab agoranomo deprehenderetur et publicaretur (confiscirt werden). quo facto ab uxore liberatur || 247: 253 A. 57 V. περὶ μισογυναικῶν ἀνδρῶν. μισογυναικοῦ τὴν γυναῖκα κηδεύοντος, ἠρώτησέ τις· τίς ἀνεπαύσατο; ὁ δὲ ἔφη· ἐγὼ ὁ ταύτης στερηθεὶς. V ἀναπαύσασθαι h. l. qui interrogat intellegit de morte, qui respondet de requie || 248: 254 A. 58 V || μισογύναικος ἀρρωστῶν, καὶ τῆς γυναικὸς εἰπούσης αὐτῷ, ἐάν ἀποθάνης, ἀπάξομαι, ἀναβλέψας εἶπε· ζῶντί μοι τοῦτο χάρισαι V || 249: 254 A || 2 δὲ non magis est delendum quam in n. 26. 107. 139. 248 || μαχίμη A: corr. Boissonade || 250: 256 A || εἰ adieci || ὥστε non uidetur omissum esse: cf. Abicht. ad Herod. 3, 12 || χάνω A: κλάνω Boissonade. χέζει sc. prae timore || 251: 257 A ||

προσγελῶν εἶπε· «κῦρι, κῦρι, τὸν ὀρχηστὴν ἐβίγησα, καὶ ἡ κυρὰ ἦν ἔσωθεν».

σνβ'. Ἀτυχῆς εὐνοῦχος κήλην ἐποίησε.

Exil. mel. L, n. 14, p. 308 (Kant) *Boissonade, t. II, c. 48 (J. Chry. II, 755) Exc. Tallemant 332*
Exil. mel. L, n. 14, p. 308 (Kant) *Boissonade, t. II, c. 48 (J. Chry. II, 755) Exc. Tallemant 332*
Exil. mel. L, n. 14, p. 308 (Kant) *Boissonade, t. II, c. 48 (J. Chry. II, 755) Exc. Tallemant 332*
 σνγ'. Σχολαστικὸς μαθὼν ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ διακόσια
 ἔτη ζῆ, ἀγοράσας κόρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφεν.

σνδ'. Σχολαστικὸς εἰς χειμῶνα ναυαγῶν, καὶ τῶν συμπλεόντων
 ἐκάστου περιπλεκομένου σκεῦος πρὸς τὸ σωθῆναι, ἐκεῖνος
 μίαν τῶν ἀγκυρῶν περιεπλέξατο.

σνε'. Σχολαστικὸς υἱὸν θάψας καὶ συναντήσας τῷ διδα-
 σκάλῳ αὐτοῦ, εἶπε· «προσῆλθεν ὁ παῖς»; ὁ δὲ φησιν· «οὔ».
 «λοιπὸν οὖν, καθηγητά, τέθνηκεν».

σνε'. Σχολαστικὸς παιδοτρίβης ἀκούσας περὶ μαθητοῦ ὅτι
 νοσεῖ, τῇ δὲ ἐξῆς ὅτι πυρέττει, ὕστερον δὲ παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἀκούσας ὅτι ἀπέθανεν, ἔφη· «οὔτω προφασιζόμενοι οὐκ ἔατε
 τοὺς παῖδας μανθάνειν».

σνε'. Σχολαστικὸς ἀγοράσας κρέας, βαστάζων αὐτὸ ἀπήρ-
 χητο εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. λούπης δὲ ῥήξας ἤρπασεν αὐτὸ ἐκ
 τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ ἔφη· «ὡς σὺ γένωμαι, ἂν μὴ καγῶ
 ποιήσω αὐτὸ ἄλλῳ».

ἐμφανῆ dubito an corruptum sit. || ἀδροκέφαλον] „bene capitatum”, sensu
 obsceno || φημάριον A: φιμάριον Bened. Hase || εἰς] περι? ἐπί? || 4 συνει-
 σῆλθεν sc. in aedium partes interiores, ubi domino occurrit: ut non opus
 sit reponere συνῆλθεν || ὀρχηστῆν] mimi habitum induerat femina. ἔσω-
 θεν sc. ἐν τῷ ὀρχηστῆν „in der Verkleidung”: sub mimi uestibus latebat
 domina || ἐβίγησα A: ἐβίγησα Boissonade || 252: 258 A. cf. ρις'. in hac
 narratione desinit Minae apographum. h. σνγ'—σξδ' om A || 253: 23 V.
 19 e || ἔτρεφεν V ἔτρεφε edd. || 254: 24 V. 20 e || Σ rubro colore addere
 librarius oblitus est || εἰς χειμῶνα (sic Ve) i. q. ἐν χειμῶνι || ἐκάστου πε-
 रिπλεκομένων Ve: em. Coraës || σκεῦος Ve: σκεῦος editor Lupod. || 255: 25 V.
 || προσῆλθεν V: προσῆλθεν Boissonade || δὲ φησιν V || 256: 30 V || 257:
 32 V || λούπης] „Herodian. Epim. p. 46: ἰκτίνος, ὁ λούπης”. Boiss. λού-

σνθ'. Λιμόξηρος ὑπαρχος τὸ βῆμα αὐτοῦ ἐκέλευσε πρὸς ἄρτοκοπεῖον γενέσθαι.

σνθ'. Εὐτράπελος ἀποδημήσας καὶ κηλήτης γενόμενος, ἐπανελθὼν ἠρωτᾶτο τί ἤγαγεν. ὁ δὲ «σοὶ μὲν» εἶπεν «οὐδέν, τοῖς δὲ μηροῖς μου προσκεφαλάδιον».

σξ'. Εὐτράπελος ἰδὼν ἰατρὸν νεανίδα ὑπαλείφοντα ὡραίαν, ἔφη· «μή, τὴν ὄψιν θεραπεύων, τὸ βάθος φθειρήσῃς».

σξα'. Εὐτράπελόν τις ἐλοιδορεῖ ὅτι «σοῦ τὴν γυναῖκα δωρεάν ἔσχον». ὁ δὲ εἶπεν· «ἐμοὶ μὲν ἀνάγκη τοιοῦτου κακοῦ ἀνέχεσθαι· σοὶ δὲ τίς ἀνάγκη»; *Simoll 27n* *Philadelph. 212/213*

σξβ'. Εὐτράπελος ἐπὶ ἡγεμόνος ἐδικάζετο. τοῦ δὲ γυστάζοντος, ἐβόησεν· «ἐκκαλοῦμαι». ὁ δὲ ἔφη· «ἐπὶ τίνα»; κάκεινος· «ἐπὶ σε γρηγοροῦντα».

σξγ'. Σχολαστικὸς Ἀμιναιάν ἔχων, ἐσφράγισεν αὐτήν. τοῦ δὲ δούλου κάτωθεν τρήσαντος καὶ τὸν οἶνον αἴροντος, ἐθαύ-

σξγ'. Σχολαστικὸς Ἀμιναιάν ἔχων, ἐσφράγισεν αὐτήν. τοῦ δὲ δούλου κάτωθεν τρήσαντος καὶ τὸν οἶνον αἴροντος, ἐθαύ-
 πος Syntip. p. 109. 111. 112. || 3 συγένομαι V: συγγένομαι Boiss.; scripsi σὺ γένωμαι || 258: 57 V περὶ λιμοξήρου || dedi quemadmodum in codice legitur: quo facto priorum coniecturae tolluntur; in extrema narratione Rhoeriana γίνεσθαι || 259: 61 V. || κυλίτης V: scripsi κηλήτης (Boiss. κυλίας) || 3 σου V: μου Rhoer. || 260: 62 V || post εὐτράπελος Boiss. ex Rhoer. add. τις || νεανίδα V, νεανίδας edd.; correxi || 261: 63 V. Apophth. Lacon. Div. 55 (t. 2. p. 170 Tauchn.): λαβὼν τις μοιχὸν ἐπ' αἰσχρᾷ γυναικί, „ἄθλιε" εἶπε „τίς τοι ἀνάγκα"; || Erubro colore adpingere librarius V praetermisit || εὐτράπελος τις V: scripsi εὐτράπελόν τις || σου V: σοῦ scripsi. σου post δωρεάν collocavit Boiss. || ἔσχον V: εἶχον Boiss. || 3 ἀντέχεσθαι V: ἀνέχεσθαι ego || 3 σοῦ V: σοὶ Rhoer || 262: 66 V. cf. Plut. apophth. reg. Philipp. 24. p. 178 F. (ibique Wyttenb. 12. p. 1065) Μαχαίτα κρίνων δίκην καὶ ὑπονυστάζων, οὐ πάνυ προσεῖχε (Φίλιππος) τοῖς δικαίοις, ἀλλὰ κατέκρινεν· ἐκείνου δὲ ἀναβοήσαντος ἐκκαλεῖσθαι τὴν κρίσιν, διοργισθεὶς „ἐπὶ τίνα"; εἶπε· καὶ ὁ Μαχαίτας „ἐπὶ σέ, βασιλεῦ, αὐτόν, ἂν ἐγρηγορῶς καὶ προσέχων ἀκούης. κ. τ. λ. || 2 νεστάζοντος et ἐγκαλοῦμαι V: em. Rhoer ex Plutarcho || post τοῦ δὲ Rhoer et Boiss. nulla de caussa addiderunt ἡγεμόνος, si in codice inuentum esset, ultro delendum || ἐπὶ τίνα· κάκεινος· ἐπὶ σοὶ γρηγοροῦντι V: acc. σε γρηγοροῦντα ex Plut. et Stobaeo restituerunt Rhoer et Boissonade || 263: 16 V. 15 e ||

ad 288

Prag, 11. Nov. 1932

Verehrtester Herr Chefredakteur,

Die sprachliche Stelle kann nur bedeuten: „Wie
ich die möchte ich werden, wenn ich auch nicht
dies (dass ich das Fleisch wegschnappen u. dgl.) einem
ändern tun sollk.“ Mit dem Witz ist es nicht weit
her, er ist des $\chi\omicron\lambda\alpha\sigma\tau\upsilon\kappa\omicron\varsigma$ würdig.

Entschuldigen Sie die Verspätung dieser wenig
sagenden Auskunft.

In besonderer Ergebenheit

Ihr

Lieppied Reiter

Γέρμαξ Luban. Luban

Κόραξ Rub

*) d. h. nicht so frei in den Lüften ergelien wie der

Kopfs Holz

n° 100 Geng. Markt

dang - Maller.

München Heberhass

27

Prof. Dr. J. J. ...
Kopfs Holz
n° 100 Geng. Markt
dang - Maller.
München Heberhass
27

μαζεν ὅτι, τῶν σημάτων σωων ὄντων, ὁ οἶνος ἐλαττοῦται. ἕτερος εἶπεν· «ὄρα μὴ κάτωθεν ἀφηρέθη». ὁ δὲ «ἀμαθέστατε,» εἶπεν «οὐ τὸ κάτωθεν λείπει, ἀλλὰ τὸ ἄνωθεν μέρος».

σέδ'. Σχολαστικὸς ἱατρῶ συναντήσας ὑπὸ τοῖχον ἐκρύβη. τινὸς δὲ πυθομένου τὴν αἰτίαν, ἔφη· «καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τοῦ ἱατροῦ».

ἀμιναίαν V et Coraës: ἀμιναίαν e. ἀμιναία sc. σταφυλή, Aminaea (uitis), h. l. dicitur de cado uini Amynaei, ut nostrates quoque loquuntur || 3 σημάτων V et Needham: συμμάτων e || ἐλατται V supra scriptum

est οὐ a manu secunda sic: ἐλατται. ἐλαττοῦτο e: ἡλαττοῦτο Boissonade || μέρος habent V et e || 264: 14 V. 13 e. cf. n. ζ' || ἱατρὸν V: ἱατρῶ Rhoer || τοίχου e, τεῖχος pars edd. || καιρὸν i. q. χρόνον sc. τινά: caue putes pendere a u. ἔχω, quod arcte cum p. ἀσθενήσας coniungendum est ut sit „non eram aegrotus” || τοῦ ἱατροῦ V, non τῶ ἱατρῶ ||

(7.6)
In Dybbell 1624 f. 10. v. 1. Hierocles seu sapientia M.
Goltzmann editum Gringiffum Tricellum? ... zu f. 10. v. 1. 1. 1.
Lappin y. 180, in v. 1. 1. 1. Facetiae Hierocles. 1622?

Commentatio critica.

Facetiae uel potius ineptiae duodetriginta quae Hieroclis Alexandrini philosophi nomen prae se ferebant postquam primus Marquardus Freher a. 1605 Lupoduni Germaniae urbe (non Lugduni, unde falso editor Lugdunensis nuncupari solet) ex codice ut uidetur Palatino edidit, una narratiuncula ex libro Vossiano a Sarrauio desumta auctae, multum legebantur typisque repetebantur. quarum editionum celeberrimae sunt Needhamiana, quae Cantabrigiae a. 1709, Schieriana, quae Lipsiae 1768, denique Corayana, quae Parisiis a. 1812 prodiit. sed qui illas curaerunt tantum aberat ut Freherum uel doctrina uel iudicio superarent ut uix quicquam quod memoratu dignum sit praestarent: Coraën, etsi semper atque in futilissimo quoque libello ita editoris officio functus est ut nunquam ad eum accedas quin abeas doctior, fugit iam quinquaginta annis ante plus duplicem numerum facetiarum editum esse manumque expectare emendatricem. Jacobus enim de Rhoer a. 1768 Groningae in obseruationum philologicarum libello historiolas 66 ex codice Vossiano 185 neglegenter exarato neglegentius ediderat. neque Fridericus Jacobs, qui in libros scholarum in usum emissos quasdam ex illis facetiis receperat, quicquam e Rhoerii labore ne dicam imperitia lucratus est. quamquam longe plures narratiunculas easque ab editis multum discrepantes in codice aliquo Augustano extare iam Pontanus in epistula ad Velserum data indicauerat ipseque centum nouem in latinum sermonem conuersas in progymnasmatum rhetoricorum libro cum hominibus doctis communicauerat; sedecim autem quas in codice inuenerat facetias uariis de caussis praetermisit. nec tamen qui eo commoueretur ut codicem Augustanum ipsum denuo excuteret inuentus est usque dum Jo. Franc. Boissonade consilium edendae collectionis uberimae caperet, quam Minoides Minas, homo Graecus tot libris inuentis corruptis ablatis subditis ceber, publice Graeciae et Asiae bibliothecas perscrutatus ex codice aliquo descripserat, de quo quae scitu opus erant omnia omnes celauit. ex numero autem facetiarum 258 ad minimum

sex quippe repetitas non transcripsit totas sed uocabula tantum quae a priore recensione differre festinanti uisa sunt excerpit; qua fide ceteras exhibuerit nondum licet demonstrare sed suspicari. praeterea Boissonadio editionem paranti praesto erant apographa codicum et Augustani, iam Monacensis, a Krabingero factum et Vossiani quod Lugduni Bataurum adseruatur; codicibus ipsis non est usus. prodierunt autem facetiae commentario eleganti, sed in quo multa inuenias quae non quaeras, plurima quae quaeras non inuenias, instructae una cum Georgii Pachymeris declamationibus XIII minime facetis a. 1848 Parisiis sumptibus Yemeniz Byzantii, negotiatoris Lugdunensis. qui liber nescio qui factum sit ut in paucorum manus peruenerit. iam cum alia agens ante hos tres annos codicem Monacensem inter Graecos 551 et paullo post Vindobonensem inter Phil. Gr. 192 insigni liberalitate praefectorum bibliothecis Berolinum transmissos domi excuterem, facetias quoque illas adcuratius contuli; atque cum quaedam ex libris manu scriptis melius constitui, quaedam etsi plerumque leuia de coniectura corrigi, quaedam rectius explicari posse animum aduerterem, interdum libellum relegi ut aliquid in scriniis haberem si quando occasio scribendi superueniret. quod expectatione citius accidit. cum igitur codex Monacensis Stephaniten et Ichnelaten quoque (quem si Indorum lingua Panschatantram nominauero non dubito quin plerisque nostrorum hominum longe notior futurus sit), librum mox a me edendum, contineat, Carolus Halm, qui studia mea qua est summa beneuolentia iam totiens atque tantopere adiuuit sustentauitque, paene ultro codicis usum mihi iterum concessit. quo factum est ut liber manu scriptus dum plagulae prelum subeunt apud me esset et ubicunque aliquid dubitationis ortum est inspicere posset. de codice A quod nihil adcuratius proferre licet ut doleo ita non mea culpa factum est; nam a duobus hominibus doctis qui Parisiis degunt cum per litteras appellarem comiter responsa non tuli. itaque quae ex illo codice adtuli Boissonadii niti testimonio scias; scripturam codicum Monacensis (M) et Vindobonensis (V) a nullo hucusque conlati sedulo adnotaui; Pontani uersionem et codicem Vossianum cum editione Rhoeriana praetermisi quippe quae ad artem criticam factitandam nullius momenti sint; nam altera e codice Monacensi facta est, alterum ex codice Vindobonensi imperite descriptum esse infra ostendam; neque necessarium duxi indicare quibus locis errores innumeri cod. Vossiani a Boissonadio sint seruati uel, quod rarius accidit, emendati. quae in Boissonadii adnotationibus ad scriptorem interpretandum faciebant excerpseri, alia ipse quam breuissime explicare uel emendare conatus sum; quae me cognoui non intellegere, indicaui; quaecunque e sermone aetatis decrepitae excusari posse uidebantur intacta reliqui; errores ab aliis siue in adferenda siue in tutanda siue in tentanda scriptura commissos aut tacite correxi aut omissis nominibus redargui; interdum quaedam quibus lexica careant tacite indicaui. breuitatis enim ut iam dixi maxime studiosus fui; itaque cum omnino in locis scriptorum aliorum adhibendis

parcus fui, tum imitationes iocorum, quamquam multas passim adnota-
 taueram, neque uolui congerere, neque potui: nam ingens ille labor
 esset, taedii plenissimus nulliusque omnino fructus, si quis ineptiarum
 libellos latino italo germanico francogallico sermone conscriptos uellet
 peruolutare: quod incepti, sed mox destiti. quidquod Ricardus Porson
 teste Dunlopio molitus esse traditur ut aliquando librum Anglum qui
 dicitur *Joe Miller* cum commentario ederet quo omnes iocos e Graecis
 scriptoribus potissimumque ex Hierocle depromptos esse doceret; quod
 non fecit. Fontes autem unde hauserunt Hierocles et Philagrius par erat
 indicare; quorum non dubito quin haud paucos memoria deceptus prae-
 terierim, praesertim inter legendum ad hanc rem non multum intentus;
 plerique ubi inueniantur Boissonade adnotauit. superest ut dicam ordi-
 nem narratiuncularum qualem Boissonade instituit, quamuis omnino
 probari non possit, non esse immutatum: quod primum propter libri
 singularem condicionem factum est, deinde ne locos secundum Boisso-
 nadii rationem numeratos quaerentibus incommodum existeret. itaque
 quas plures exhibui suis locis in ordinem recepi non notatos numero
 singulari, unam in libro extremo adieci. capitum autem tituli cum hi
 seruati sint *περὶ σχολαστικῶν περὶ φιλαργύρων περὶ Ἀβδηριτῶν περὶ Σιδω-
 νίων περὶ εὐτραπέλων περὶ Κυμαίων περὶ δυσκόλων περὶ ἀφυῶν περὶ δει-
 λῶν περὶ ὀκνηρῶν περὶ φθονερῶν περὶ λιμοξήρων περὶ μεθύσεων περὶ ὄξο-
 στόμων περὶ μισογυναικῶν ἀνδρῶν*, et quae desunt in A narratiunculae *σγ'—
 σζ'. σξγ'. σξδ'* collocandae essent post *ργ'*, n. *σνῆ'* post *σκς'*, n. *σνθ'*—*σξβ'*
 post *ρνγ'*, et sedes earum quae in A extant ipsarum immutanda esset; ete-
 nim dubium esse non potest quin n. *σιζ'* et *σιη'* ex capite quod est *περὶ
 φθονερῶν* referendae sint ad caput quod est *περὶ δειλῶν* (*σς'—σί'*). cl. *ρς'*;
 deinde ordo nn. *σμγ'—σνβ'* prorsus turbatus est; quae in haec capita essent
 distribuendae: *περὶ λειξούρων σμγ'*, *περὶ λάγνων γυναικῶν*, *περὶ μισογυναικῶν
 σμς'—σμθ'*, et illud ex quo deprompta est n. *σνβ'* decurtata. lemma autem
περὶ λάγνων γυναικῶν legitur in V praescriptum narratiunculis *σμδ'. σμε'*,
 quae incipiunt a u. *νεανίσκος*; inde uerisimile fit narratiunculas quoque
σν' et *σλθ'* his adiungendas esse; quibus accedere posset propter senten-
 tiam *σνα'*; sed n. *σλθ'*, cuius primum uerbum est *νεανίσκος*, in A ad caput
περὶ ὄξοστόμων (*καὶ ὄξοχρώτων*), in V ad caput quod est *περὶ εὐτρα-
 πέλων* refertur (uide etiam n. *νέ'*, cl. n. *ρλα'* et *ξ'*, et *ρς'*, et *σκς'*); n. autem
σνα' neque a uerbo *νεανίσκος* incipit (quod quidem per se minoris est mo-
 menti) et eodem profecto iure referri poterat ad caput quod fuerit *περὶ μω-
 ρῶν*, cuius uestigia tenuia habes etiam n. *ρθ'* et *σμα'*: haec uero propter u.
ἔβδευσεν capiti *περὶ ὄξοστόμων* adnexa est ut n. *ρς'—ρη'* (*πεπανόπτωχος,
 ἀλαζών, μωρός*) propter aliquam sententiae similitudinem capiti *περὶ φιλαρ-
 γύρων*. quodsi iam inde colligere licet etiam in codice A historiolas non om-
 nes quas conguessit quisquis ille fuit inesse, sed excerptas e collectione
 pleniore, ut rursus leguntur in M 125, in V 68, in editis 28, suspicio
 eo firmatur quod in A quaedam narratiunculae ita uel uerbis sunt ab-
 breuiatae ut intellegi nequeant, quaedam ex Monacensi Vindobonensi

J. Liebrecht
8.299

Freheriana collectione suppleri possunt; quod in historiolis 68 codicis V duodecim, in 28 editis quatuor insunt quibus A caret; denique quod diserte eis indicatur quae in codd. A V M et primae et centesimae quartae narratiunculae praescripta leguntur (p. 7. 26).

Excerptae autem dicuntur facetiae ex libris Hieroclis et Philagrii in codd A M, ex Hierocle in V. sed ne quis eo quod alterum nomen in V omissum est et numero singulari in A exhibetur γραμματικοῦ effici putet Philagrium errore fictum esse ex lemmate quod fuerit φιλόγυροι, prohibet quod narratiunculae aliquot uerbis mutatis bis, neque saepius, in hac collectione reperiuntur. duo igitur fuerunt scriptores. Hieroclis autem nomen siue quod major pars facetiarum ab eo composita siue quod prior nominatus fuerat ita uidetur postea praeualuisse ut alterum oblitteraret. qui homines quales fuerint nisi quod grammatici dicuntur nescimus; de philosopho autem Alexandrino nemo iam opinor cogitabit; quominus uero eundem esse putes atque qui Συνέκδημον conscripsit Hierocles grammaticus quid obstet non uideo, quamquam non magis uideo quid id sumere cogat. de Philagrio medico, cuius uita extat apud Suidam, fragmenta a Matthiaeo edita sunt, non puto cogitandum esse. Philager autem Cilix rhetor de quo Philostratus egit uit. Soph. 2. 8 (ib. Kayser p. 335), Lolliani Ephesii discipulus, ideo uidetur non omnino saltem praetermittendus, quod Lollianus quidam Cumaeus non sine laude memoratur in narratiuncula ρξβ'. sed talia captare est nugari. Ex Hieroclis igitur et Philagrii libris ab alio noua collectio conflata est; qui utrum historiolas in capita distribuerit uel distributas turbauerit, utrum aliunde quasdam adsciuerit necne, pariter nescimus atque qui librorum quos coniunxit tituli fuerint; nam alterum solum Philogelon inscriptum fuisse inde quidem aliquatenus uerisimile fit quod post narrationem centesimam tertiam ἐκ τοῦ φιλόγελω ceteris praescriptum legitur, ita ut alterius libelli inscriptionem nouae collectioni toti postea tributam esse putandum sit. cauendum autem est ne quis celerius quam cautius priorem partem quae est περὶ σχολαστικῶν ab Hierocle, alteram quae inscripta fuerit Φιλόγελως a Philargyrio profectam opinetur; nam etiam in eis narratiunculis ipsis quae inde a centesima quarta leguntur quaedam sunt repetitae. accedit quod cod. M in fronte quoque libri exhibet ἐκ τοῦ φιλογέλους: περὶ σχολαστικῶν. sed quoquo modo haec res sese habet, id certo efficitur codicum A et M communi testimonio, ut saltem ab excerptore totam collectionem dictam esse Philogelon iure sumamus; nam quod libro M praescriptum legitur ἐκ τοῦ φιλογέλους, id facile eo explicatur quod plus quam dimidia pars narrationum recensionis plenioris, qualis seruata est in A, in M omissa est. eiusdem nominis librum τὸν φιλόγελων compositum esse a Philistione Suidas testatur, neque est quod demonstrem facete dicta factaque iam ab antiquis et Graecis et Latinis (uel a Caesare et Tacito) sedulo collecta esse: quorum plurima apud Plutarchum Athenaeum Diogenem alios extant. E Philogelo igitur coniunctis Hieroclis et Philagrii libellis composito quas tenemus facetiarum

258, 125, (109), 68, 28 collectiones excerptae sunt, quemadmodum, ut alios omittam, in fabulis Babrianis omninoque Aesopeis factum esse ostendi adcuratiusque ostendam; quibus simillimam esse condicionem Characterum Theophrasteorum iam in Observationibus Babrianis (p. 5) exposui: etenim cum in cod. Vat. seruati sint 30 characteres, in ceteris et numero pauciores (28 et 15) et uerbis abbreviati extant: quibus accedit epitoma Monacensis 21 capitum omnino contractorum. quindecim autem characteras continet quoque quem ego uersaui codex Marcianus XI, 2 una cum Dionysii Halicarnassensis libro de compositione uerborum aliisque scriptis rhetoricis: ut in eorum librorum numero sit habendus, de quibus nuper Hanouius in editione Dionysii decurtati docte et accurate disseruit: qui tamen libris scholarum rhetoricarum in usum coniunctis addere debebat fabulas Aesopias.

Jam quo tempore Hierocles ille et Philagrius uixerint, non magis constat quam cetera: orationis tamen forma iubet eam quam tenemus collectionem ad saeculum fere nonum uel decimum referri, quo tempore etiam Aesopi uitae huic libello et sermone et iocorum genere similes fabulaeque uidentur esse conscriptae, utraeque Simeonis Sethi libris aliquanto antiquiores. nec tamen paruo temporis interuallo Hierocles et Philagrius ipse his antecessisse uidentur; quos, si licet hariolari, saeculo fere quinto uixisse putauerim; uerum haec longius persequi inutile est, quia sentiri potius quam demonstrari possunt.

Leguntur autem in his facetiis uocabula *Latina* non solum *μῆλιον* 42. 60. 131. 132, *δηνάριον* 86. 124. 198. 213. 224. 225, *σκάλα* 194, *κεντουρίων* 138, sed etiam *σταῦλος* 10, *σεκούτωρ* 87, *κηρουλάριος* 135, *βέρρος* 99, *κάγκελλον* 163, *φιμάριον* 251, *φιβλατόριον* 106, *κορτίνα* 162, acc. *βουλβάν* 103, *τὸ λεγάτον* 139 ter, *ὀψικεύοντες* 154, *ταβλίσειν* 190; *βιγίλεισαι* extat 56 in Ve pro eo quod in A M est *ἀγρυπνήσαι*. omisi autem uu. *βράκας* 64 et *σάγον* 211 quippe quae uideantur Gallicae originis esse; de u. *λοῦπης* uidesis quae ad 257 adnotauimus. e uocabulis *Graecis* ea quae inde ab Aristotele et potissimum Polybio in usu esse coeperunt una cum eis quae ad Plutarchi et Luciani tempora a bonis scriptoribus usurpabantur, qualia sunt *σταυροῦσθαι* cruci adfigere 121, *ὕψον* (cui oppositum est *ταπεινόν*) 223, *βυθίζεσθαι* 66, *πηλοῦσθαι* 153, *ὠριμος* 166, *ξύστρον* 150, *κόπριον* 82. 85, *ἀμπελών* 229, *δυσωδία* 240. 241, *ὑπόδειγμα* 71, *περικεφαλαία* 87, *χειρόγραφον* 80, *ὠρολόγιον* (sc. *σκιαθηρικόν*) 75, *ἐξυπνίζω* *διυπνίζω* (56. 124 etc.) *προσφυσᾶν* 237, *προαριστῆσαι* 226, *ἀτονεῖν* 100. 128, *θηριομαχεῖν* 216 horumque similia plurima praestat inquam omittere. neque uocabula artium uelut *ἔμπλαστρον* 112. 198. 221, *τριταίζω* 175, *ἐνεματίζω* 176, *ἀληξ* et *τράγος* 222, congerere opus est; quibus subiungas u. *ἀντίχειρ* 28. at haec uocabula et facetias sermone uulgari conscriptas esse docent et tempus quo sint retractatae in uniuersum definiunt: *ταξεώτης* 145, *ὀπωροπόλης* 238, *ράπτης* 190, *καλάπους* 180, *ἀρτοκοπεῖον* 219. 258 (cf. *ἀρτοπράτης* 225), *καλαμών* 96 bis, *ψιχίον* *ψιχίδιον* 189, *προσκεφαλάδιον* 259, *ώτιον* 122 [u. Lob. Phr. 211. similia sunt deminutua *σχοινίον*

ΜΩΡΟΣΟΦΙΑ | Id est | Stilla | Sapiencia, | Hemeris |
Sapiens Stillitia ... [Liber Alter.] ... a Gaspare [Caspars] ...
L. Coloniae ... M. DC. XX. [M. DC. XXI.]

II. 317:

Ne sequentes pagellae vacarent,
magis quaedam addere
vixim.

Olim creditum rudi hominum generi, lunam aliquando caelo
offeri. Et quid mirum, quam nostra memoria ^{Nullos}
populus, qui lunam ab asino epotam crediderit. In margine
Lud. Vir. in Arg.
de Civ. Dei.
Nam quidam in asinum de fluvio liberet qui lunae speciem, ut filius,
reddebat, illaque oblectum nobis se condidiret, asinus in car-
cerem coniectus, & post legitimam quaestionem rectus est, ut
lunam mundo redderet.

Scholasticus natam volens, paene suffocatus fuit. Fuit
igitur se non attracturum prius aquam quam exactius na-
tam didicisset. *Thucyd. 2 (mirabile est)*

Alius Medico obriam factus, ignoret, inquit, & ne
vixisse [318] quod nondum aegrotaverim. *Thucyd. 6*

Alius domum venditurus, lapidem ex ea avulsit in
specimine ~~erat~~ circumtulit. *Thucyd. n° 41*

Alius audiret copiam ultra ducentos annos vivere,
copiam emit, ut eius rei periculum faceret. *Thucyd. n° 253*

Fuit qui flumen traieciturus, navim equos comendit.
Rogante alio causam, respondit se festinare. *Thucyd. n° 31*

Alius pecunia eger liberos vendidit, & scripsit *Thucyd. n° 53*

Thucyd. n° 55

patri, Lectare nobiscum, iam enim libri alunt nos.

Alius fictile vas puerinaris loco capiti subiciebat. verum quia duritie illius offendebatur, tomenti implevit, ut mollius cubaret. *Gordland n° 199, Babul n° 123/1*

Ad Gordlandum venerat, nescio ^{Gordland n° 1} quis Germanus, eum adpote Gallicae linguae imperitus, satis proluxa Latina oratione effatus: cui ille ad singulas periodos victando & creando, quidam amentiri visus, sermo-[319]nis longius continuandi occasionem dedit. Bono homine sine responso, sed nulla cum benevolentiae significatione dimisso, quidam ad Gordlandum: Minor, ait, hominis huius imprudentiam, qui Latino sermone tam diu hero molestus esse non dubitavit. Et per Deum, inquit, eius mihi non dixisti, illum Latine loqui? Equidem perbelle ipse *freram responsivus*

Gordland n° 7 Trilicibus stultum mordentibus: ille Lucerna Extincta, Haec iam me compicietis, ait. Ex Graeco.

Gordland n° 8 Quum Marchio quidam Badenensis colloquium cum Galliae regina expeteret, Gordlandus reginam adiens: Quaesero, inquit, anne ille est qui in proelio Moncontrensensi cecidit?

Morosophia I (ultis mitta in lat. text.)

I 25. Chi è morto, è morto: [Chi è vivo, si confuti.]

66 Dio mi guardi da Donna che sappia il Latino:

E da mala che faccia quen, quino. 2. Salotto 2.65

II 257 Scherza con i santi, [Et lascia star i santi. *Gordland 273*]

I 55 Ita vitae suae timebat Ludovicus II (an 11.) Franciae Rex, ut omne hominum genus, unde ei us vel con: Narratio de Anno Astologo.
servandae vel propagandae subsidium aliquod

peti posse videretur, circa se habeat: eoque Medicum membrum ad
millenium adrequum stipendio contractum aleret. Inter alios
etiam Astrologus erat satis celebris, vel potius famosus
Tuzi velle. Offitij Appt. Serenitate suffragi. carbonatis.
Lithum Nitrum hunc Tuzum. Unum. [56] Clam Tuz
Kisth Appt. fulz puzum Offitij, miltij puz
Lith. Hic, si quando imminet tempestas aut
pluvia, aures dimittit, lents it gradu, minus aut
arbori se applicat, & latera fricat [57] Kuz
Lith Appt. frustum et l. Nitrum in
Kisth yon, velle Offitij luffoy miltij.

Sunle-Novellen

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

Go

servandae vel propagandae

112, *ὄναριον* 127 (*ἐρίφιον* 222) *χαρτίον* 161, *ἑταιρίς* 151 e sermone uulgari desumta; alia quaedam postea adferam]; *σκοτία* 8. 117; *αἴωρα* *ἑώρα*. u. not. ad h. 63; *βόσκησις* 47, *παρωνυχίς* 199. 200, *ἀπόκαυμα* 135, *θερμαντήριον* si recte mutauit *θερμόν ἀγγεῖον* 143, *χαμαιδιδάσκαλος* 61, *λιμόξηρος* 219—226. 258. *λείξουρος* 243; *ὄζόχρωτος* 239. 240; pro u. *ὄζόστομος*, quo Lucianus quoque et M. Antoninus usi sunt, iocose fictum est *ὄζεός* 232 (uide not.); *μισογόναιος* 246—249, *μελανός* 227, *ἀτελώνητος* et *στερέσιμος* 246, *κλεψιμαῖος* 35. 158, *κεφαλικὴ δίκη* 54, *δυτικός* uel *δυσμικός* 110, *γλωσσώδης* 249, *καχόηχος* et *καχόφωνος* 147, *ἡμιτριταῖος* 175, *ἀξιότιμος* 163, *ἀδροκέφαλος* 251, *ἀχρωμότερον* 203, *κατακέφαλα* 117, *πενητεύειν* 107, *πιάσαι* 8. 28, *δρωπακίζεσθαι* 64, *ὄνουχίζειν* 200, *ἑξονυχίζειν* 199, *κοσκινίζεσθαι* sensu translato 209, *γρηγορεῖν* 262 (Lob. Phr. 118), *χρεωστεῖν* 127. 213, *γομοῦσθαι* 119, *ἀποκενοῦν* 113, *ἐμβρωματίζειν* 236; *προσαπομένειν* 132 corruptum uidetur esse; *τεκνογονεῖν* 114; quibus accedant uu. *καμμύσας* 11. 124 et *τρύγη* 243 cl. 229 a poetis maxime usurpata. sed omnino ex usu recentiorum Graecorum dicta sunt *μετεωρίζεσθαι* iocari 56, *τὰ πηλά* 153, *λουκάνικον* 237, ubi uideas quae Boissonade adnotavit; qui 250 pro u. *χάνω* restitui uolebat *κλάνω* i. e. *πέρδομαι*. ut hic in uerbis *loquentium* occurrunt *κυρτίν* 133, *ψωμίν* 244, *σχάδας* 238, *κῦρι* 135 bis. 238. 239. 251, *κυρά* 251, (*οἰκοκυρός* 194); 243 *κέ* sigla significat aut *κύριε* aut *κυρέ*; *κλουβίον* 189, *μάπουλον* 213, cf. *κακά* 236; denique n. 16 legitur in M bis *μαρούλια*, in A uero uocabulum bene Graecum *θρίδακας*: sed cum in narratiuncula extrema neutrum αὐτὰ codex A quoque exhibeat et ille liber a Minoide Mina descriptus sit, quem uerbis scriptorum saepius pro arbitrio sua immiscuisse inuenta constat, ueri simile est in libro quoque ex quo A transcriptus est extare *μαρούλια*, quod uoc. ille utpote nimis uulgatum ubi in libelli initio inuenit cum elegantiore audacter permutauerit. paullo ante quoque in h. sexta nescio an Minas eandem artem adhibuerit. sed fortasse uerum uidit h. 35 pro u. *ἀμφῶτα* uel *ἐμφῶτα*, quod quid sit nescio, an corruptum sit dubito, proponens *ἀμφια*, eatenus certe quod non scripsit *ἀμφια*. uitio quidem carere puto u. *ἀκρόπτυχα* 71, sed explicare non possum; quid tentauerim, uide in notis; *σιτευτόριον* quod 59 M praebet cum in A legatur *σιτεύριον* comparari potest cum u. *φρυκτώριον* a nomine *φρυκτωρός*, cuius partes sunt *φρυκτός* et *ῶρα*, deriuando (ut *ναῶριον* compositum est ex uu. *ναῶς* et *ῶρα*): sed sententia non constat; quare utique praestabit reponere *σιτευτήριον* uel *σιτιστήριον*. Pontanus et Hirschfelder malebant *σιτευτής*. *ὁ κῶλος* culus 235; uide quo Boissonade relegat Coronam pretiosam et Coraën Atact. 4, 270; quibus adde uitam Aesopi p. 36, 18. 33. 34 Westerm. apud alios quoque scriptores Byzantinos me uocabulum illud legere memini, sed sero edoctus eo lexica carere adnotare neglexi. apud solum Hieroclem leguntur praeterea, si eis fides est praesertim omittentibus, uocabula ex legibus saltem linguae Graecae formata: *ἐτηρίς* 62 una cum u. *χιλιετηρίς*, *σορίδιον* 97, *ἀρτοπράτης* 225 bis, *οἰκοκυρός* 194 i. q. *οἰκοδεσπότης* 33. 200. 215 (*οἰκοδέσποινα*

251. cf. Lob. Phr. 373) πεπανόπτωχος 106, δεξιόπτηρος 63, πεντακότυλος 92. 136, έκουρτικός 221, ψιαθισθῆναι 107 iocose fictum, κατερωτῶν 210, κατεπιτάσσειν 190; δευτεροβολεῖν 155 a nomine δευτεροβόλος 4 quod respondet u. πρωτοβόλος deriuatum. quibus accederet u. έσοπτρίζεσθαι 11 nisi potius testimonio codicum AM ένοπτρίζεσθαι exhibentium nitendum esset quam Ve. —

Significationes uerborum uel formulas dicendi has inuenies insolentiores: από έμβάσεως έξιόντα 113 et από κολύμβου έξιόντα 119 idem esse puto atque από λουτροῦ έξιέναι „post lauacrum. lauatum e balneo exire” ut από δείπνου. Boissonadio autem esse κολυμβήθραν explicanti officiant praepositiones. ad sententiam quidem suam defendendam adhibere poterat scholiasten Aristophanis Eq. 1060 τὰς πύελους interpretanti ἤγουν τὰς έμβάσεις· πύελος γάρ ὄρυγμα, έμβρατή, ένθα απόλοῦνται. (p. 69, 37 Db.). θήκη 171 cadauer. τρύμη 221 foramen. προβολή 225 u. not. πρόφασις 43. άνθράκωμα i. q. άνθράκωσις 135; οἶκημα i. q. μνήμα 26, nisi hoc ipsum uerbum reponendum; quamquam uide Herodotum 2, 86 (cum Valckenaerii et Baehrii notis); ut locum omnem quicumque habitatur exprimat, a recentioribus non adhibetur, sed ita ut significet „conclauē” „Kammer”. ἤγουν μνήμα autem quod additum legitur utique tamquam explicatio secludendum erat: quod non impedit quominus οἶκημα ita corrigendum esse censeamus; sed ut in re dubia nihil mutabam. βάθος sensu obsceno 260. μύρμηξ caestus 172. 210. μαθηματικός astrologus 202. 204, σοφιστής medicus 175 b. 183. μαθητής 199. 200. καθηγητής 255 (ut sexcenties in uitis Aesopi), γραμματικός 136, σχολαστικός passim. de quo uocabulo multus est M. Freher; uide quem M. Hauptius (in Hermae uol. 3 p. 228) indicauit Galeni locum. ἦλθεν εις τήν σχολήν 77. τήν στολήν τῶν ιματίων 16. κύριε σχολαστικέ 5. cl. 144. 208. 232. 234. 235. 238. 239. 244. 251. κατέ δούλε conuiciantis est 24. μιᾶ τῶν ἡμερῶν 142 dici non potest quam crebro in N. T. et apud recentiores scriptores inueniatur; πληρωθεισῶν τῶν ὠρῶν n. 56 quoque ex usu scriptorum noui foederis et apertius etiam ὑπὸ χύτραν λύχνον κρύψαντος 44. cl. Mt. 5, 15. Marc. 4, 21; 223 θεέ κ. τ. λ; 167 εὐχαριστῶ τῷ κυρίῳ μου cl. 76; 213 έκτεινόν σου τήν χεῖρα. γράφων πρὸς τὸν πατέρα έλεγε 55, ἀπεκρίνατο λέγων 46. 71. 88. 107. 147. 204. 234. quae non ad Herodotum sunt referenda sed ad usum uulgarem, qualem reddit sermo noui testamenti. μὰ τήν τοῦ πατρός μου σωτηρίαν 10, μὰ τήν σωτηρίαν μου 157, τήν έμήν σοι σωτηρίαν 47, μὰ τήν αὐτοῦ μνήμην de mortuo 202, sunt iurandi formulae christianae. τῶν συνεκτικῶν τι ex usu rhetorum 68 „aliquid ipsa breuitate forte”. εξετάζειν pro simplici uerbo interrogandi 1. άσχημονεῖν „sich blamiren” 90, ἀποκαθιστῶντες 20, τὰ έκκεχωρημένα 176 excrementa (έκκεχωρισμένα?); επιμένειν 212, κατηγορεῖν 33, επιγράφειν 85 (nisi pro u. καὶ reponendum κατά), μένειν habitare 170. 191; ῥήξας i. q. κατενεχθεῖς „herab schiessend” 257, διύπνισε 124. 175 b et έξυπνίσας 243, 6 „expergefactus est” ut non scribendum sit έξυπνώσας uel έξυπνισθεῖς. βαστάζειν 119, φέρειν 103. 129 et 138. 149 (cum notis);

ἔδυσφόρουν πρὸς ἀλλήλους 13. 152; βιάζεσθαι 243. ἐλάκησε „ruptus est” ut in noui foederis libris 176 (cf. 194); ἐκλύσθη 176. τὸ βαλανεῖον λούει 23. 130 ὑψηλότερον φώνησον 160 „altiore uoce”; λεκάνης ἦρε τὰ ὠτία 122, τὸν οἶνον αἶροντος 263, ἐπᾶραι τὴν τῶλην 211 (neque est cur mutemus in ἀπᾶραι). ἀπαγγέλλειν 220 dicitur discipulus in schola quae didicit recitans, et ἀπαρτίζειν magister puerum corrigens. προσεῖληψαι τῷ ὄρκῳ 97 (c. not.); νόσῳ ἐμπαρεῖς et ἀνταγωνίσασθαι τῇ νόσῳ 139; περιέκαμπτε τὸν ἰατρὸν „uitabat” 174, ἐκέλευσε τὰ κενώματα ἀλλάξαι 178; παρακείμενα δένδρα 224; ἐπικείμενοι κλάδοι sunt impendentes, proximi; στρουθοὺς ἐπὶ δένδρου ἐστῶτας 19; γένεσιν uel γένος λέγειν 202 et 204. δέκατον ἔτος ἔχει ἀφ’ οὗ ἀπέθανεν 201, μετὰ πολλὴν ὥραν 224 ubi plura adscripsit Boissonade, cf. μετὰ χρόνον 125. 171, διὰ χρόνου 47, μεθ’ ἡμέρας 203.*) ἐπὶ τῷ θάψαι ἐκήδευσε 247, ὑπὸ τῆς γαστρὸς νυγείς 243 cl. 42 ut in uita Aesopi. ἄτοπον ποιεῖν 68 nisi addendum τι, cl. 94; ἐφορμεῖν πόλιν 110, μακρολογεῖν τινα 204 si genuinum; τὴν μίαν κεράσατε, τὴν δὲ θέλουσαν ἀφροδισιάσατε 245: κεραυνῶναι cum accusatio qui dicitur personae coniunctum, cuius structurae exemplum addulit Boissonade, ut ἐστιᾶν. αἶμα κἀθημαι 184; τῷ δούλῳ ἐκέλευσε 21. 212 ubi V rectius ἐπέταξε; τὸν πάππον ἐκληρονόμησα 24, θανάτῳ κατεδικάσθη 168, cl. 179 κατηγορηθεῖς et καταγνωσθῆναι, dixerunt multi; rara est structura ἔλαχε τῷ κουρεῖ φυλάξαι 56: quo sortiendi uerbo cum et alii inde ab Homero praesertim in formula τὸ λαχὸν μέρος ita usi sint ut significet id quod sorte obuenerit (sufficiat nominare Platonem eiusque imitatore[m] Julianum ut Dawesius refellatur in Misc. crit. p. 224 ed. Kidd. de Aristoph. Plut. 277 disputans) et fuerint e scriptoribus aevi recentioris qui dativum addiderint, prohibemur ne Corai adsentiamur apud Strabonem IX, 5, 23 p. 443 extr. τὴν μὲν πρὸς νότον λαχεῖν φασι Δευκαλίῳ, τὴν δ’ ἐτέραν Αἴμονι pro dat. substituenti acc. Δευκαλίῳνα et Αἴμονα; ab his diuersa diuersum secutus consilium collegit Ruhnkenius ad Timaeum p. 173, ad quem parum recte Buttmanus ad argum. or. Mid. § 4 (p. 3 n. 8 ed. 4) relegat. cf. Anth. Pal. XIV, 11, 4 (t. 2 p. 551). Suid. in u. Νῖσος. — ποῖον dicitur pro eo quod est πότερον 71. 206, ἕκαστος pro ἐκάτερος 13. 178 πρῶτον pro u. πρότερον 2. 57; πρὸς τοὺς οἰκείους διακόνους 245: inde restitui 130 πρὸς τοὺς ἰδίους οἰκέτας pro eo quod in codice est δύο. uerbis τὰ ἴδια ὅστεα luditur 180. cf. 243 ὑπὸ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ νυγείς. 257. aliter 139 ἀπὸ ἀρρώστου αὐτοῦ, quod perspicue Pontanus reddidit „a patiente suo, ut uocant”. (ὁ πάσχων 182) εἰς τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν σπογγισάμενος.. οὐκ ἐπιδέομαι i. e. ἑμαυτοῦ 105. pron. indefinitum τις aliquotiens ab initio enuntiatorum collocavit. νοσήσας ἐν ἀπογνώσει 248 ut in N. T.; ἐν γάμοις ἐστιαθεῖς 72, σιτεῖσθαι εἰς τοὺς γείτονας 106, φημάριον εἰς τὸ πρόσωπον βλοῦσα 251, εἰς χειρῶνα ναυαγεῖν 254 cf. n. ad n. 17; (εἰς pro eo quod est πρὸς solet scriptor cum uerbis eundi

*) καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας 264.

coniungere εἰς τὸν γείτονα ἀπελθεῖν 212. 224. 238) εἰς προσθήκην μοι δός 97, εἰς πόμα γενέσθαι 222, λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερον 41, cl. 156. ἐάν πεντακισχιλίας δραχμὰς εἰς λεγάτον καταλείψης 139 et paulo ante λεγάτον ἀπὸ ἀρρώστου κομισάμενος [λαβὼν παρὰ τοῦ ἱατροῦ 112, ἐπιζητεῖν 150, ἀκούειν 36. 256, ἐρωτηθεῖς 6. 42; fortasse restituendum n. 179; sed uide 152 med. 91] ἀπὸ λιμοῦ 9 librario potius tribuendum uidetur quam scriptori, a quo profectum puto ὑπό. ἀπὸ πολλῶν μιλίων ἔχων χωρίον 60. 131 in adnotatione explicui. γράφων ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων 54 cl. 78. ἐπὶ τὰς δυτικὰς εἰσέρχονται πύλας 110. βιβλίον ἐπιζητῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας 16 omni notione siue consilii siue finis animo praecepti sublata, id quod non ita crebro fit; uulgatum est 237; cf. 56 προσέθεντο πρὸς τέσσαρας ὥρας ἀγρυπνήσαι. τὸ βῆμα ἐκέλευσε πρὸς ἀρτοκοπεῖον γενέσθαι 258, cf. 7. μετὰ τίνος ἔχεις πυκτεῦσαι 208 bis (uide Dindorfium in praef. Xen. opusc. p. IX ed. Oxon.). ἰδὼν τὸν κατὰ συνήθειαν αὐτοῦ ἱατρὸν 6. κατὰ πολὺ σοῦ ἀξιολιστότερος 22. ἐξ αὐτοσχεδίου 90 ab Atticis quidem non dictum usitatum est Dionysio Diodoro Plutarcho ceterisque scriptoribus recentioribus, ut illud quoque περὶ 149 τοὺς περὶ Μενέλαον καὶ Ὀδυσσεά καὶ Διομήδην Menelaum et Ulixem et Diomedem ipsos, ut est in V. p. ἐκ quae erat in narratione 12 media correxi. recte dicitur ἔμπλαστρον θεῖς κατὰ τοῦ τραύματος 112. ἵνα pro infinitiuo uel eo quod est ὅτι ut sexcenties in N. T. usurpatur 51. 90. 127. 162. cf. 44 b. 168. 243. ἴδε ὅτι 235. μέχρις εὐρυῆ 79 facile corrigi posset si oporteret. coniunctiuum ex more sermonis decrepiti futuri loco adhibitum (79. 152. 222. 243. 257) et plqpf. uerbo ἔχειν circumscriptum aliquoties in animaduersionibus notauī (193. 152. 208. 264). ὤμοσε . . εἰσελθεῖν 2, ἐλπίζω νοσήσαι 34. 65 not., cf. 54; futurum quod legitur etiam 65. 97 restitui litterarum uestigia secutus 200. ἐσχισμένον ἂν ἦν 28. singularis est appositio 110 διηρεῖτο ἡ πόλις εἰς δύο μέρη, ὅ τε πρὸς ἀνατολὰς οἰκοῦντες καὶ οἱ πρὸς δύσιν. cf. 96. de structura quadam uerborum poscendi uide not. ad 127 παρεκάλει ἵνα . . παράσχη, 176. 225 cl. 224. 168, de alio quodam anacolutho u. ad 250. — πολλὸς χρόνος ἐξ οὗ οὐκ ἐνόσησα, καὶ αὐτόν ἐντρέπομαι „ideoque” 6. 200 cf. 264. 34. 217. saepe in apodosi legitur mutato subiecto ὁ δὲ 44. 61. 67. 80. 96. 97. 174 autem εἰπόντος σου „ἀποθνήσκει”, αἰσχύνομαι δὲ ζήσας, nescio an restituendum sit δὴ: melius esset sane ἔτι, sed requireret ut ζήσας quoque mutaretur in ζῶν. neque 64 σχολαστικὸς βράκας ἀγοράσας, ἐπεὶ δὲ στενὰς οὐσας μόγις ὑπεδύσατο, ἐδρωπακίσατο uitio carere putabam, sed leui mutatione ἐπειδὴ restituere satius duxi, quo u. scriptor usus est 97. etenim quae paulo post afferam similia quidem huic structurae sunt, sed interse pares, habent quo ab ea differant. γραμματικὸς ἐρωτηθεῖς . . ὁ δὲ ἔφη 196, et μέθυσοις ὄνειδιζόμενος . . ὁ δὲ . . ἀπεκρίνατο 228 neglegenter dicta sunt; nouum enuntiatum, cui idem est subiectum atque ei quod antecedit, ὁ δὲ incipit 225. 243, 9. differunt autem 10. 157. 259. cf. 150 εὐτράπελος . . ὁ εὐτράπελος ἔφη. nominatiuum participii qui dici solet absolutus restitui 240. aliquoties additur δέ praesertim genetiuo

absoluto ubi praecedit participium: νοσήσας, τῆς δὲ γυναικὸς αὐτῷ εἰπούσης 248, νοσήσας, τῆς δὲ φίλης ἐπελθούσης 107, ἐρευνῶν, εἰπόντων δὲ τινῶν 26, ἔχων, τελευτησάσης δὲ αὐτῆς 249, κομισάμενος, ἐκφερομένου δὲ αὐτοῦ 139. similiter καὶ est adiectum σχολαστικὸς ναυαγῶν, καὶ τῶν συμπλεόντων.. περιπλεκομένων, ἐκεῖνος.. περιεπλέξατο 254. 130 (cl. 23) 131. 54. 85. 88. (107). 112. 161. 163. 186. 214. 219. 243. 251. 254. 255. εἶτα 14. 72. 75. omnino autem neminem fugiet negligentius, uerbis praecipue moleste repetitis, pleraque enuntiata esse constructa. huc tamen non referam illud καὶ 86: μὴ ὀργίζου· καγὼ ἐκ τῶν ἐμῶν ἀγοράσω τὸ δηνάριον: nam etsi „etenim”, καὶ γάρ, quae inter utrumque enuntiatum intercedat ratio adcuratius exprimeret, uidetur tamen καὶ ex usu nostro explicari posse qui dicimus „sei nicht böse; ich will es auch nicht wieder thun, ich will es ja auch ersetzen”. quocum conferas illud „du bist auch gar zu gut”. similia autem apud optimum quemque scriptorem Graecum inde ab Homero quamquam rarius inueniuntur. μὴ ex more scriptorum usque ab aevo Polybii pro u. οὐ usurpantium saepe cum participio coniunxit: 16. 21. 23. 100. 127. 128. 130. 150 etc. ἐάν.. οὐκ ἐρχόμεθα 181: quia οὐκ ἔρχεσθαι idem est atque „domi manere”. πῶς pro eo quod est ὡς in exclamatione inuenies 241. dixit scriptor μὰ passim, οὐ μὰ 10. 157, νή nunquam; (in uersu comici 226). p. γε ut alii multi abstinuit (cuius loco recentiores usurpari solent καὶ, quod est 124 et in V aliquotiens). γοῶν adhibuit bis, non item ἤγουν (cf. ad 26); creberrima autem est p. οὐν, quae plerumque respondens Germanorum particulae „nun” aut aliquid noui ad priora adnectit, aut enuntiatis tantum coniungendis inseruit, itaque uix differt a p. δέ (cf. e. gr. 33. 39). — dualis numerus non amplius erat in usu in libroque qui uulgarem referebat sermonem arte non est resuscitatus. optatiui modi (praesertim aoristorum qui dicuntur primorum) et temporum perfecti et plusquamperfecti (praecipue actiui) rarior est usus, minimeque tamen nullus; quare ἐγόμωσαι 119 cum neque pro aoristo neque pro perfecto cui e more Byzantinorum demta fuerit reduplicatio haberi possit, recte mutatum est in γεγόμωσαι. imprimis autem notabilis est forma κοιμᾶσαι 15. 117 (i. q. κοιμᾷ 172), frequens illa quidem apud Syntipam, in carminibus Anacreonteis, apud omnes scriptores Byzantinos atque Graecos hodiernos. ἔβαλας 198, ἔλθατε 96, ἔπεσα 166 similiaque cum codicis M tantum testimonio nitantur, prae autoritate codicis A erant spernenda; eo magis autem 121 cum A exhibeat πέταται, M πέτετε, scribendum erat πέτεται. ἔστηκεν 10 spiritu et ἐπανίων 201 accentu mutatis facile corriguntur; uerbi εἶμι autem quamuis apud recentiores multo rarior sit usus, scriptor bis nom. part. (ἀπιῶν ἐπανιῶν), ter aliis casibus (ἐξιόντα), praeterea κάτεισι ἄπειμι κατιέναι adhibuit. quamquam dubito an dixerit παρήγειν, quod Boissonade restitui uolebat n. 88. contra frequentiores sunt uerbi ἔρχεσθαι formae Atticis non usurpatae: coniunctiuus praesentis bis, participium quater, imperfectum bis, futurum ἐλεύσεσθαι 65 occurrit. ἀποκαθιστῶντες 20; ἡμην 102; ἐκρεύσει 182 (quod addendum

exemplis a Veitchio collectis *Greek verbs* p. 492), καταλείψης 139, ζήσας 174, ἔζησε 202; singularis est aor. ἔβδευσας 233. 240. 241 (βδέων 237); κατακράξας 117. 241 cf. 46. ἐμπαίξαι et ἐμπαιχθῶ 243, προσπαίξας 47; κρυβόμενος 96, ἐκρύβη 264; ἀπεκρίθη 171. 186. cl. not. ad 6; θαμβηθεὶς 225; βοσκηθεῖσα 128: cuius formae cum in Observationum Babrianarum libello p. 13 dixissem me non cognita habere praeter glossam a Stephano adlatam (βοσκηθεὶς· pastus) nisi duo exempla Babrii 89, 7 et Nicandri Ther. 34, his addere iuuabit fab. Aes. 377 p. 242 extr. Cor. (Halmii 131), ubi κατεβοσκήθησαν non est ex Babrio desumptum, Stephan. et Ichnel p. 384. 390. Stark., Pseudo-Callisth. I, 32 p. 34b*); futurum βοσκηθήσομαι aliquotiens in Geoponicis occurrit. καθέσθητε 84, καθεθῆναι 240; βραχῆναι 164; οἶδας bis, praeterea semel in V. augmenta uerborum βούλεσθαι δύνασθαι μέλλειν εὐχεσθαι (ἡῦχετο) εὕρισκειν (ἡῦρον εὔρεν) qualia in libris erant reliqui. uocatiuo u. θεός Graeci quippe singulis deis nominatim inuocatis supplicantes non uidentur usi esse; quare θεέ apud ueteres scriptores non nisi in nominibus personarum, sed apud Iudaeos et Christianos passim inuenitur. eis autem quae a Krügero, Thesauri Stephaniani conditoribus, Schleusnero (Lex. Vet. Test.), Winero

*) Pseudo-Callisthenis quoniam mentio iniecta est, non abs re uidentur profiteri quod codicibus conferendis cognoui editorem ut prudentissime totius libri consilium instituisse ita ne ipsum quidem codicem Parisinum 1685 (B), qui editioni est pro fundamento, diligenter excussisse. nam cum plurima neque semper inutilia cognitu praetermissa sunt, tum non ita raro quod legitur in codice parum recte adfertur. uelut I, 27 p. 29 φασὶ δὲ ὅτι καὶ τὸν ἀθλητὴν ἐπηνάγκασε ἐπαυλῆσαι τῇ πόλει κατασκαπτομένην ante ἐπηνάγκασεν (sic cod.) B exhibet εἰς μονίαν: in quo tibicinis nomen latere suspicor Ἰσμηνίαν. paullo post p. 30 n. 1 in cod. est non πλήσας sed πλήστας: quare non ποιήσας erat reponendum sed πλείστας. p. 63b προσελθὼν Φίλιππος ὁ ἰατρός ἐπέδωκα τῷ Ἀλεξάνδρῳ (ἐπέδωκεν Ἀλ. cod.) τῷ βασιλεῖ ποιεῖν τὴν κλύκα: u. ποιεῖν ne indicauit quidem editor, facile puto emendandum πειν; similiaque in quauis pagina est uidere. in libro extremo p. 151 inter uerba ἐν τῷ et ἔτει lacuna esse traditur, cum litterae non ita euanuerint ut non

οὐ
possint legi certissime ἐν τῷ ἔτει τοῦ κμ ἔτη i. e. τοῦ κόσμου ἔτει, a. 5176. neque ἀγάρ sed ἄγαζ est in codice. uersus autem politicos qui p. 37. 38. 135 leuiter tantum corrupti in codice extant omnino mutauit. neque iure Julius Zacher in egregio quem de Pseudo-Callisthene scripsit libro in cod. Lugd. Vulcan. 93 inesse dicit „fol. 275 fgg. auf wenigen Blättern eine prosaische Analyse der Homerischen Gedichte“: nam et sat multa sunt folia (quamque taedii plena!), et quem libellum pedestrem esse dicit homo doctissimus specie deceptus, uersibus conscriptus est, pedestribus sane sed tamen uersibus: etenim qui librum se in honorem Joannis Comneni composuisse dicit Constantinus Hermoniacus usus est uersibus octonariis politicis. numerus autem quem Michaelis nomini dubitanter adposuit Zacher 842 ex codice ipso certissime certa computatione constitui poterat 873.

collecta sunt adde Hierocl. 223, fab. Aes. 114. Fur. p. 382. Cor., 287 b Halm, inque uariis eiusdem fabulae recensionibus ineditis, Pseudo-Callisth. 3, 15 p. 115 a (uel potius qui in Callisthenem insertus est totus Palladium: cuius codex Vindobonensis a me conlatus cum L congruit). ὦ τῆς δόξης σου θεέ μου Constantin. Hermon. in paraphrasi Homeri inedita, cod. Lugd. Vulcan. 93 fol. 285. — de acc. ἄλωνα 159 dixi obseru. Babr. p. 11 extr. creberrimum illud uitium οὐθέν, quod inde ab Aristotele et Polybio omnes omnium scriptorum libros manu scriptos obsidet, a Boissonadio 105 e cod. A seruatum codicis V testimonio sublaturum est. neque dubito quin eodem uitio liberandum sit quod in Nauckii fragmentis tragicorum inter Aeschylea legitur 67 p. 18 δρόμου πόρον οὐθείς ita ut reponatur συθείς, quamquam cetera non expedio; omnino aliter Meinekius Ath. Deipn. XI, 469, t. 2 p. 358, 24. rectissime autem Nauckius uersum adgnouit in n. 239 latentem: quem e tragoedia desumptum esse significat u. τραγικός (unde a Nauckio inter tragicorum reliquias adesp. 220 p. 686 relatus est), comoediae uero ut tribuamus cum tota orationis conformatio suadet, tum illud δυσι κακοῖς μερίζομαι. forma δυσί iterum legitur 196 πῶς δεῖ λέγειν τοῖς δύο ἢ τοῖς δυσίν; — denique notabo feminam dici μαχίμην 249, ut in Palladae epigrammate Anth. Pal. IX, 168, t. 2 p. 57: ἔχων τριχόλωτον ἀνάγκην, τέχνης γραμματικῆς καὶ γαρμετῆς μαχίμης.

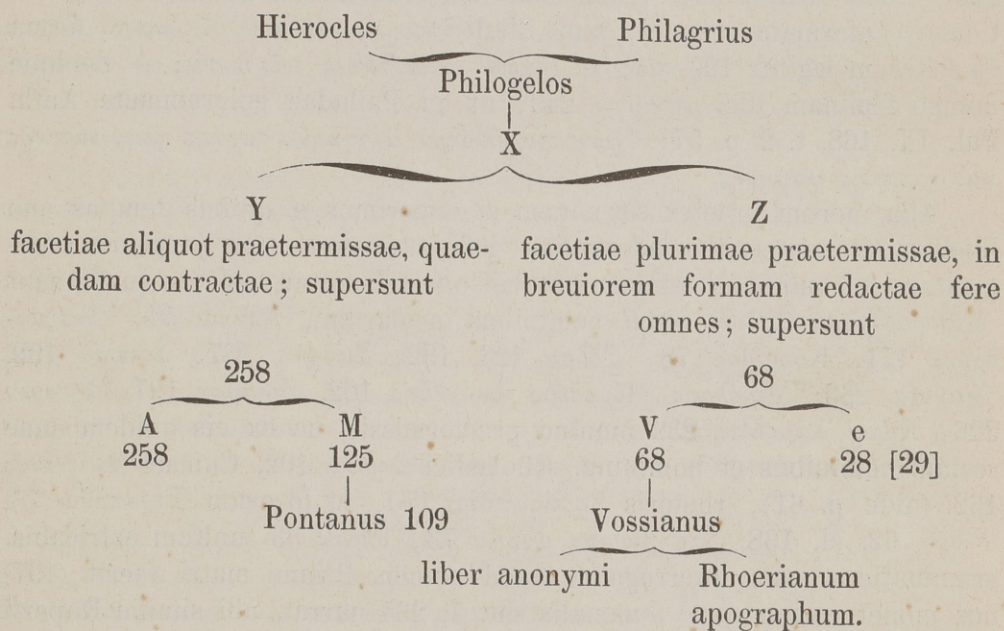
Alia uerum praeter sermonem si quaerimus e quibus tempus quo libellus sit compositus adcuratius definiatur uereor ne perpauca reperiuntur. e nominibus quidem propriis quae dicuntur, uel eis qualia sunt Ἀβδηρα Κύμη Σίδων (cum nominibus incolarum), Ἀθῆναι 54, Ἀλεξάνδρεια 171, Κόρινθος 78, Ρόδος 126. 192, Σμύρνη 137, Σικελία 192, Ἀμιναία 263; Μενέλαος Ὀδυσσεύς Διομήδης 102, Πρίαμος 197, Ἄρτεμιν 226, Ἥρα, Ἀφροδίτη 232 omnino praetermissis, ne ex eis quidem quae restant nominibus et hominum, scholastici Δημέας 102, Cumaei Λολλιανός 162 (uide p. 61), rhetoris Δρακοντίδης 170, et locorum Σαραπεῖον 76, Ρώμη 62. cl. 138, Σκρηβωνίας μνημα 73, Ρῆνος 83 multum extricabis. grammaticus sane interrogatus quod nomen Priami matri fuerit (197) nos monet eorum quae Juuenalis sat. 7, 234 narrat, ubi similia Ruperti et Heinrich adscripserunt. grauissimum profecto est quod in narr. 62 ludi saeculares ueri memorantur ab utroque Philippo a. u. 1000, a. 248 p. C. n. celebrati. neque multo post hunc iocum prolatum esse tp. praes. ἄγεται uidetur indicare, cum ne ludos quidem saeculares saec. urbis XI celebratos esse constet. cui quidem non multum tribuerim. eo stultius autem ille est solator (narr. 62) quo magnificentior, teste Suetonio, erat uox praeconis ad ludos saeculares inuitantis, quos nec spectasset quisquam nec spectaturus esset. — uestigia denique religionis christianae hic illic obuia iam supra indicaui. —

Hunc talem librum qui considerauerit qua condicione in codicibus seruatus sit, is sane mirabitur quantopere plerumque singulae recensiones interse differant, quam crebro non solum quae uox corrupta est

Stelonia
347
(Clausula
c. 21)

Des
Geniales
II 1645
(Clausulae Cappi-
solimius in
Synodanis.
Estuipius l. 9,
c. 4.
Tactis Opusculis
l. 20 26

in altera ex altera corrigi, sed etiam quae desunt ut sententia constet necessaria suppleri possint, quam saepe id quoque accidat ut eadem narratio ab altera parte sit et uberior et emendatior, ab altera minus plena quam quae est seruata in alio libro; quidquod uocabulum aetatis melioris pro eo quod est aevi decrepiti haud raro ex recensione breuiore substitui possit; uelut cum 56 AM offerant ἀγρυπνήσαι, in Ve extat βιγίλεῦσαι: contra in his libris, etsi abbreviata narratione, recte legitur ὀκνηρῶ υἱῶ ἐπέταξεν, in A ἐκέλευσεν. cf. 229. 211. sed exemplis abundat libellus, paene dixi totus, cum *excerptas* tantum partes teneamus: inter quas quae intercedat ratio iam exponendum est. ex eis enim quae supra demonstraui patet etiam in codice A *excerpta* tantum superesse; libri Ve uero quippe aliquot facetiis auctiores quam A ex eo deriuati esse non possunt; iam cum neque in M insit narratio qua careat A, neque in e quae desit in V, uerum et M etiam in singulis concinat cum A et e cum V, hanc cognitionis tabulam componere licet:

utrumque autem apographum et quod dicitur anonymi Leidense et Rhoerianum ex libro Vossiano manuisse constat, cod. Vossianum e Vindobonensi, quem ego primus adhibui, descriptum esse et scripturae compendiis male intellectis et quod ne uno quidem loco quae in V corrupta sunt emendatiora exhibet certissime efficitur. in libello igitur restituendo hanc sequamur legem oportet. cum qualis libri forma in X fuerit ne in facetiis quidem fere quinquaginta quae utrique familiae Y et Z sunt communes certo constituere liceat, in uniuersum autem familiam Y altera ut numero praestantiorum ita sermone et pleniorum et emendatiorum esse cognoscatur, quid in Y fuerit quoad licet e codd. AM coniunctis indagare conabimur; qua in re in uniuersum cod. A maior

est auctoritas. quae uero siue utriusque libri A et M siue ubi M deficit unius A testimonio freti constituerimus, tum demum librorum Ve ope uel emendabimus uel supplebimus, ubi sententia orationisue conformatio quaedam omissa uel corrupta esse conuincit, aut leue librarii uitium, praesertim ubi una nitimur codicis A fide satis infirma, facile corrigi potest; adiciamus etiam ubi certo aliquo argumento effici potest partem libri genuinam in AM omissam in Ve seruatam esse (30. 143). qua in re etsi uereor ne iudicibus seuerioribus artis artem tuentibus inconstantiae crimen incurrere nonnunquam uidear, lectorum tamen si qui fuerint harum ineptiarum commodo prospeximus; illi etiam fortasse uitia quaedam coniectura sanauissent codice Y antiquiora et adiecissent quibus A caret narratiunculas. quibusdam autem exemplis satis leuibus qua ratione mihi agendum duxerim ostendam. 4, 3 ante ἀπαξ addunt ὅτι MV altera narratio: itaque ut in A praetermissum recepissem nisi e quoque omitteret. contra 30 p. 12 et διαθήκας ex M Ve altera narratione praetuli ei quod in A est διαθήκην, et ex Ve suppleui quibus AM carent. adieci 211 οἱ δύο e V in A omissa sententia flagitante; contra non recepi u. πάτερ etsi per se utique aptum 55 p. 17; dubia fuit res 65, ubi uerba μόνον ὕγιᾶ ὄντα post ἐλθόντα Ve addunt sane opportuna, omittunt AM: quare cautius est uisum non recipere quamquam mihi quidem ab auctore uidentur profecta. sed iam satis puto exemplorum in re perspicua.

De *codice A* Minoideque Mina quae scitu etsi non iucunda at tamen necessaria sunt supra narraui: superest igitur ut pauca de codd. M et V referam, adcuratiora in fabularum Aesopicarum quam paro editione daturus. codex M olim Augustanus, iam Monacensis bibliothecae regiae inter Graecos 551 in charta bombycina forma quadrata minore saec. XV ab homine Graecae linguae perito manu docta litteris pusillis quidem sed perspicuis scriptus, continet plurimos et quam maxime uarios libellos. cod. autem Vindobonensis bibliothecae Caesareae inter Philos. Graecos est 192 (erat 72), in charta lintea forma quadrata saec. XIV exaratus, sed post Monacensem, continet idem plurima; emtus autem est ut tot alii libri bibliothecae illius instructissimae Constantinopoli ab Augerio de Busbecke uiro litterarum amantissimo. ordo facetiarum hic est: 2. 4. 5. 34. 37. 6. 8. 9. 41. 11; 14. 15. 45. 264. 46. 263. 49. 19. 51. 52; 22. 56. 253. 254. 255. 29. 30. 31. 55. 256. 40. 257. 65. 17. 39. 44. 227. περὶ δυσκόλων: 184. 187. 188. 190. 193. 191. 194. περὶ φιλαργύρων: 104. 105. περὶ λιμοξήρου: 258. 220. 221. 223. περὶ ὀκνηρῶν: 211. 212. 213. 229. περὶ λάγων γυναικῶν: 244. 245. περὶ μισογυναικῶν ἀνδρῶν 247. 248. περὶ εὐτραπέλων: 239. 143. 259. 260. 261. 146. 151. 262. 149. 152. narratiunculas haec excipiunt unius uersus spatio intermisso: τοῖς μὲν νοσοῦσιν, ἰατροῦς. τοῖς δὲ δυστυχοῦσι, φίλους δεῖ παρεῖναι. καὶ ἰατρὸν καὶ φίλον, οὐ τὸν ἰδιώτην· ἀλλὰ τὸν ὠφελιμώτατον ἐκλέγεσθαι δεῖ. deinde (Plut. mor. 231a, 6. 4): φιλόσοφος ἀκούσας παρὰ ἰδιώτου ὅτι γέρων

γέγονεν, ἔφη· ὅτι σε (scr. σοι) οὐκ ἐχρησάμην ἰατρῶ. secuntur Theognidis uersus 1033-6. — Marquardus Freher autem codice ut uidetur Palatino usus est (u. not. ad n. 15 p. 10); Albertum uero Molnar, cuius editio prodiit Lipsiae 1614, Schier p. XXVI tradit in manu scripto 'παρέβουκεν legisse' n. 9. p. 8: qui codex utrum idem fuerit atque quo Freher usus est an certe eiusdem generis ego nescio qui editionem Molnari non uiderim. seruauit certe uitia eadem 263 *συμμάτρων* et 56 *ἐξέβρισε* satis facile puto emendanda: quare dubito an uerbis Molnari Freheriana repentis Schierius deceptus sit. hoc autem ordine narratiunculae sese excipiunt 2. 4. 5. 34. 37. 6. 8. 9. 41. 11; 14. 15. 264. 46. 263. 19. 51. 22. 253. 254; 29. 30. 31. 55. 40. 65. 17. 56; n. quae est in e undetricesima est quinquagesima tertia cod. Voss. (n. 213); codicis V n. 1-12 eadem sunt atque in e 1-12; 13-15 e = 14-16 V; 16. 17 e = 18. 19 V; 18. 28. 19. 20 e = 21-24 V; 21-24 e = 26-29 V; 25 e = 31 V; 26. 27 e. = 33. 34 V; 28 e = 22 V. iam uero Vossianum librum e Vindobonensi descriptum esse ostendam. ante omnia autem tenendum est et numerum ordinemque narratiuncularum eosdem esse et e locis in V corruptis ne unum quidem Vossiani auxilio emendari posse. cum 223 in V esset *ταπείνωσον* ita exaratum ut syllaba *ον* lineola quae a. l. σ supra l. ω scripta pendeat, Vossiani librarius secure transcripsit *ταπείνωσι* (u. Schol. Luc. p. 259, 14, 3 *ἀσαφέστερον καταστήσεται τὸν λόγον παρόσον* et postea *μετατιθέμενον*. p. 72, l. 4 ab inf. m. *σταθμὸν καταπηγνύμενον*) et pro eo quod erat *κῆ* i. e. *κῆριε* descripsit *ἦε*. eodem modo errauit n. 8 quod erat *κρέας* compendio syllabae *ας* notissimo male soluto reddens *ἠρέμα*, 264 *ἀσθενήσας ἀσθενῆσαι*, 245 *ξενοδοχῆσας ξενοδοκῆσαι*, 229 *κληρονομῆσας κληρονομῆσθαι*, quia litterae *σας* coniunctae prope absunt ab ea forma qua *σθ* exprimi solet; *λύσας* 213 descripsit *λύσον*, contra pro u. *διαχείρισε* 152 *διαχείρισον*. 211 *βαστεῖον* sibi uisus est uidere quod erat *σαγεῖον*, sed littera prima ut sexcenties paullo maiore cum l. α coniuncta ut ad similitudinem quandam l. β accederet. l. γ autem a. l. ς non ita differt ut ab homine somniante (etiamsi minus alto somno sopitus est quam Trauttweinius de Belle oracula edens de Machiauellio) cum ea commutari non possit. quod factum est cum 247 peruerteret *ἐγὼ* in *ἔστω* (et 193 in *τῶ*). in uoc. insequenti *ταύτης* quae sigla significat *ἦς* putauit esse *ἦν*. 46 autem pro *ἔλασε* habuit quod est *ἔλαβε*, quia l. β in cod V uix differt a l. σ paullo erectiore. *συνελθὼν* legit *συνελθεῖν* 40 scriptura editionum deceptus, duas lineolas ad dextram inclinatas neglecto accentu circumflexo cum eis confundens quae ad laeuam inclinatae significant *ὄν*; similiter 211 legit *λαβεῖν*. compendium syllabae *ους* quod simile est litterae ζ (u. Schol. Luc. p. 73 *οἱ πατρίκιοι κατὰ τοὺς ἐφεστῖους*) interpretatus est *ον* 51 *πηλίκον τράχηλον* transscribens. paullo post quod est *λάκον* putauit esse *λύκον*. pro *εἶθε* legit *εὐθέως* 37 et *βιγλάσαι* quod est *βιγλεῦσαι* 56; 187 *μῶς* i. e. *μητρός* reddidit *μητέ-
ου* ρος. 194 *ενοικίουρ*, litterae μ lineola finali longius producta ut caudam

efficiat, cum non multum abesset ab ea sigla quae μεν significat legit ευοικουμένου. idem compendium expressum est in scholiis Lucianei non intellectum p. 259 n. 14 τοιοῦτο γὰρ ἐστὶν ὡς καὶ (ut paullo ante ὡς αὐτως) φθάνομεν παραθέμενοι „καὶ πέπονθας (lineola male delineata significare debebat ας, significat εν ut antea λέληθεν... τὸ μὲν γὰρ) τὸ αὐτὸ τοῦ νενικηκότος τὸν δόλιχον” οὕτω γὰρ μετατιθέμενον εὐρίσκεται. ὄρα π' (ὀρατέον?) ὅτι τὸ τὸ πρᾶγμα σημεῖν (i. e. σημαίνει), τὸ δὲ περικαλλέστερον, ἀπὸ τοῦ ἐνδέειν τὸ κάλλος ἐκπεπορισμένον, p. 86 καθότι καὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν σωζόμενος περιποιεῖτο τὸ κράτος. sed redeamus ab editore palaeographicae artis minus perito ad librarium. n. 245 cum accentus uerbi αὐτοῦ esset productior inuenisse sibi uisus est αὐτοῦς, ut χειμῶνας pro eo quod est χειμῶνα 254; συγγένομαι 257; νεανίδας ὠραίους

quod est νεανίδα (sic) ὠραίαν 260; 190 autem ^{πα}σιώ, coniunctis ut solet accentu et littera α, transcripsit σιωπᾶ. iocoso errore 261 ἔσχον propter l. ε eminentiorem et cum l. σ conexam legit σοχον; formam autem quandam l. ε finalis putauit esse ες 213 in u. ἀπελθε, cuius loco descripsit ἀπελθεσ. eadem litterae forma deceptus legit 65 σου quod est σε. saepe autem ε et εν commutauit compendio inductus (17. 29. 190. 234); 253 et alibi dissoluit in ετο, quod est ἔτρεφεν transscribens ἐτρέφετο. in libello extremo Voss. exhibet ελατται et in margine ἐλαττούται, V

^{οῦ}ἐλατται syllaba οῦ supra ττ addita ἐλατται. ut uero uno obtutu cognoscas qua et negligentia et socordia homo ille quisquis fuit in libro Vossiano describendo uersatus sit uide mihi quid ex una narratiuncula 258 p. 56 fecerit: λιμῶξερὸς ὑπάρχοντος τὸ βήματος αὐτοῦ ἐκέλευσε πρὸς ἀρτοκοποιάν γίνεσθαι. est quidem ars palaeographica difficillima et si qua alia multis obnoxia erroribus cum saepe et quae menti obuersantur oculis te cernere confidas et mentis oculorumue acie fatigata etsi te attentissimum esse tibi persuadeas quae sunt grauissima inobseruata praetermittas. quidquod etiam homini doctissimo et acutissimo quique in his rebus facile principem tenet locum, ubi partem aliquam codicis Juliani Leidensis contuli, accidisse cognoui ut nonnunquam laberetur. quare quo quis magis est harum rerum peritus, eo facilius ueniam dabit alteri ubi peccarit, dummodo eum officio pro uiribus neque neglegenter functum esse intellexerit. pro uiribus autem fortasse sed et neglegenter et imperite egit qui Luciani scholia Lipsiae a. 1841 edidit; qui si negotii suscepti imparem se sentit, quidni deposuit? an erat tanti emendare p. 55: ἡ Νεμέα τῆς Κορινθίων ἐστὶ γῆς πρὸ τοῦ Τρητοῦ, οὔ τὸν λέοντα Ἑρακλῆς ἀπέκτεινε. καθ' ἣν καὶ τὸν ἀγῶνα συγκροτεῖσθαι τῶν Νεμέων συμβαίνει. σέλινον τὸ βραβεῖον ἔχοντα: quorum pauca tantum uocabula exhibet editio; (non multo post ad p. 103, 8 καὶ λαβὼν ἰδίῳ ἱερῶ emendes ὑπολαβὼν); uel p. 217 κῶνον, πῶς σολοικίζων νῦν οὐκ ἔγνωσ τὸν κορυφαύτατον προφέρων. (Cobet V. L. p. 287. n.); idem uocabulum in similibus diris p. 141. restituendum (ἔγνω)ως νῦν γο(ῦν τῆν) ἀλήθειαν: ubi

quod proposuerunt ἑάλως ferri nullo modo potest; deinde ἵνα (κρύφα μ(έν) συγγ(έ)ηται ἢ ἀλήθεια καὶ Ἐπικουρείοις Χριστιανοὶ συναριθμοῖντο, οὐχ (ὅτι) σκότος φωτὶ. καὶ δῆλον (ὅτι) τῷ μὲν κ. τ. λ. in schol. ad p. 193, 16 ante θείαν excidit δίκην uel ὀργήν, et post ἐκδίκησιν restituendum (πα)θεῖν. in scholio quod antecedit p. 141 (ad 190) pro u. ὅς καρ uel ὅς καὶ βουκόλος ὧν ἐρασθῆναι ὑπὸ Σελήνης μυθεύεται restituendum ὅσπερ. p. 217 legendum erit οὐ μὲν (τοι) Σωκράτης (ὡς φησιν) οὗτος, τὴν ἐπὶ Δηλίῳ (μάχην ἔφευγεν), ἀλλ' αὐτός τε ἀ(νδραῖος)ῶν καταλαμβάνετο [inuentus est] καὶ ἄλλους ὑπεκφέρων (pro ὑπεκφέρων) τῆς μάχης. p. 60: θύρσος ὁ κλάδο(ς) ὁ π(α)ρά μαι(ν)νάσι κινούμενος· οἶονεὶ θῦειν ὅτι ἐστὶν ὄρμαῖν ὁ. ο. ἐ. quae sequuntur ex ipso Luciano supplentur: πολλὰ τοιαῦτα ἠ(πείλησε) τῷ δορατίῳ σε διαπείρ(ασα) ἢ τ. π. λ. ἢ α(ὐτῇ) δια(σπασα)μένη. προσυπακουστ(έον) τούτοις τὸ διαφθερῶ. protinus excipiunt uersus politici a scholiasta conficti; cf. 171. 183; p. 62 ad 154, 15: οὐ γὰρ ἐξ ὧσιν ἐγένοντο ἀλλ' ἐπ(ειδὴ) τῇ Λήδῃ εἰς κύκνον φανε(ρω)θεῖς [sub cygni forma latens apparuit] ὁ Ζεὺς προσεφθάρη (Boiss. ad Syntip. p. 179. 214), εἶ(τα) ὡς ἐπὶ τῷ κύκνου γεννήματι τὸ φῶν ἐπεισφέρεται. p. 63: [λέγεται] ἢ Λητώ ἐκ Διὸς κυοῦ(σα) Ἄ(πό)λλωνα καὶ Ἄρτεμιν (τῶν ὠ)δίνων αὐτὴν ἐπιλαβομένων (διὰ γῆς) πάσης πλανᾶσθαι ἐφ' ᾧ (τεκεῖ)ν. καὶ μηδαμοῦ τούτου τυγχά(ναι), καθότι προκατεῖλη(πτο) [προκατελήφει?] (πᾶ)σαν Ἡρα τὴν γῆν ὄρ(κω) ἢ (cod ἦ) μὴν μὴ δέξασθαι [sic etiam Luciani libri] τὴν Λητώ μηδαμοῦ ἐντεκεῖν. (λέγεται?) δὲ καὶ δράκοντα δεινὸν ἐπι(σῆσαι) τῇ κυοῦσῃ τάχιστα δια(φθεροῦ)ντα τὰ νεογνά. ὕθεν (Δῆλος) ἢ νῆσος τῆς Σικελίας [debebat Κιλικίας] (ἀποσπα)σθεῖσα καὶ τέως ὑπὸ (κύμασι) λανθάνουσα φερομένη (λήξαι? ἔληξε?) τῆς ἀκρίτου φορᾶς κρεί(τονι) ἐπι(τα)γῆ. καὶ τὸν τόκον ὑπέστη (αὐτῆς) ἐπεχ(ού)σης. ἀνώμοτον γὰρ αὐτὴν (δια)μένειν ἐπεὶ μηδέπω (τοῖς φαινο)μέν(οις?) μετέπρεπεν. (τὸν δὲ) δράκοντα γεννηθεῖς (ὁ παῖς) ἐτόξευσε Πυθοῖ [cod ποθοῖ], (ὅπου καὶ) τὸ μαντεῖον συ(νίστα)το ὕστερον. p. 69: μεταξὺ τ(ῆς) παι(δι)ᾶς καὶ στωμαμάτων (πάλιν) ἡμῖν σπουδαῖ(α) ἐπιτη)δεύματα παρατίθεται οἶ... (οἶα ποιεῖ?) οὐτοσί (ὁ) καὶ ῥήτωρ καὶ (κωμω)δὸς καὶ σιλλοποιός (cod. σιλλοποιόους), ἐμ(βριθῶς) καὶ δριμέως τὰ μετὰ ἀνθρωπίνης σπουδῆς (δια)σύρων ἐπιτηδεύματα p. 96 τὰ τοῦ Πλάτωνος παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις θαυμα(ζόμενα) καὶ ἀνάλωτον τὴν δόξαν ἀπενεγκάμενα. p. 97: ὁ καὶ νῦν εἰκότως ἂν (cod ἂν) (ἐ)χ(οι) τις αἰτ(ιᾶσθαι) ἐπὶ τῶν τοῖς σχήμασι τοὺς μοναχοὺς ἐπιδεικνυμένων. p. 220: τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τοῖς Ἀγρίοις (editio: ἐν τ' ἀγρ' ἰ) Φερεκράτους· γέρροις ἀποσταυροῦνται: C. Gr. 1, 71. add. II, t. 5 p. 26. scholium quod insequitur sic uidetur restituendum: τοῦτο εἶπεν ἐπεὶ κατὰ Πλάτωνα (κόσμος) πᾶς ἀθάνατος ὡς καὶ τῶν (ἀλό)γων ἀθανάτων ὄντων καὶ (δὴ καὶ) (τα)ὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις μετὰ θάνατον (μετα)σχόντων. παίζει δὲ μετὰ τῶν (ἄλλων) καὶ τοῦτο καλῶς. cf. Plat. Polit. 273 e. Tim. 69. paullo post μὴ βουλόμενοι ἐταίρους χρῆσασθαι τοῖς ἐκείνων corrige ἐτέρους. pessime habitum est scholion magnum p. 221. ita ut de eo restituendo desperem. quaedam tamen aut emendari aut suppleri possunt.

ab initio legebatur nomen auctoris; qui: πρῶτον γένος φησὶ τὸ (χρυσοῦν, εἶτα) τὸ ἀργυροῦν καὶ χαλκοῦν, (μετ' ἐκ)εῖνο τὸ σιδηροῦν. pergīt: (τῆς Ἡλίου) δὸς ἐπὶ τῆς ἰλιαίας μοίρας (Πελοπο)νήσου πόλις ἦν Ὀλυμπία. quod paullo post delineatum est significat γων uideturque ita fere supplementum (οὗτος ὁ ἀγὼν κατὰ πέντε ἔτη συγκροτούμενος (καὶ) πενταετηρικὸς ἐκαλεῖτο. illud ὃ nihil est nisi compendium u. καὶ, ut antea non recte adiectum sit. καὶ δὴ καὶ τοῖς πολλοῖς εἰς δήλωσιν χρόνον (ἦν ἢ τῆς) Ὀλυμπιάδος πενταετία. ὡς ἔφασαν· (τοῦτο) ἐπράχθη τῇ ρ' Ὀλυμπιάδι (τῷ ...) ἔτει, ἢ τινι τοιαύτῃ. καὶ ἦν τοῦτο (ἀκριβῆς τῶν) χρόνων ἐπίγνωσις. ὥσπερ καὶ παρ' Ἀθηναίοις μὲν [cui postea respondet παρὰ Ῥωμαίοις δέ] ἢ τῶν Ἀθήνησιν ἀρχόντων ἐνιαυσία προστασία, κα(θὼς) ἀναγράφεται· ἐπὶ ἀρχόντων Ἀθή(νησι) τῶν(δε) τότε ἐπράχθη· παρὰ δὲ Ῥω(μαίοις ἢ τῶν) ὑπάτων ἐπέτειος ἐπισημασία. ἀρχεται δὲ ἢ τῶν Ὀλυμπιάδων (ἀναγ)ραφή ἀπὸ Ἰφίτου τοῦ ἀνανεώσαντος .. (τὸν) ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπίασιν ἀφ' Ἡρακλέους τοῦ ἀρξαμένου τοῦ ἀγῶνος [sic enim corrigendum puto quod editor exhibuit ἀφη.... ἐξ...; illud ἐξ nihil est nisi ἐξ i. e. εἰς, quod compendium saepe illi fraudi erat ut paullo post p. 222, 6, καθ' ἑβραίους ἐπὶ Ἰάειρον]. ὡς Πίνδαρος φησιν [Ol. 2, 3]· ἦτοι Ὀλύμπια μὲν στάσεν Ἡ(ρακλέης). ἀμεληθέντος δὲ μέχρις Ἰ(φίτου), ἐπὶ Ἰφίτου μὲν ἀνανεωσαμένου (τὸν ἀγῶ)να, νικηφόρου δὲ μηδενοῦς (ἀναγ)ραφέντος διέμενεν ἄσημος... ὅθεν (?) ὡς Καλλιμάχος ἱστορεῖ, (τεσσαρεσκαίδεκα Ὀλυμπιάδας ἀπὸ (τοῦτου?) τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ Ὀλυμπιάδι παρέτυχε uel προσέπιπτε) Κόροιβον νικῆσαι στάδιον: hoc enim significat mirificum illud signum quod non intellectum depictum est: est στ cum littera α duplici puncto et supra et infra posito expressa. p. 225 ὡς ὠφέλε γε διαπρισθῆναι τοῦ τοιούτου τολμήματος κατὰ τὸν Ἰούδαν: pro γε restitue σε. in scholio ad Luc. 3, 473, 12 p. 250 editor ne adgnouit quidem uerba extrema tamquam locum testimonio adhibitum significanda esse; totidem enim uerbis apud Suidam legitur ut plurima alia in hac scholiorum farragine, saepe inde emendanda; quidquod scholiastae interdum casum ipsum quem retinuerat Suidas seruant (p. 57). uersus autem qui est p. 117 ad 475, 21 non est constitutus; quod ideo factum uidetur quominus mireris quae p. 54 ad 86, 6. 16 male sunt distributa, ut paucis, defungar. p. 233, ad 274, 11, in uerbis σοφία Ἐρασιστράτου τοῦ ἱατροῦ γνωσθέντος [τοῦ] παραιτίου τῆς νόσου τοῦ ἔρωτος prius τοῦ quod seclusi delendum est. quam de Stratonicae et Antiochi amoribus narrationem adde eis quae Kempf ad Val. Max. V, 7, ext. 1 p. 448 collegit una cum Julian. Misop. 347 A; italo sermone expressit Leonardus Aretinus (novella di messer Lionardo d'Arezzo, *Raccolta di novelle ill. da Ferrario. Milano 1804, t. 2 p. 86*). similia autem, ut hoc obiter notem, inuenies in Gest. Rom. 40., Petri Alfonsi discipl. cler. 3, 4 cum eis quae Val. Schmidt et ad h. l. et in libro qui inscribitur Beiträge zur Geschichte der romantischen Literatur p. 13 congescit. Boccaccio Decam. II, 8 med. p. 171 ed. Fanfani. —

Sed iam nimis puto his nugis indulgimus lectorum abusi patientia. quos ut si fieri potest conciliemus una coniectura, qua locum qui est in Actis Apostolorum 2, 9 sanari putamus, prolata huic commentationi finem imponemus: etenim Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν cum omnino ex usu p. τε — καὶ sana ratione explicari non potest, tum ex tota enuntiati conformatione qua bina membra componuntur corruptum esse arguitur; sed nec Ἰνδίαν uel Ἰδομαίαν propter sententiam, nec Βιθυνίαν propter litterarum formam scriptum fuisse uerisimile est: quare a Luca profectum esse suspicor Λυδίαν τε καὶ Καππαδοκίαν. peritiores diudicent.

Addenda.

p. 8 ad 8, 1: τὸν AM συνεχῶς V: an αἰεί? || p. 9 ad 9, 3: καλῶς uidetur a scriptore profectum || p. 12 ad 26, 2: pro u. σάκημα nescio an μνήμα restituendum sit; cf. p. 64 || p. 14 ad 36, 4: num pro ἀνθρώπου reponendum ἄλλου ex ἀνοῦ natum? || ad 38, 1: πρεσβύτου τοῦ πατρός? || p. 21 ad 74: id quidem intellego ad u. κἀγὼ βλέπω suppleri posse εἰς ἄδου, sed iocus est iusto frigidior; quamquam uide 185 || p. 22 ad 85, 2: καθήρας praecepit Cobet N. 1. p. 8 || p. 26 ad 103, 2. 3: ὅτι „Μὴ et ὅτι „Μὴδὲ Boissonade || p. 27 ad 108, 3 ἴσταται uix ac ne uix quidem sanum est; expectem ἐστιᾶται, κείρεται uel tale quid || p. 28 ad 116: narratio ita abbreviata ut intellegi non possit || p. 39 ad 179, 3 παρ' ὑμῶν i. e. uobis iudicibus || p. 55 ad 257, 3: si modo recte scripserim ὡς σὺ γένοιαι explicauerim ex usu recentiorum: „ich will doch gleich wie du werden“ || denique nihil caussae erat quin ubique scriberem ὁ μὲν, ὁ δέ.

Hirschfeldero autem collegae optimo debitae mihi agenda sunt gratiae, qui et operarum oscitantium uitia coniuncto mecum labore correxerit, et me ipsum ut consentiens confirmauerit, ita dissentiens erroris commissi commonefecerit.

os
is
o-
a-
ec
m
e

s
n
o
||
s
:
t
n
:
s
n
e
.
t
-
s

